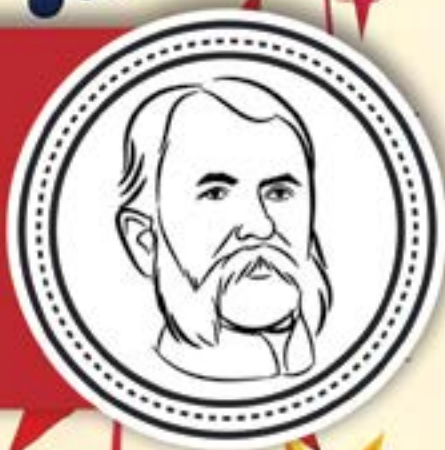

List Osnovne škole Petra Preradovića Pitomača

Preradović

ISSN 1332-7968 · Siječanj 2025. · Godina XLVI · Broj: 54

TEMA BROJA

NAŠA POPEVKA ZVONI

Preradović

List učenika Osnovne škole Petra Preradovića
Pitomača

Godina: XLVI. · Broj: 54

Izdavač:

OŠ Petra Preradovića Pitomača
Trg kralja Tomislava 9 · 33405 Pitomača
Tel/fax: 033 801 023
os-pitomaca-tajnistvo@vt.t-com.hr

Za izdavača:

Igor Maresić,
prof. fizike i kemije, ravnatelj

Odgovorna urednica: Sanja Koletić,
prof. hrvatskog jezika i književnosti

Glavne urednice:

Ana Bastalić, 8. e i Elena Brdar, 7. d

Redakcija školskog lista: Nikolina Dudašek, Nicol
Ivaković, Dora Smiljanić, Elvira Tudić (5. d);
Marta Osmanović, Roko Tkalčec, Erik Tratnjak

(5. e); Dorothea Majetić, Patricija Matosović,
Tea Počerek, Ena Tržić (7. d); Elena Dudašić, Tea
Tkalčec (7. e), Vida Mihaljević (8. d)

Suradnici: Sanja Jergović–Lesić, psihologinja,
Kristina Lukić–Drmenčić, pedagoginja, Ksenija
Grudić–Kukavica, knjižničarka

Lektura: Ana Held, mag. philol. croat.

Fotografije: Foto Begović, učiteljice predmetne i
razredne nastave, redakcija školskog lista

Naslovnica: Printmedia

Zadnja stranica: Digitalni strip

Grafičko oblikovanje i tisak:

Printmedia d.o.o.

Vinkovačka cesta 19 · 33000 Virovitica
printmedia.hr

Naklada: 450 kom

UVODNIK	3
TEMA BROJA	4
NAŠI USPJESI	25
DOGAĐAJNICA	32
IZ NAŠEG FOTOALBUMA	38
CRTICE S PODRUČJA	40
OBILJEŽILI SMO... ..	48
PROJEKTI	50
• VRIJEME LETI, BIT ĆEMO PETI!	
GOSTOVANJA	52
• DANAS IMA PUNO KNJIGA I SVAKO DIJETE MOŽE PRONAĆI ONO ŠTO GA ZANIMA	
IZ ŠKOLSKE KNJIŽNICE	54
PUTOPIRNA REPORTAŽA	55
• OD APENINA DO ANADOLIJE – DEVET DANA MORSKIH AVANTURA	
• OTKRIJTE PARIZ KROZ MOJE OČI	

SADRŽAJ

MATURALAC	58
• MATURALAC UVIJEK SPAJA NA NAJLJEPŠE NAČINE	
DNEVNIK PUTOVANJA	60
• ADRENALINSKA AVANTURA ZA SVE GENERACIJE	
• PLANINA KOJA ODUZIMA DAH	
• TRAGOVIMA BAŠČANSKE PLOČE I HRVATSKE POVIJESTI	
• ADVENT(URE)	
LANGUAGE FOCUS	64
EKO KUTAK	67
• PLANET PROTIV PLASTIKE	
• ČISTA VODA ZA ČISTU BUDUĆNOST	
• ZAŠTO ZIME VIŠE NISU ISTI?	
KISTOM I PEROM	70
ZABAVNE STRANICE	74

Dora

Dorothea

Elena D.

Elvira

Ena

Erik

Marta

DRAGE NAŠE ČITATELJICE I ČITATELJI!

S velikim zadovoljstvom predstavljamo vam novo izdanje našeg školskog lista „Preradović“. Trudili smo se da i ovaj broj bude jednako zanimljiv i bogat sadržajem kao i prethodni. Raznolikim temama i pričama dočarali smo život naše škole i šire zajednice.

Ove smo godine poseban naglasak stavili na glazbu – i to ne bilo koju, već onu koja povezuje tradiciju našeg kraja s mladima i školom. Pitomača, mjesto bogate glazbene baštine, poznata po festivalima i glazbenicima, bila nam je nadahnuće da negujemo tradiciju i gradimo mostove između prošlosti i budućnosti kroz melodije koje povezuju generacije.

Osim glazbe, školski list donosi mnoštvo drugih zanimljivih sadržaja. Povest ćemo vas na uzbudljiva putovanja kroz koja ćete otkriti nove kulture i destinacije, s ponosom ćemo istaknuti uspjehe naših učenika, prisjetiti se nezaboravnih događaja koji su obilježili školsku godinu te vas zabaviti kvizovima i zagonetkama na našim posebnim stranicama. Posebnu pažnju posvetili smo radu područnih škola i projektima koji obogaćuju naš obrazovni program. Tu su i engleske stranice, koje pružaju priliku za usavršavanje jezika kroz zanimljive i poučne tekstove.

Naš je cilj da vas svaki tekst inspirira, informira i zabavi te da zajednički stvaramo priče koje nas povezuju. Neka ovaj broj školskog lista „Preradović“ bude podsjetnik na bogatstvo naše zajednice i školskog života, ali i poziv da zajedno nastavimo njegovati tradiciju, kreativnost i znanje.

Uživajte u čitanju!

Vaše urednice: Ana Bastalić i Elena Brdar

Nicol

Nikolina

Tea P.

Roko

Patricija

Tea T.

Vida

Naša škola

(Himna OŠ Petra Preradovića, Pitomača)

stihovi: Marijana Rešetar
glazba: Davor Jendrašić

stihovi: Marijana Rešetar
glazba: Davor Jendrašić

U po-drav-skoj toj do-li-ni pi-to-mo-ga drav-skog kra-ja, smje-sti-la se na-ša ško-la

ča-ro-bno-ga bi-ser sja-ja. Go-di-na-ma tu pr-ko-si pu-na i-gre, pje-sme, pri-ča.

O-na smje-lo i-me no-si Pe-tra nam Pre-ra-do-vi-ća. Ve-se-la na-ša je ško-la,

svi smo o-vdje je-dna sli-ka. Sva ki dje-lić tu se sla-že, s na-ma di-še Po-dra-vi-na.

Ve-se-la je na-ša ško-la, ša-re-ne su bo-je nje-ne. Sva-ki dje-lić nje-nog ku-ta,

ču-va dra-ge u spo-me-ne. Svi-ma nam je da-ro-va-la

pr-ve broj-ke, pr-va slo-va. Ko-ja nas i da-nas vra-te u dje-tinj-stvo, da-ne sno-va.

Našom školom ponosno odzvanjaju stihovi i melodija školske himne „Naša škola“ koja nije samo pjesma, već i simbol zajedništva i pripadnosti. Ovaj notni zapis čuva povijest škole i podsjeća nas koliko su umjetnost i glazba važni u obrazovanju i životu. To je melodija koju ćemo zauvijek nositi u srcima.

Riječ psihologinje Sanje Jergović-Lesić

„Glazba daje dušu svemiru, krila umu, let mašti i život svemu što postoji“ (Platon)

Kako se osjećate nakon lošeg dana? Pustite li omiljenu glazbu kako biste zaboravili sve loše što vam se tijekom dana dogodilo? Može li glazba biti terapija za tijelo i dušu?

Glazba potiče sva područja dječjeg razvoja te jača otpornost i socijalne vještine uključujući intelektualnu, socijalno-emocionalnu, motoričku, jezičnu i opću pismenost. Omogućava tijelu i umu da rade zajedno. Izlaganje djece glazbi tijekom ranog razvoja pomaže im da nauče zvukove i značenja riječi, potiče kreativnost i maštu. Ples uz glazbu pospješuje kod djeteta izgraditi motoričke sposobnosti. Glazba pomaže i u jačanju vještina pamćenja. Uz razvojne prednosti, glazba donosi radost, kako djeci tako i nama odraslima. Pozitivna glazba može potaknuti osjećaje sreće, zadovoljstva i optimizma poboljšavajući raspoloženje i emocionalno blagostanje mladih. Isto tako, glazba može biti izvor inspiracije i motivacije potičući kreativnost i osobni rast.

Glazba i tinejdžeri

U doba adolescencije utjecaj glazbe ima veliku ulogu u razvoju identiteta. Nekoliko sati dnevno tinejdžeri slušaju glazbu kako bi im prošlo vrijeme. Na taj način smanjuju dosadu, opuštaju se i

Sanja Jergović-Lesić, psihologinja

odvraćaju pažnju od briga i problema. Utjecaj glazbe na raspoloženje u toj dobi može biti vrlo snažan, a tijekom tih godina glazba je često utočište od učenja. Glazbeni svjetonazori često postaju ključni dio identiteta tijekom tinejdžerskih godina. „Ja sam metalac“, „Ja sam hip-hoper“, „Ja sam raper“ - zvuči poznato? Glazba može biti moćan način izražavanja sebe i pronalaska zajednice sličnih ljudi što je posebno važno u godinama kada se još uvijek tražimo. Kroz glazbu mladi mogu upoznati različite kulture, povijesne događaje i socijalna pitanja te sa sigurnošću možemo kazati kako glazba ima i obrazovni utjecaj.

Utjecaj glazbe na učenje i motivaciju

Istraživanja su pokazala kako glazba ima razne prednosti za tijelo i mozak. Glazba istovremeno utječe na lijevu i desnu hemisferu mozga, a time pomaže u povećanju učenja i pamćenja. Motivacija za učenje često može biti i slušanje omiljene glazbe tijekom odmora od učenja. U takvim situacijama preporuča se slušanje instrumentala jer riječi pjesama mogu ometati učenje. No, svakako u obzir treba uzeti i osobnost osobe, koju vrstu glazbe voli slušati i koja je glazba za njega motivirajuća.

Glazba kao terapija

Stres je sve češći problem današnjice, kako kod odraslih tako i kod djece, a glazba je jedan od načina koji nam pomaže suočiti se sa stresom. Opuštanje uma lakše je i učinkovitije kada se sluša umirujuća glazba. Kod male djece i osoba koje imaju poteškoća u ponašanju i izražavanju emocija, jasno je vidljiv utjecaj glazbe na kvalitetu izvođenja zadataka. Djeca, koja od rane dobi počnu svirati ili pjevati, razvijaju vještine slušanja, prilagođavanja, koordinacije i suradnje. Glazba, uistinu, može poboljšati kvalitetu života.

Je li važno glazbeno obrazovanje?

Glazbeno obrazovanje ima neprocjenjivu vrijednost za djecu. Kroz učenje i sviranje instrumenata, djeca razvijaju kognitivne sposobnosti, poboljšavaju pamćenje i koncentraciju te jačaju prostorno-vremensku inteligenciju. Osim toga, glazba potiče socijalne vještine, omogućava bolju suradnju i komunikaciju među vršnjacima te smanjuje agresivno ponašanje. Emocionalno, glazba pomaže djeci da izraze svoje osjećaje, smanjuje stres i povećava osjećaj sreće. Sve ove prednosti čine glazbeno obrazovanje ključnim elementom u cjelokupnom razvoju djeteta pružajući mu alate za uspjeh u različitim područjima života.

Što glazba čini za mene i kako me oblikuje? Glazba je više od same zabave... Ona je putovanje, odraz i alat za oblikovanje mladih umova. Neka svaka pjesma i ritam budu korak prema boljem razumijevanju sebe i svijeta oko nas. Možda ćemo shvatiti kako glazba nije samo ono što slušamo, već i dio onoga što jesmo.

„Kukuriku kokodak, poslali smo pevca v zrak“

Intervju vodile: Elvira Tudić, 5. d i Nicol Ivaković, 5. d

Foto: Davor Jendrašić, učitelj glazbene kulture

Dječji međunarodni festival Kukuriček, koji se održava svake godine u Đurđevcu, postao je nezaobilazno mjesto okupljanja mladih glazbenih talenata iz cijele Hrvatske, ali i drugih susjednih zemalja. Ovaj festival, poznat po promicanju dječjeg stvaralaštva i glazbene kulture, privlači pažnju ne samo sudionika, već i publike koja prepoznaje važnost ulaganja u mlade umjetnike. Jedan od dugogodišnjih sudionika i višestruko nagrađivanih učitelja na Kukuričku je Davor Jendrašić, učitelj glazbene kulture i voditelj školskog zbora. Svojim predanim radom sa zborom i solisticama, učitelj Jendrašić svake godine osvaja priznanja koja svjedoče o kvaliteti njegove glazbene vizije.

» **Na koji način pripremate solistice i zbor za nastupe? Koliko traju te pripreme?**

Pjevački zbor naše škole broji tridesetak pjevača. To su učenice kojima predajem u redovitoj nastavi i na probama zbora tako da dobro poznajem njihove glazbene sposobnosti. Svi učenici koji su u zboru prošli su audiciju. Nadareni su za glazbu i imaju sluha, no neki ipak odskoče jer u sebi imaju „ono nešto“. Solist u zboru, osim lijepog pjevanja, mora imati i smisla za ples, glumu te improvizaciju. Mora svladati tremu, biti spontan i hrabar na pozornici. Osim na probama zbora, neki se učenici ističu već u nastavi pa je lakše odlučiti tko će od njih biti solist.

» **Kako birate pjesme koje izvodi školski zbor? Imate li omiljene žanrove ili autore?**

Postoje neki glazbeni standardi koje svi pjevaju pa tako i naš zbor, no

s obzirom na festivale i razvijenu dječju pjesmu u Hrvatskoj, imamo veliki izbor. Sve pjesme koje pjevamo uglavnom su različitih autora i zabavnog karaktera. Zahvaljujući podršci škole i ravnatelja Igora Maresića, naš zbor već ima nekoliko svojih autorskih pjesama, a bile su izvedene na festivalu Kukuriček. Osim mene kao autora, u našoj školi još dvije učiteljice pokazuju dar za skladanje i pisanje stihova. To su Marijana Rešetar i Romina Lukačić. U takvom pozitivnom okruženju, vjerujem da bi kroz određeno razdoblje zbor naše škole lako mogao izdati CD s pjesmama za djecu.

» **Kako učenici reagiraju na sudjelovanje u zboru? Je li ih teško motivirati za probe i nastupe?**

Oni, koji vole glazbu i pjevanje, vole probe i nastupe. Bavljenje glazbom iziskuje određen angažman, ali i odricanja. Nekad je poslije nastave teško veselo pjevušiti na probi zbora jer su učenici umorni, stoga ih često moram hvaliti i podsjećati kako su dobri u tome što rade.

» **Kako ste započeli sudjelovati na dječjem festivalu Kukuriček i što Vas motivira da se vraćate svake godine?**

Na festivalu Kukuriček prisutan sam od samog početka. Godine 1995. bio je prvi Kukuriček s

autorskim pjesmama i tada sam počeo pisati pjesme za djecu. Kasnije sam se uz autorski rad uključio u organizaciju festivala da bih sada bio umjetnički ravnatelj festivala i predsjednik udruge Kukurijek koja je organizator. Ono što me motivira je ljubav prema glazbi i glazbenom stvaralaštvu i zato se svake godine vraćam.

» **Koliko Vam znače priznanja i nagrade koje osvajate na ovom festivalu?**

Iz početka mi je dokazivanje među autorima bilo važno. Naravno da nagrade laskaju. Osvojio sam puno nagrada na festivalu još kad nisam bio u organizaciji. Osim nagrada za najbolju glazbu ili aranžman, mnoge moje pjesme bile su pobjedničke pjesme festivala, a gotovo svake godine i nagrađene

Davor Jendrašić, učitelj glazbene kulture

nagradom publike. Sada kao organizator, a paralelno s time i dugogodišnji autor, volim se malo pritajiti kako bi nagrade završile na drugoj adresi.

» **Koju nagradu biste istaknuli kao najznačajniju u svojoj glazbenoj karijeri?**

Zasigurno bi to bio Porin, najprestižnija glazbena nagrada u Hrvatskoj. Porin predstavlja ono što struka smatra najboljim u protekloj godini. Tako sam 2023. godine osvojio Porin kao producent u kategoriji – najbolji album folklorne glazbe i to za album „Pozvale so dekle dečke“ izvođača ženskog vokalnog sastava Đurđevčice. Album je snimljen i produciran u mom studiju u Đurđevcu.

» **Možete li podijeliti neki poseban trenutak ili uspomenu s festivala Kukuriček koji Vam je ostao urezan u sjećanje?**

Pamtim kad smo u Đurđevcu, među ostalim značajnim članovima žirija, imali slavnog Arsena Dedića. Pamtim njegove šale i smisao za humor. Kasnije je naše poznanstvo s Kukuričeka urodilo glazbenom

suradnjom na koju sam jako ponosan. Naime, pjesmu „Dravske sirene“, čije stihove potpisuje Rajko Stilinović, a glazbu i aranžman moja malenkost, otpjevao je Arsen Dedić uz ženski vokalni sastav Đurđevčice. Pjesma se našla na nosaču zvuka „Jendrin škrilak & gosti“ koji je izdala Croatia Records 2007. godine, što je još jedan dokaz kvalitete, a meni potvrda i vjetar u leđa za daljnja glazbena stvaranja.

» **Kakvu poruku želite poslati sudjelovanjem na ovom festivalu, kako publici, tako i učenicima?**

Kao organizator i autor želim poslati poruku da je glazba nešto lijepo što nas spaja i svatko se na svoj način može uključiti. Djeci je najvažnija i nezaobilazna podrška roditelja, a onda i učitelja. Brojni autori ovog kraja počeli su pisati pjesme, stihove i glazbu zahvaljujući festivalima koje ovdje imamo - Kukuriček u Đurđevcu te festival Pjesme Podravine i Podravlja u Pitomači. Puno je kvalitetnih pjesama, autora i izvođača izašlo s ovih festivala. Svatko tko se želi baviti glazbom, bez obzira vidi li sebe kao autor

ili kao izvođača, ova sredina nudi jednu odskočnu dasku koju treba prigrbiti i koristiti.

Blic pitanja

Najdraži instrument?

- Gajde

Omiljeni glazbeni žanr?

- Etno

Najdraži skladatelj?

– Ennio Morricone

Pjesma koja Vam uvijek podigne raspoloženje?

– Mesečina, pjesma Gorana Bregovića

Najljepši trenutak na pozornici?

– Koncert u Areni Zagreb 2009. s Mišom Kovačem

Klasična ili moderna glazba?

- Klasična

Glazbeni uzor?

– Arsen Dedić

Glazba u tri riječi?

– Zvuk i tišina

Anketa učenika

Glazba i ja

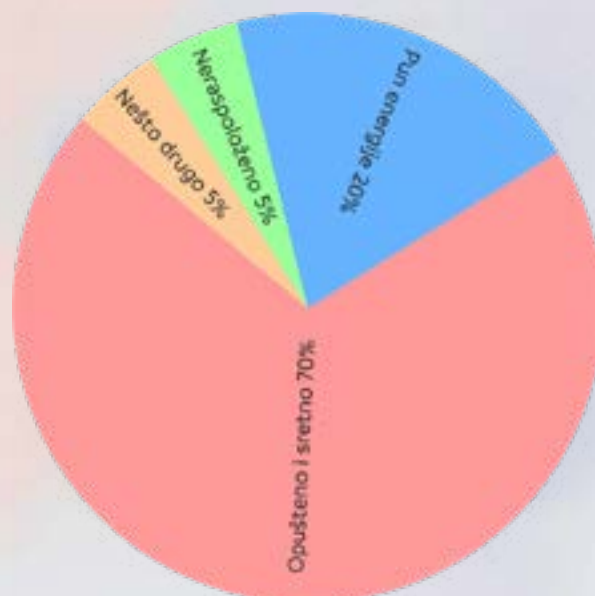
Anketa provedena među učenicima od petog do osmog razreda pružila je zanimljive uvide u glazbene sklonosti učenika i njihove svakodnevne navike.

Rezultati su pokazali kako većina učenika, čak 85%, redovito sluša glazbu što ukazuje na veliku važnost u njihovim životima.

Učenici su istaknuli kako glazbu najčešće slušaju dok se odmaraju ili provode vrijeme s prijateljima. Zanimljivo je napomenuti da preferiraju moderne žanrove poput elektronske glazbe i hip-hopa, a neki su istaknuli i interes za klasičnu i instrumentalnu glazbu. Rezultati potvrđuju da glazba ima neprocjenjivu

ulogu u svakodnevnom životu mladih. Uvođenjem više glazbenih sadržaja u školski program moglo bi dodatno obogatiti obrazovni i emocionalni razvoj učenika.

KAKO SE OSJEĆAŠ DOK SLUŠAŠ GLAZBU?

 Naš školski zbor oduševio je nastupom na Kukuričku.

Jana Kolarić, 5. b

1

Na zbor idem od početka ove školske godine, prvenstveno zato što volim pjevati. Najviše mi se sviđaju nove pjesme koje učimo jer uvijek donose nešto novo i uzbudljivo. Posebno volim nastupe jer tada imamo priliku pokazati sve svoje pjevačke sposobnosti. Na nastupima se također družimo s prijateljima, što svaki put čini cijeli doživljaj još ljepšim.

Majda Fašajić, 6. b

Na zbor idem jer jako volim glazbu i pjevanje. Najviše uživam u tome što pjevam zajedno s prijateljicama i zajedno stvaramo nešto lijepo. Pjevanje je moj način izražavanja, a nastupi su posebni jer, osim što pjevamo, uvijek se odlično zabavimo i zblizimo.

2

Mila Rep, 6. b

3

Idem na zbor jer želim steći nove prijatelje i zato što volim pjevati i plesati. Nastupi su mi posebni jer uz glazbu često izvodimo i plesne pokrete, što čini cijeli doživljaj još veselijim. Volim i učitelja Davora koji nas uvijek motivira i podržava. Pjevanje me usređuje, osjećam se slobodno i, kad pjevam, zaboravim na sve brige i loše stvari.

Tiana Pejić, 5. a

Na zbor idem jer volim pjevati, a željela sam i upoznati nove prijatelje. Učitelj je isto odličan – uvijek se šali i potiče nas da budemo najbolji. Svi mi govore da lijepo pjevam, a najviše uživam u tome što je uvijek zabavno. Prije nastupa imam tremu, ali me svaki put podrže prijatelji pa se osjećam bolje. Iako nisam imala puno nastupa, prvi nastup u školi bio je nezaboravno iskustvo, unatoč mojoj zabrinutosti prije njega.

4

Iris Veličan, 5. a

5

Oduvijek sam voljela pjevati pa sam se pridružila školskom zboru. Najviše volim društvo i učitelja, koji nas uvijek nasmijava. Pjesme koje izvodimo su zanimljive, a pjevanje me ispunjava. Nastupi su posebni trenuci jer tada imam priliku pokazati sve što sam naučila i ponosno podijeliti svoj talent s drugima.

Hana Bakov, 8. a

Članica sam školskog zbora već više od tri godine i pjevanje mi uvijek donosi radost. Najviše me vesele nastupi jer se svaki put zabavimo i stvorimo divne trenutke. Pjevanje me čini sretnom i opuštenom, a nastupi su prilika da pokažemo što sve možemo. Drago mi je što imam priliku biti dio zbora i svaki put uživam u zajedničkom nastupu.

6

Glazbeni talenti koji osvajaju

Anketu proveli i fotografirali: Nika Štukar, 5. e i Erik Tratnjak, 5. e

Velik broj naših učenika, uz osnovnu školu, pohađa i glazbenu gdje imaju priliku razvijati svoj talent za glazbu. Svaki instrument donosi posebne izazove i ljepotu, a učenici, ne samo da poboljšavaju svoje glazbene vještine, već i razvijaju osobnu kreativnost. Razgovarali smo s nekoliko učenika o tome kako svaki instrument doprinosi njihovom glazbenom razvoju, samopouzdanju i ljubavi prema glazbi te što im glazba znači u svakodnevnom životu.

Iva Đakić, 7. a

Sviram flautu i vježbam je tri puta tjedno. Za mene je najvažnije naučiti nešto novo, usavršiti sviranje i uživati u odličnoj atmosferi koju stvaraju profesori koji se trude prenijeti svoje znanje. Iako bih se mogla posvetiti učenju nekog instrumenta, smatram da je flauta prekrasan instrument i želim se fokusirati isključivo na nju kako bih postala što bolja u sviranju. Za mene je glazba simbol opuštanja i ljubavi, a volim je jer je zabavna i može se izvoditi na mnoge načine.

još

David Bartolić, 5. a

Trenutno sviram trubu, a želio bih naučiti svirati i trombon. Vježbam 30 minuta svaki dan, a najviše me veseli kada sve što smo naučili možemo pokazati na koncertu. Glazba me usređuje i zaista uživam u njoj.

Karla Ferić, 5. b

Truba je instrument koji me oduvijek fascinirao pa sam ga odlučila naučiti svirati. Osim nje, željela bih naučiti svirati klavir, flautu i violinu. Kad sviram, uživam i to mi uvijek uljepša dan. Kod kuće vježbam nekih pola sata dnevno, a prije koncerata se pripremam malo dulje. Dok sviram, najvažnije mi je da se zabavim.

Jakov Šelimer, 6. c

U glazbenoj školi sviram harmoniku i svakodnevno vježbam oko 30 minuta. Najvažniji cilj mi je naučiti što bolje svirati harmoniku, koja mi je najdraži instrument pa ne planiram učiti druge instrumente. Volim glazbu jer lijepa, jer znači slobodu, emociju i povezanost.

je

Vida Sabađija, 5. b

Učim svirati violinu i vježbam na satu u glazbenoj školi, kao i kod kuće, gdje dnevno vježbam pola sata. Iako sam već posvećena violini, željela bih naučiti svirati klavir i trubu. Glazba mi uljepšava dane, a predstavlja zabavu i radost.

Lukas Buđak, 7. b

Sviram tamburu (brač). Posvetio sam se učenju samo jednog instrumenta i to mi je dovoljno jer ga želim usavršiti. Vježbam do sat vremena dnevno i to je sasvim dovoljno. Odlučio sam naučiti svirati tamburu jer su mi ljubav prema njoj prenijeli roditelji, a ubrzo sam shvatio da sam talentiran za glazbu.

Roko Čupen, 7. b

Sviram bisernicu, to je vrsta tambure. Svakodnevno vježbam oko pola sata, a najvažnije mi je naučiti nešto novo. Za glazbenu školu odlučio sam se jer mi je bila velika želja naučiti svirati bisernicu i glazba me opušta.

Dorian Jakupec, 8. a

Trenutno sviram gitaru, a nedavno sam počeo učiti svirati i klavir. Za vježbanje mi je dovoljno desetak minuta dnevno jer sam već dobro ovladao sviranje gitare. Osim gitare i klavira, htio bih naučiti svirati harmoniku. Ne kaže se uzalud da je glazba zvonka radost – jer nas ispunjava srećom i podiže raspoloženje.

se

Iris Veličan, 5. a

Ja sviram klavir. Puno vježbam, a najvažnije mi je da budem točna i redovita. Željela bih naučiti svirati još neki instrument, ali, nažalost, trenutno nemam vremena. Volim glazbu jer mi je odmor za dušu i misli.

ANKETA

Intervju s Anom Filipović i Dijanom Sulimanac, voditeljicama Glazbene igraonice u Virovitici i Pitomači

Intervju vodila i fotografirala: Elena Brdar, 7. d

Uvijek u glazbenim vodama

Glazbena igraonica mjesto je gdje djeca uz zabavu i druženje otkrivaju čaroban svijet glazbe te razvijaju sluh, ritam i kreativnost. Igraonicu pohađaju i učenici naše škole što je čini posebnom i bližom svima nama.

Polaznice Glazbene radionice - Mia Deskar, Eva Rengel, Franka Soldatić, Melissa Galjar.

» Što glazbena igraonica nudi najmlađima?

Ana: Glazbena igraonica najmlađima nudi razigrano i kreativno okruženje u kojem se djeca upoznaju s osnovama glazbe kroz igru, pokret i interaktivne aktivnosti. Tako razvijamo osjetilo za ritam i melodiju, potičemo djecu na kreativnost i razvijamo maštu, povezujemo pokret i glazbu, upoznajemo osnovne pojmove u glazbi, razvijamo slušne percepcije te se zabavljamo i opuštam. Djeca surađuju sa svojim vršnjacima te tako razvijaju samopouzdanje.

» Kako odabirete pjesme i sadržaj koji prilagođavate djeci nižeg uzrasta?

Dijana: Najdraže nam je kada pjevamo svoje pjesme, to su pjesme koje su za nas. Sretni smo što u našoj Glazbenoj školi postoje profesori/kolege koji su vrhunski u svom poslu te nam pišu i uglazbljuju te pjesmice.

Ana: Ponekad pjevamo i pjesme

drugih dječji zborova, a nerijetko se dogodi da obradimo i pjesmu na nekom drugom jeziku. Takve pjesme pažljivo birmo kako bi ih djeca mogla savladati.

Kako djeca reagiraju na vaše radionice? Ima li trenutka koji su vas posebno dirnuli?

Ana: Djeca na naše aktivnosti reagiraju pozitivno, a najbolji dokaz za to je broj djece koja su upisana. Stalno radimo na novim igrama, smišljamo zabavne pokrete i ritam koji se lako pamti.

» Kako izgleda proces pripreme za natjecanje ili snimanje spota s tako mladim uzrastom?

Dijana: Sam proces pripreme za natjecanje i snimanje spota nije strašan i težak. Pjesmice na hrvatskom jeziku učimo oko mjesec dana, dok nam za strane pjesme treba do tri mjeseca konstantnog rada. Uz tekst odmah dodajemo i pokrete. Najprije vježbamo po grupama, a kada se natjecanje približi, radimo skupne probe.

Kakvo je bilo vaše iskustvo sudjelovanja u emisiji Supertalent? Kako su djeca to doživjela?

Ana: Iskustvo Supertalenta bilo je preludo. Toliko emocija, ponosa, radosti, zabrinutosti, stresa, strepnje i truda ne možemo ni opisati. Djeci je bilo odlično, bili su jako uzbuđeni i nisu mogli vjerovati da će se sve to zaista dogoditi. Brojali su dane koliko spavaju do nastupa, danima smo slušale što sve nose sa sobom u autobus, koji im je najdraži član žirija i na kraju - da će sebe vidjeti na TV-u, što je bilo nestvarno. Nastup ih nije brinuo jer je to bio samo još jedan u nizu nastupa koji radimo, njima je sve drugo više bilo fora.

Dijana: Naša organizacija je bila kao nikada, disale smo kao jedna i sve dogovarale bez imalo problema. I danas ne vjerujemo da smo zbilja to napravile. Sad znamo da možemo sve što poželimo. Uvijek imamo podršku roditelja, kolega s posla i ravnatelja koji pristaje na sve što predložimo.

» **Koliko je izazovno raditi s djecom na tako velikim projektima?**

Ana: Veliki projekti su dosta stresni i naporni. Naravno da nikad ne možemo sa sigurnošću znati što će biti i kako će biti. Kad su djeca u pitanju, sve je moguće, ali uvijek smo nekako tu jedna za drugu i nadopunjujemo se u svemu. Oprezne smo i pažljive, ali iskustvo i ludost nas tjeraju naprijed.

» **Postoje li iskustva roditelja koji su primijetili promjene kod djece nakon pohađanja glazbene igraonice?**

Dijana: Podijelit ćemo s vama prekrasnu priču koja ima nevjerovatan uspjeh. Naime, imale smo priliku raditi s jednim posebnim dječakom koji ima autizam i kojemu je u početku sve bilo apstraktno, čudno i ponekad nas uopće nije doživljavao. Dolazio nas je promatrati, igrati se s nama, veselilo ga je naše pjevanje pa se polako i on okušao u tome.

Uskoro su se počele događati velike promjene. Taj dječak nam je kasnije otkrio svoj veliki talent za pjevanje. To je dječak koji danas svira violinu, ima apsolutni sluh, odličan je učenik, naše je pravo čudo i jedna divna priča.

» **Što za vas osobno znači glazba?**

Ana: Glazba je naš život. Od malena smo obje u glazbi. Često se uhvatimo da smo uzbuđene

Ispunjavamo prostor zvucima i ritmom.

zbog neke nove pjesme koju smo pronašle i ne možemo dočekati da je podijelimo s djecom. Puno smo ideja, ponekad neke ne stignemo odraditi u jednoj godini pa ih moramo prebaciti za sljedeću. Zapravo nas najviše veseli kada djeca kod nas dolaze s osmijehom na licu, a odlaze s još većim. Čak bude i suza

jer sat prekratko traje, oni bi još ostali. To je naša najveća nagrada i znak da dobro radimo svoj posao.

» **Koja vas vrsta glazbe najviše ispunjava?**

Dijana: Objе smo velike ljubiteljice rocka, a to se jasno vidi i kroz našu obradu pjesme Sweet Child O' Mine.

Osim te, djeca su izvela i nekoliko drugih pjesama iz ovog žanra. Za kraj ove školske godine pripremamo poseban rock koncert, na kojem će naši mališani pjevati isključivo pjesme na engleskom jeziku.

» **Koliko je važna upornost, a koliko talent u ovom području?**

Ana: Upornost često ima veću važnost od samog talenta. Iako talent može olakšati početni napredak, upravo kontinuirani trud, redovita praksa i ustrajnost omogućuju dugoročni uspjeh. Upornost pomaže djeci da razviju tehniku, savladaju izazove i grade samopouzdanje, dok talent bez rada može ostati neiskorišten. Kombinacija upornosti i talenta se idealno nadopunjuje. Međutim, ustrajan rad i strast prema glazbi često nadmašuju prirodne predispozicije jer glazba zahtijeva disciplinu, strpljenje i stalno učenje.

Razgovor s Rajkom Stilinovićem, autorom brojnih glazbenih stihova

Podravina u stihu i notama

Rajko Stilinović, jedan od osnivača glazbenog festivala Pjesme Podravine i Podravlja, direktor Međunarodnog dječjeg festivala Kukuriček te ravnatelj Centra za kulturu Drago Britvić u Pitomači već je dugi niz godina u svijetu glazbe kao autor stihova te osoba koja svoje znanje i ljubav prema glazbi prenosi na mlađe generacije. Uz općinska, županijska i državna priznanja i odličja dobitnik je diskografske nagrade Porin u kategoriji folklorne skladbe.

OSOBNOST I ASPEKTI

» **Kako ste se i kada počeli baviti glazbom?**

Moj dodir s glazbom vezan je uz suradnju sa skladateljima na uglazbljenju mojih stihova koji su velikom većinom pisani s namjerom da svoj konačni kontakt s publikom dožive u formi pjevane skladbe. Najveća zasluga, gotovo presudna za početke pisanja stihova za glazbu, članstvo je u pajdašiji „Mlado pajdaštvo Arshany breg“ čijim sam ravnopravnim članom postao kao dvadesetogodišnji student. Kako su članovi navedene pajdašije bili uglavnom visokoobrazovane osobe poput braće Jergović, imao sam prilike učiti i naučiti pjevati prigodne hrvatske pjesme, kako one narodne, tako i autorske. U tom okruženju i nadahnuću nastali su i moji prvi uglazbljeni stihovi.

» **Sjećate li se svoje prve pjesme ili nastupa?**

Naravno. Bila je to i svojevrsna himna našeg pajdaštva koju smo pjevali na samom početku okupljanja u klijeti doktora Marijana Jergovića. Zove se Martinjska 86. Kako joj naziv govori, nastala je 1986. godine kada ju je i uglazbio dr. Jergović.

» **Volonterski obnašate dužnost ravnatelja Centra za kulturu Drago Britvić u Pitomači. Koliko Vam to oduzima vremena i koje sve događaje organizirate?**

Suradnja i prijateljstvo s velikim brojem interpretatora i autora, kao i mladenačka iskustva na polju filmske umjetnosti, bili su osnovni elementi i predispozicije za obnašanje vršitelja dužnosti ravnatelja Centra za kulturu Drago Britvić. Programi koje organiziramo u našoj adaptiranoj i obnovljenoj dvorani čine glazbene, glazbeno-scenske i kazališne predstave kao i kino projekcije. Njihova organizacija, ovisno o produkciji priredbe, uzima puno vremena i angažmana, no to je posao koji se, ako ga voliš, radi s entuzijazmom i veseljem.

INSPIRACIJA I OSTVARENJE

» **Odakle crpate inspiraciju za svoje pjesme?**

Inspiraciju za pjesme koje pišem crpim iz tri temeljna postulata: domoljublje, bogoljublje i čovjekoljublje. Tako su nastali uglazbljeni stihovi s temama hrvatske povijesti, pejzaža gotovo svih hrvatskih krajeva, stihovi liturgijskih i sakralnih sadržaja te na koncu oni najčešći s tematikom ljubavi prema osobama do kojih vam je stalo.

» **Kako izgleda Vaš proces skladanja ili pisanja pjesama? Imate li neku posebnu rutinu?**

Kad nema pritiska da moram nešto

napraviti u određenom roku, tada pišem opušteno, onako „laganini“ tražeći onu pravu riječ, ponekad i tjednima. Kad se dotaknem teme o kojoj ću pisati, kontaktiram skladatelje, potvrđujemo temu, a zatim razrađujem strofe i ciljам na refren. Kako pisanje stihova nije moj posao već hobi, pišem uglavnom kada je nadahnuće dovoljno jako da iznjedri dobru pjesmu.

SURADNJE I NASTUPI

» **S kime ste najradije surađivali tijekom karijere?**

Samo letimični pogled na listu mojih pjesama u ZAMP-u ukazuje da sam ostvario suradnju s više od dvadeset skladatelja pa je vrlo teško izdvojiti nekog s kim sam najradije surađivao i surađujem. No, iz pieteta prema pokojnima, izdvajam dr. Marijana Jergovića, Nikicu Kalodera, Sinišu Doronjgu Simpyja, Ljubu Kuntarića i Stipu Bogutovca. Sa svim ostalim skladateljima, uključujući i svog unuka Jana, i dalje surađujem s velikim veseljem. Naravno

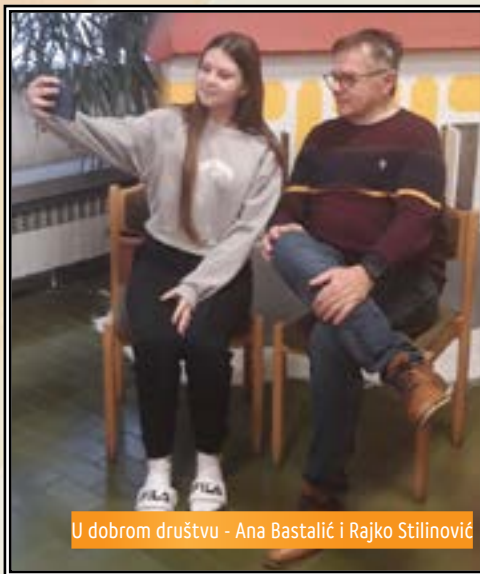
da u svom radu iskreno i blisko surađujem s interpretatorima skladbi pisanih na moje stihove. Imam sreću da sam surađivao i surađujem s najjeminentnijim imenima hrvatske estrade na što sam posebno ponosan.

» **Vi ste jedan od osnivača pitomačkog glazbenog festivala Pjesme Podravine i Podravlja. Kako ste došli na tu zamisao i koliko je on važan za glazbenu scenu Pitomače?**

Glazbeni festival Pjesme Podravine i Podravlja izrastao je iz pučke priredbe Kletijada i glazbene emisije hrvatskog radija Tamburaško sijelo. Prvu smo godinu festival održali pod nazivom Podravino moja mila, no na preporuku Drage Britvića, mog velikog učitelja i mentora, već od iduće godine naš festival nosi naziv Pjesme Podravine i Podravlja. Tako živi i dan danas, a iskreno se nadam da će pod tim imenom trajati još niz godina. Ipak je to najveći glazbeni događaj, ne samo naše Pitomače, već i cijele Podravine i Podravlja. Vjerujem da i ti s radošću bilježiš u svom spomenaru ovogodišnje izdanje našeg festivala jer si na njemu i ti nastupila sa svojim Dinjevcicama. Vi mladi ste zalog trajnosti našeg festivala.

GLAZBA I PUBLIKA

» **Kako publika utječe na Vaš rad? Što Vam znači povratna informacija od slušatelja?**

U dobrom društvu - Ana Bastalić i Rajko Stilinović

Publika je ona koja će svako autorsko djelo ili prigrliti ili ne. S toga je nama autorima od presudnog značenja reakcija publike na naša djela. Ja, Bogu hvala, imam izuzetno dobru povratnu informaciju publike na svoje pjesme što mi puno znači i nadahnjuje me.

» **Smatrate li da se glazbena scena u manjim sredinama dovoljno razvija i podržava?**

Glazbena scena u manjim sredinama ovisi o entuzijizmu autora i izvođača koji su spremni i voljni ostati u svom zavičaju i talent

podijeliti sa svojim sumještanima. Jedino takvi autori, izuzetno talentirani i radišni te spremni na velika odricanja mogu, uz malo sreće, dotaknuti slavu estrade. U Centru za kulturu Drago Britvić uvijek iskazujemo spremnost pomoći autorima, glazbenicima i pjevačima na početku njihovih ambicija.

PLANOWI I PORUKE

» **Možemo li očekivati nove projekte ili albume?**

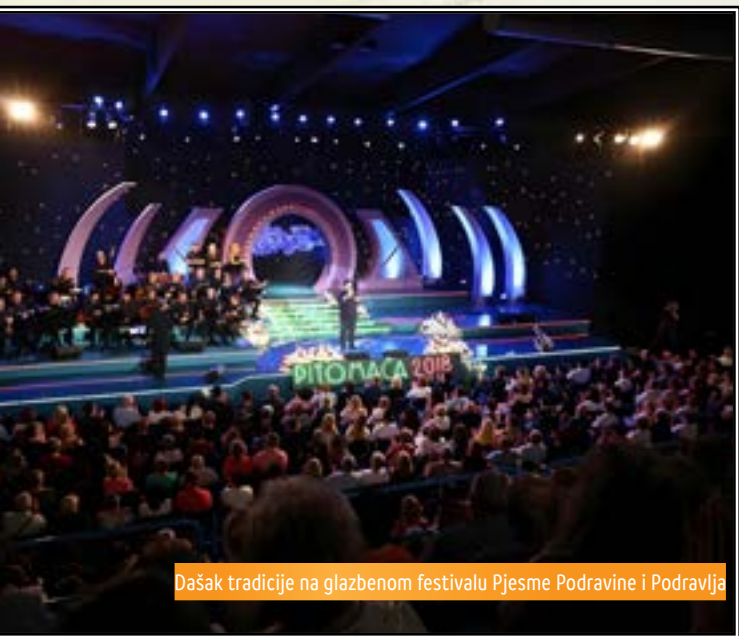
Uvijek se veselim novim projektima i izazovima koji mi se pojavljuju kao autoru. Tako mogu najaviti da su nove skladbe spremne za prijavu na natječaj za festivale u Pitomači, Krapini i Subotici. Također se razrađuju i teme za malo decentnije skladbe koje će koketirati s klasikom, a na njima ću surađivati sa svojim unukom Janom. Iako tek pohađa prvi razred srednje glazbene škole, Jan ima već dosta utakmica na glazbenom polju. Što biste poručili svojoj publici i svima koji vole Vašu glazbu?

Uvijek ću ostati jednako vjeran kvaliteti stihova kojoj me učio Drago Britvić, a to znači da bez obzira na trenutne trendove, neću podlijeći popularnosti i komercijalizaciji glazbe, već ću ostati kod svog, sada već prepoznatljivog rukopisa. Drago mi je da to i publika poštuje pjevajući već tridesetak godina neke moje pjesme poput onih Moj anđelek, Dok je Drava sanjala, Čuvaj sejo dušu slavonsku....

» **I za kraj, imate li svojeg glazbenog nasljednika u obitelji?**

Ne pamtim, a niti mi je otac govorio da bi ijedan naraštaj obitelji Stilinović imao takav glazbeni dragulj kao što je moj unuk Jan. Uvjeren sam da će brušenjem u pravim rukama profesora i mentora iz tog dragulja nastati dijamant kojim će se ponositi, kako naraštaji naše obitelji, tako i njegova Pitomača. Na tom tragu nadam se da ćeš i ti, Ana, jednog dana kao poznata novinarka voditi razgovor s pijanistom i skladateljem Janom, baš kao danas sa mnom.

Intervju vodila i fotografirala: Ana Bastalić, 8. e

Dašak tradicije na glazbenom festivalu Pjesme Podravine i Podravlja

Pjesme koje čuvaju tradiciju podravskoga kraja

Napisala i fotografirala: Marija Kovačević-Švarbić, učiteljica razredne nastave

Folklor je važan dio kulturne baštine koji čuva tradiciju, običaje, glazbu i ples kraja. U našoj školi mnogi učenici sudjeluju u radu Kulturno-umjetničkog društva koje je ponos pitomačkog kraja. Folklorna grupa Grabrovnica osnovana je 1974. godine i od tada djeluje bez prestanka.

Cijela 2024. godina bila je posvećena obilježavanju 50. godišnjice aktivnog djelovanja. KUD njeguje i izvodi izvorni folklor svoga kraja. To su pjesme, kola, dječje igre i običaji bilogorskog i podravskog kraja. Grabrovnica nošnja rekonstrukcija je stare krajiške nošnje iz druge polovine 19. stoljeća.

Zbog toga je jednostavna, bijela i bez puno dodatnih ukrasa. Izrađena je od domaćeg bijelog platna, ukrašena čipkom i šlingama. Djeca su uvijek plesala uz odrasle pa su tako mali Grabrovčani nastupali na Međunarodnoj smotri folkloru u Zagrebu još sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Dječja

folklorna skupina aktivno djeluje već dugi niz godina, a učiteljica Marija vodi je od 2002. godine. Probe održavamo najmanje jednom tjedno. U grupi plešu i djeca iz Pitomače i okolnih mjesta. U sastavu grupe prevladavaju djevojčice jer dječaci često odaberu nogomet i ne stignu na obje aktivnosti. Prošle smo godine, uz brojne nastupe, sudjelovali u HRT-ovoj

emisiji „Dobro jutro, Hrvatska“ gdje je jednu od izvedbi imala sama dječja skupina. Naša prepoznatljiva kola su „Katalena kolo vodi“, „Višnjica je rod rodela“, „Vrapci mužikaši“, „Tko je moje guske kral“...

Folklorna grupa djeluje i u PŠ Grabrovnica kao izvannastavna aktivnost. Kroz

folklor učenici upoznaju te aktivno čuvaju narodne plesove, pjesme i nošnje što doprinosi očuvanju lokalne tradicije. Folklorne pjesme značajan su dio narodnog stvaralaštva i kulture. One su prenošene s koljena na koljeno, često usmenim putem i predstavljaju bogatstvo tradicije određenog kraja. Folklor nije samo čuvanje prošlosti, već i način povezivanja generacija, a sudjelovanje u kulturno-umjetničkim društvima dodatno obogaćuje društveni i kulturni život naše zajednice, čak i u suvremenom dobu.

Aktivnosti poput folkloru neprocjenjivo su važne za očuvanje kulturne baštine. Mladi folkloraši pravi su ponos svoje zajednice. Njihova predanost i ljubav prema folkloru doprinose da se narodni običaji ne zaborave već ostanu dio identiteta ovog kraja.

Predstavljamo bogatu tradiciju i kulturno nasljeđe svoga kraja.

Zašto volimo folklor?

Tea Počerek

Ena Tržić

Erik Tratnjak

Emma Orovac

Nicole Skec

Plesnim koracima uživamo u ritmu.

Obožavam se kretati u ritmu glazbe. Općenito volim ples. Također, jako mi se sviđa naša narodna nošnja. Pred svaki nastup sam nervozna, no nervoza nakon nekog vremena prođe. Tada shvatim da je lijepo sudjelovati u nečemu što obilježava tradiciju našeg sela i ljudi koji u njemu žive. Folklor nije samo hobi već nešto što me ispunjava i veseli.

Tea Počerek, 7. d

Počela sam ići na folklor zato što volim plesati i pjevati. Nastupi su vrlo zabavni, a nakon njih osjećam se vrlo ponosno. Najljepše mi je kad vidim osmijehe publike dok izvodimo ono što smo toliko vježbali. Folklor volim jer mi pruža priliku učiti o našoj povijesti na zanimljiv način. Kroz pjesme, plesove i nošnje otkrivam kako su živjeli naši preci.

Ena Tržić, 7. d

Članica sam kulturno-umjetničkog društva zato što obožavam stare narodne pjesme i običaje. Najdraža pjesma mi je Katalena kolo vodi. Folklor mi pomaže da razvijem samopouzdanje i osjećaj ponosa na našu baštinu. Najviše mi se sviđaju naše bijele narodne nošnje u kojima se osjećam kao bijela golubica.

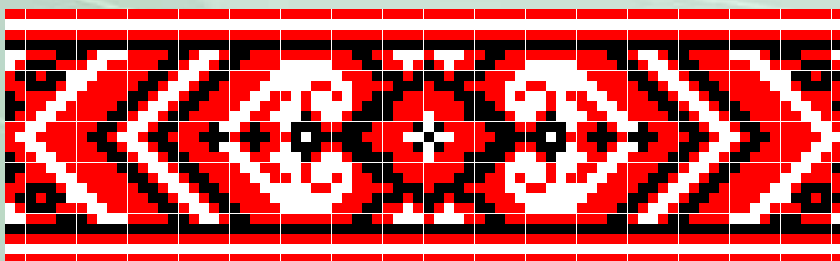
Emma Orovac, 7. d

Još od drugog razreda aktivni sam član KUD-a Petar Preradović Pitomača Grabrovnica. Učiteljica Marija Kovačević-Švarbić uči me pjesmama i plesovima našega kraja. Nastupao sam na raznim događanjima, a najviše mi je ostalo u sjećanju sudjelovanje u HRT-ovoj emisiji „Dobro jutro, Hrvatska“. Sudjelovanjem u folklornoj skupini stekao sam nove prijatelje i upoznao razne običaje.

Erik Tratnjak, 5. e

Volim folklor jer se kroz pjesmu i ples osjećam povezana s našom tradicijom i običajima. Svaki nastup donosi mi radost jer zajedno s prijateljima predstavljamo nešto posebno iz naše kulture. Također, na probama se uvijek dobro zabavimo, naučimo nove korake i pjesme.

Nicole Skec, 5. e

Razgovor s učiteljicama naše škole Ivom Brusač i Jelenom Begović koje su članice vokalnog sastava

The Fusion

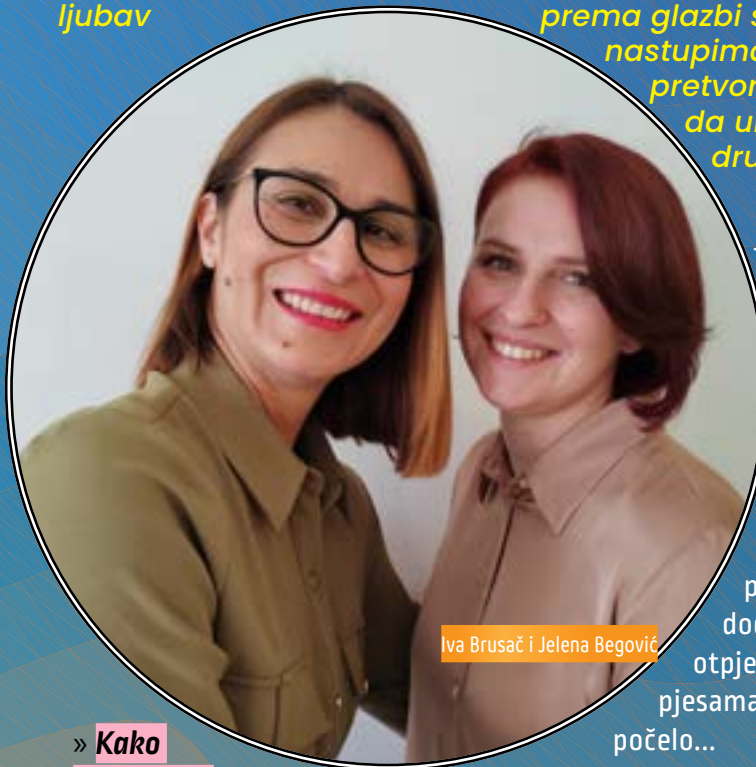
HOBİ KOJI SPAJA SRCE I GLAS

Intervju vodila: Tea Počerek, 7. d

Foto: privatna zbirka

Naše učiteljice svoj su hobi, pjevanje, pretvorile u nešto posebno i inspirativno. Njihova ljubav prema glazbi spojila ih je u zajedničkom stvaranju i nastupima čime su pokazale kako se strast može

pretvoriti u umjetnost. Svojim glasovima ne samo da uljepšavaju razne događaje, već i motiviraju druge da slijede svoje snove.

Iva Brusač i Jelena Begović

» **Kako**

uspijevate

uskладiti svoje obveze u školi s pjevanjem u vokalnog sastavu The Fusion?

Iva: Usklađivanje obaveza uvijek može biti izazovno, no gdje ima volje, ima i načina. Ponekad bude naporno, ali svaki nam je nastup prilika za opuštanje, druženje i uživanje.

» **Je li pjevanje vaš način**

opuštanja od svakodnevnog posla?

Jelena: Da, pjevanje je vrlo učinkovit način opuštanja od svakodnevnog posla zato što uvijek pomaže u oslobađanju stresa, negativnih osjećaja i poboljšava raspoloženje. Preporučamo svima!

» **Kako je započela vaša priča s The Fusion?**

Iva: Moja priča u The Fusionu započela je prije dvanaest godina na poziv moje prijateljice Željke Bančić koja je prepoznala moj talent i ljubav prema pjevanju.

Jelena: The Fusion je prije šest godina bio u potrazi za novom članicom. Moja draga prijateljica i kolegica Iva predložila mi je da dođem na audiciju otpjevati nekoliko pjesama. I tako je sve počelo...

» **Koji je najposebniji trenutak koji ste doživjele kao dio sastava?**

Jelena: Svaka proba i nastupi posebni su na svoj način. No, ipak bismo izdvojile jedan od najposebnijih, a to je bio nastup na Darfestu u Daruvaru kada smo osvojile prvu nagradu publike. Bile smo sretni i ponosne.

» **Koji žanr glazbe najviše volite pjevati?**

Iva: Volimo pjevati sve žanrove, ali se najviše nekako pronalazimo u domaćoj zabavnoj glazbi. Vjerujemo da je to i naša publika prepoznala.

» **Što vam predstavlja najveći izazov u bavljenju glazbom?**

Jelena: Pjevanje je predivna, ali tehnički poprilično zahtjevna umjetnost. Donosi mnogo izazova koje pjevači, bilo profesionalni ili amaterski, moraju savladati, npr. pravilne tehnike disanja, intonacije, kontrole glasnice, izgraditi jedinstveni vokalni izraz, a najveći

je izazov povezati se s publikom te im prenijeti emociju kroz pjesmu.

» **Tko su vaši glazbeni uzori?**

Iva: Puno je pjevača koje volim slušati, kojima se divim i cijenim ih, ali ipak bih izdvojila pjevačicu Ninu Badrić zato što volim slušati njezine pjesme te sam se uvijek divila njezinim vokalnim sposobnostima.

Jelena: Ja idem u totalno drugom smjeru od Ive. Moj uzor nije pjevačica, već pjevač koji možda nema vokalne sposobnosti kao Nina Badrić, ali ga slušam od malih nogu i pratim njegov rad, a on je Dino Merlin. Obožavam sve njegove pjesme i velika mi je želja ići na njegov koncert jer me do sada uvijek nešto spriječilo.

» **Imate li planove za nove projekte s The Fusion?**

Iva: Naravno, planova uvijek imamo. Neki od njih su snimanje novih pjesama, predstaviti se na festivalima, a najveća nam je želja održati vlastiti koncert. Vjerujemo da će nam se želje i ostvariti.

» **Kakav savjet biste dale učenicima koji imaju glazbene ambicije?**

Jelena: Glazba je putovanje na kojem svaki korak donosi radost i priliku za učenjem.

Iva: Budite ustrajni, hrabri i neustrašivi na tom putovanju. Gradite svoje glazbene ambicije trudom i radom te nikad ne odustajte od svojih snova.

GLAZBENI RAZREDNI PROJEKTI

Napisala i fotografirala: Jasminka Šestan J Dafčik, učiteljica razredne nastave

Čuti boje, vidjeti zvukove i slikati glazbu

Napisala i fotografirala: Mihaela Mađerić, učiteljica glazbene kulture

Glazba inspirira svaki naš potez kistom.

Tijekom sata likovne kulture učenici su se upoznali s radom i životom Vasilija Kandinskog, jednog od najznačajnijih pionira apstraktnog slikarstva. Ono što je Kandinskog činilo posebnim bila je njegova sposobnost da „vidi“ glazbu i „čuje“ boje, zahvaljujući sinesteziji – rijetkom neurološkom fenomenu koji mu je omogućio povezivanje zvukova s vizualnim iskustvima. Ova jedinstvena percepcija omogućila mu je da prenese ritam, tempo i dinamiku glazbe kroz boje, oblike i linije, stvarajući djela nalik vizualnim simfonijama. Učenici su analizirali nekoliko radova Vasilija Kandinskog, upoznajući se s njegovim apstraktnim stilom i načinom na koji je koristio boje i oblike kako bi izrazio emocije i glazbene doživljaje. Zatim su pogledali kratki videozapis u kojem su učenici, kroz animaciju i zvukove, mogli doživjeti kako je sam Kandinski percipirao glazbu te na koji je način uspijevaio spojiti svijet umjetnosti i glazbe. Ova je aktivnost motivirala učenike da i oni sami pokušaju slikati po uzoru na Kandinskog. Tijekom slušanja skladbi Četiri godišnja doba Antonia Vivaldija i Karnevala životinja Camillea Saint-Saënsa, izražavali su svoje emocije i doživljaje koristeći akrilne boje. Njihov zadatak bio je prenijeti ono što čuju – tonove, ritam i dinamiku glazbe – na papir kroz slobodne i kreativne poteze kistom. Rezultat ove likovne aktivnosti bila su prava mala umjetnička djela. Aktivnost je potaknula njihovu kreativnost i omogućila im ostvariti povezanost između zvuka i slike, baš kao što je to radio Kandinski.

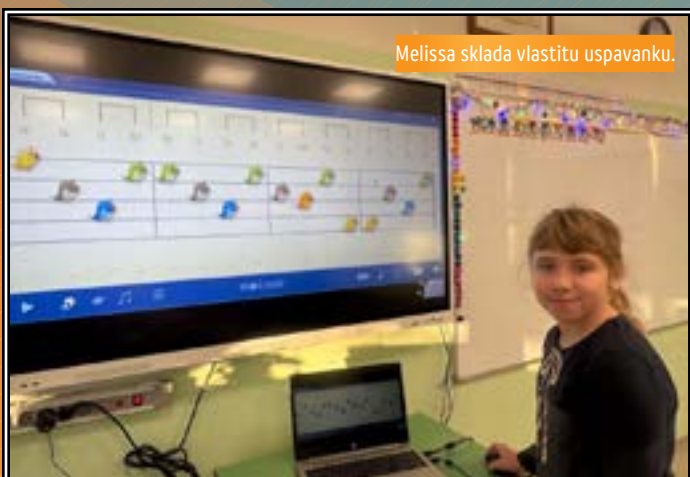
Glazba je svuda oko nas

Učenici 2. a razreda obradili su pjesmu „Božićna uspavanka“ Tina Kolumbića kroz niz zanimljivih i kreativnih glazbenih aktivnosti. Na početku sata slušali su skladbu „Uspavanka“ skladatelja Wolfganga Amadeusa Mozarta, pri čemu su naučili što je uspavanka i koje su njezine karakteristike. Pjesmu „Božićna uspavanka“ učenici su interpretirali na različite načine mijenjajući dinamiku izvođenja. Čitali su tekst tiho, glasno, vrlo tiho i nježno, vježbajući izražajnost u glazbenom izrazu.

Slušamo uspavanku i uživamo u mirnoj atmosferi u učionici.

Tijekom izvođenja koristili su prateće instrumente poput zvončića, zvečki i šuškalica, čime su dodatno obogatili izvedbu i stvorili ugodnu glazbenu atmosferu. Učenici su postupno čitali sve tiše i nježnije, čime su se približili smirujućem tonu uspavanke. Na kraju izvođenja čuo se samo zvuk instrumenata, što je ostavilo snažan dojam na učenike. Za kraj sata, uz pomoć digitalnog alata mozaBook, učenici su skladali vlastite uspavanke, unoseći u njih osobni doživljaj i kreativnost. Ova aktivnost omogućila im je da se izraze na jedinstven način, povezujući teorijsko znanje o glazbi s praktičnim stvaranjem.

Melissa sklada vlastitu uspavanku.

VESELJE UZ IGRU GLAZBENIH STOLICA

Napisala: Mia Vrbaslija, 6. d

Foto: Martina Smolčić, učiteljica hrvatskog jezika

Bilo je to pravo prijateljsko natjecanje! Uzbuđenje je započelo već s prvim taktovima glazbe dok smo se kretali oko stolica s osmijesima na licu, pažljivo osluškujući kada će glazba stati. Čim bi se glazba zaustavila, nastala bi prava utrka za slobodnu stolicu što je izazvalo smijeh i radost. Iako je cilj igre bio osigurati mjesto za sebe, atmosfera je bila ispunjena podrškom i timskim duhom. Učenici koji bi ispali iz igre nisu se obeshrabrili, već su bodrili svoje prijatelje, dodatno podižući energiju u učionici. Svaki novi krug donosio je sve više napetosti, ali i šalu i zabavu. Na kraju, pobjednik je bio nagrađen velikim pljeskom, no svi smo se složili da je najvažniji dio bio druženje i zajednički smijeh. Igra glazbenih stolica pokazala se kao savršen način za opuštanje, jačanje prijateljskih odnosa i stvaranje nezaboravnih trenutaka.

Vesela igra glazbenih stolica.

KAD RECIKLIRANO ZASVIRA: UČENICI STVARAJU GLAZBENE INSTRUMENTE

Napisala i fotografirala: Katarina Moslavac, učiteljica razredne nastave

Samí smo izradili glazbene instrumente.

Učenici 2. i 3. razreda PŠ Velika Črešnjevnica na satu glazbene kulture sudjelovali su u posebnom i kreativnom razrednom projektu – izrađivali su glazbene instrumente od recikliranih materijala.

Uz mnogo mašte i truda nastali su jedinstveni instrumenti: bubnjevi, gitara, kazoo, kastanjete, zvečke i zveckalice izrađene od čaša. Ova aktivnost bila je edukativna, zabavna i izuzetno zanimljiva.

Glazba ima nevjerovatan utjecaj na razvoj djece – potiče njihovu kreativnost, jača motoričke vještine, razvija osjećaj za ritam i timski rad te omogućuje emocionalno izražavanje. Učenici su s velikim oduševljenjem sudjelovali u stvaranju instrumenata od recikliranih materijala.

Učionica je bila ispunjena smijehom, radošću i zvukovima njihovih novih glazbenih kreacija. „Tamo gdje riječi stanu, glazba počinje.“

Kad Rafael zasvira...

Eva i njena gitara.

GLAZBA NAS POKREĆE

Svjetski dan plesa, koji se obilježava 29. travnja, donio je radost i pokrenuo nas svojom pozitivnom energijom. Učenici su s oduševljenjem proslavili ovaj poseban dan uz ritmove pjesama „Rim Tim Tagi Dim“ i „Monkey Dance“, pokazujući kako glazba može nadahnuti pokret i unijeti veselje u svaki trenutak.

Uz veliki entuzijazam, plesali su prateći ritam i melodiju koji su ih vodili kroz korake. Glazba je bila ključna snaga koja je pokretala njihovu kreativnost i energiju, omogućujući im da izraze svoje ritmičke sposobnosti na jedinstven način. Glazba ne samo da nas fizički pokreće, već nas i emotivno povezuje - spaja ljude kroz ritam i melodiju te uljepšava svaki dan svojim čarobnim utjecajem.

Napísala i fotografirala: Jasminka Šestanji Daffik, učiteljica razredne nastave

Ples uz ritam Rim Tim Tagi Dim.

GLAZBENA OSMOSMJERKA

Odgovori na pitanja i
pronađi glazbene pojmove u
osmosmjerci. Koje je rješenje
osmosmjerke?

A	C	I	V	T	S	E	LJ	N	E
K	K	H	A	R	F	A	O	T	A
A	O	N	P	I	T	T	R	S	K
J	T	R	I	O	E	O	A	O	I
I	V	E	E	T	F	M	B	P	M
D	A	A	M	O	R	Č	U	R	A
O	L	O	Z	P	G	V	R	A	N
L	C	Z	B	A	O	R	T	N	I
E	E	V	I	O	L	A	A	E	D
M	R	D	U	E	T	R	O	F	Č

1. Brzina kojom se izvodi glazba zove se:
2. Glasnoća kojom se izvodi glazba zove se:
3. Kako se zove nota koja traje jedan otkucaj?
4. Što nastaje nizanjem tonova različite visine i trajanja u jednu smislenu cjelinu?
5. Kako se zovu glazbeni simboli kojima se bilježe tonovi?
6. Kako se zove niz tonova uzastopno raspoređenih po visini?
7. Koja je dinamička oznaka za glasno izvođenje glazbe?
8. Kako se zove ples u trodobnoj mjeri?
9. Kako se zove skupina od dva pjevača?
10. Kako se zove limeno puhaće glazbalo visokog i prodornog zvuka?
11. Koje gudaće glazbalo je veće od violine a manje od violončela?
12. Koje trzaće glazbalo ima neke žice u bojama za lakše snalaženje svirača?
13. Koja je dinamička oznaka za srednje glasno izvođenje glazbe?
14. Kako se zove osoba koja osmišljava plesne pokrete i korake?
15. Kako se zove najviši ženski pjevački glas?
16. Kako se zove drveno puhaće glazbalo slično klarinetu?

T__P__
D____K__
__T__T____
__L____J__
__T__
LJ____C__
__R__
____R
D__T
_R_B_
____A
H__F_
M_ZZ____
K____F
__PR__
O__A

TE, 14. KOREODGRAFI, 15. SOPRAN, 16. OBOLA, Rješenje: osmosmjerke: Pitomača.

1. TEMPO, 2. DINAMIKA, 3. ČETVRTINKA, 4. MELODIJA, 5. NOTE, 6. LESTIVICA, 7. FORTE, 8. VALCER, 9. DUET, 10. TRUBA, 11. VIOLA, 12. HARFA, 13. MEZZOFOR-

Osmosmjerku izradili: učenici 8. a razreda
s učiteljem Davorom Jendrašićem

Intervju sa Stjepanom Lachom, pjevačem i bivšim učenikom naše škole

Uvijek se vodim time da spotom dočaram emociju koju pjesma prenosi

Glazbena karijera

» **Kako je izgledao Vaš put od školskih dana do trenutka kada ste postali profesionalni pjevač?**

Nakon što sam postao svjestan svog talenta, odlučio sam paralelno uz studij geografije raditi na njemu. Sljedećih pet godina bio sam polaznik Škole

pjevanja Husar & Tomčić, gdje sam stekao snažne temelje koji mi i danas najviše znače. U školi sam naučio koristiti svoj glas na ispravan način, stekao širu izobrazbu i

samopouzdanje potrebno da bih se upustio u izgradnju solo karijere. Uslijedio je nastup na prvom hrvatskom The Voiceu, nastupi u raznim mjuziklima te A strana, koja mi je donijela širu prepoznatljivost. Nakon toga počeo sam raditi autorsku glazbu.

» **Kako ste se osjećali kad ste snimili svoj prvi spot?**

Cijeli rad na prvoj pjesmi i spotu bio je posebno iskustvo jer sam se prvi put našao u situaciji da radim nešto s čime ću izaći pred ljude. Bio je to period ispunjen uzbuđenjem i iščekivanjem, a snažna podrška nakon objave pjesme bila je najveća nagrada i poticaj za daljnji rad.

» **Koji su najveći izazovi s kojima ste se suočili u izgradnji glazbene karijere?**

Današnje vrijeme donosi mnoge prednosti – proces izrade i distribucije pjesama nikada nije bio lakši i jeftiniji, a broj glazbenih talent showova je velik. Imamo dojam da svi žele postati pjevači pa smatram da je najteže izdvojiti se iz mase i steći

prepoznatljivost u toj ogromnoj konkurenciji. Ako u tome i uspiješ, još je teže održati zanimljivost za publiku na duge staze, tako da je potrebno puno truda i odricanja da bi se uspjelo u glazbi.

» **Koji su Vam trenutci u karijeri dosad bili najvažniji?**

Svakako bih izdvojio to što sam bio dio HRT-ove A strane, budući

da smo svi uživali u stvaranju tako kvalitetne emisije. A strana je, uz moje vlastite pjesme, vjerojatno najzaslužnija za to što sam danas tu gdje jesam. S druge strane, kada vidim da su se moje pjesme uspjele uvući u živote drugih i da ih ljudi vežu uz najljepše ili najtužnije trenutke, nema veće nagrade za jednog glazbenika. Moje pjesme često su izbor mladenaca za prvi svadbeni ples, što mi posebno imponira jer želim da moj rad bude dio njihovih posebnih trenutaka. To je ono što vrijedi i ostaje; sve ostalo je manje bitno.

Glazbeni stil

» **Kako biste opisali svoj glazbeni stil i ima li izvođača koji su Vas nadahnuli?**

Kroz život sam najviše slušao domaće glazbenike, tako da mislim da se u mojim pjesmama mogu čuti upravo njihovi utjecaji. To su prije svega Toše Proeski, Oliver Dragojević, Tony Cetinski, Sergej Četković, Gibonni i drugi.

» **Što Vam je najvažnije kad radite na novim pjesmama? Glazba, tekst, emocije...?**

Što sam stariji, to mi je važniji tekst, iako sam oduvijek pazio na svaku riječ koju ću otpjevati. Želim da u moru površnog i zaglupljujućeg sadržaja moja glazba bude nešto što će ljude potaknuti

Stjepan Lach, talentirani mladi glazbenik.

"Predivan je osje"

da budu bolji i da se ne boje ući u svoje dubine. Svjestan sam da je to teži put, ali osjećam da je to moja odgovornost. Nije svejedno hoće li netko uz tvoju glazbu posegnuti za drogom ili alkoholom

ili, naprotiv, zaprositi djevojku. Volio bih da su ljudi kritičniji prema glazbi koju slušaju i nadam se da mogu barem malo doprinijeti svojoj glazbom da svijet postane bolje mjesto.

» **Kako izgleda proces snimanja**

Vaših spotova i

koliko ulažete

u vizualni dio svoje glazbe?

Vizualni dio mi je jednako bitan kao i sama pjesma. Uvijek se vodimo time da spotom dočaramo emociju koju pjesma prenosi i na taj način zaokružimo cijelu priču. Josip Ninaković, koji je zadužen za moje spotove, je također geograf po struci pa često koristimo kadrove Lijepe Naše kao kulise mojih spotova, što dodatno pridonosi estetici spotova.

Nastupi i publika

» **Koji je Vaš najdraži nastup do sada i zašto?**

Teško je izdvojiti samo jedan, ali svakako jedan od najdražih je nastup u Spaladium areni u Splitu, kada sam izvedbom pjesme Trag u beskraju otvorio koncert u sjećanje na Olivera Dragojevića. Na

tom su koncertu, uz mene i zbor Izvor, nastupali neki od njegovih najbližih prijatelja i suradnika poput Gibonnija i Tedija Spalata. Znao sam da je u publici cijela Oliverova obitelj i ta čast da otvorim takav koncert ostat će u mom srcu zauvijek.

» **Kakav je osjećaj stati pred publiku?**

Predivan. Sjećam se jednog koncerta Tonyja Cetinskog u Virovitici prije desetak godina, kada sam mu bio gost. Promatrajući njegovu interakciju s publikom i uživanje ljudi u tom trenutku, shvatio sam da je to ono čime se želim baviti u životu. Kada se povežeš s publikom, osjećaš se kao da letiš.

Budućnost i planovi

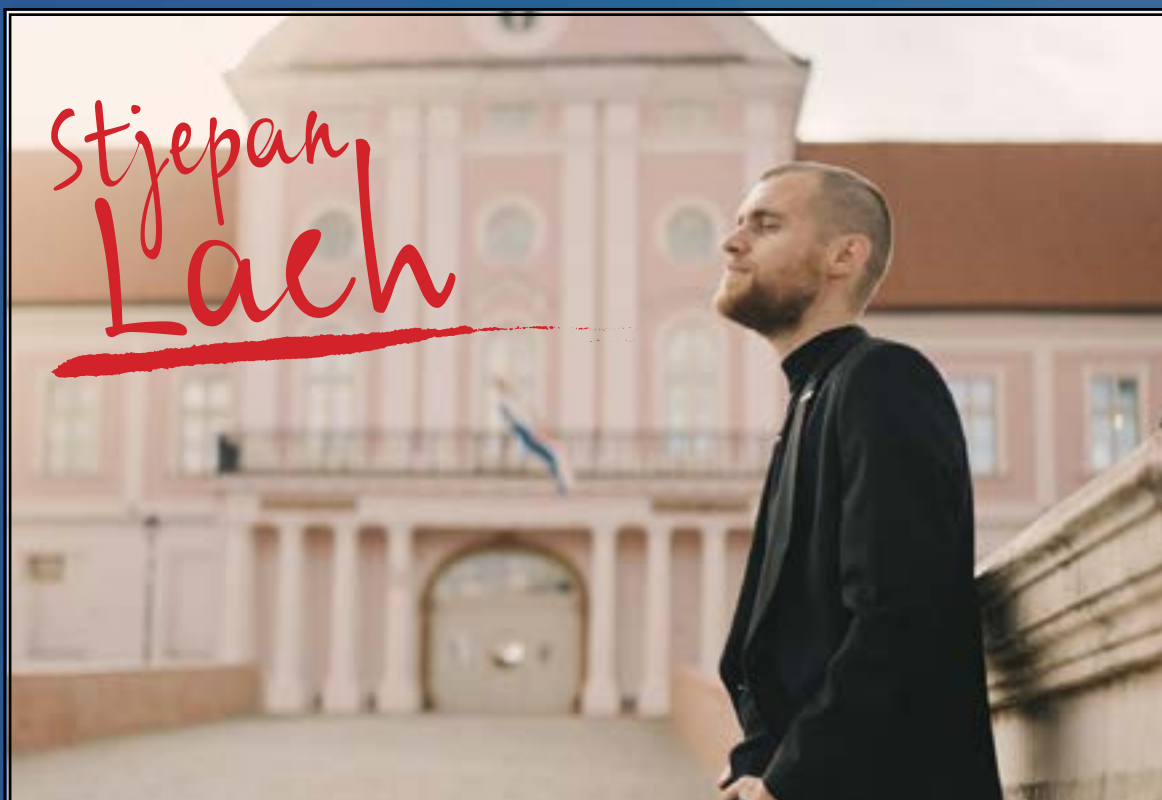
je mjuzikl/opera Fatimsko proročanstvo, gdje ću igrati jednu od glavnih uloga – papu Ivana Pavla Drugog.

» **Kako vidite svoju karijeru za nekoliko godina?**

Već sam neko vrijeme na sceni i drago mi je što svake godine primjećujem rast i napredak. Vjerujem da će se taj trend nastaviti i u narednim godinama, da će biti sve više nastupa i da ću ostvariti ciljeve koje sam postavio kad sam se odlučio baviti glazbom. Jedan od njih je samostalni koncert u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu.

» **Postoji li neki poseban san koji još niste ostvarili, a vezan je uz glazbu?**

Žao mi je što neki glazbenici nisu

» **Na kojim projektima trenutačno radite i što publika može očekivati u budućnosti?**

Trenutačno pripremam nove pjesme, sve više pišem sam, pa vjerujem da ću u budućnosti češće objavljivati vlastite autorske pjesme. Osim toga, u pripremi

duže živjeli, da sam mogao otići na njihove koncerte i možda se povezati s njima. Prvenstveno mislim na Tošu i Olivera. No, dobra stvar je što stižu mladi i kvalitetni glazbenici koji će jednog dana, nedvojbeno, postati legende hrvatske glazbe.

Violina

most prema svijetu umjetnosti

U glazbenoj školi instrumenti nisu samo predmeti – oni su mostovi koji nas povezuju s glazbenim svijetom i pomažu nam otkriti umjetnost unutar nas. Jurica Karačić, učitelj violine u PŠ dr. Marijana Jergovića Pitomača, sa svojim učenicima otkriva ljepotu i dubinu ovog predivnog instrumenta te priča o izazovima i nagradama koje donosi glazbeni put.

Put prema violini

Jurica Karačić otkrio je ljubav prema violini još u djetinjstvu kada je u glazbenoj školi ugledao dječaka kako svira violinu. Taj trenutak postao je presudan i motivirao ga da i sam započne svoje glazbeno putovanje. U radu s učenicima susreće se s različitim izazovima.

„Najveći izazov

današnjice je konkurencija društvenih mreža i igrica na mobitelima, stoga je teško djecu zainteresirati za nešto drugo. Kako bi učenici postali dobri violinisti, trebaju imati opuštene ruke,

razviti upornost i

koncentraciju jer je proces učenja instrumenata dugotrajan i zahtjevan.

Redovito vježbanje ključno je za napredak, a problem je motivirati učenike da ustraju u tome“, govori Karačić.

Također navodi kako vjeruje da je važno usmjerenje na greške i njihovo ispravljanje, ali učenicima uvijek pokušava ukazati i na ono što su dobro odsvirali kako bi ih potakao.

Čarolija muziciranja

Tehnika sviranja unapređuje se uz trud i vrijeme. Jurica

individualni pristup pa često prilagođava metode kako bi im pomogao da postignu željeni napredak. Kod odabira repertoara, kombinira tehničke vježbe s kompozicijama koje se učenicima sviđaju pa ih tako potiče da aktivno sudjeluju u izboru glazbe.

Jurica naglašava da je sviranje u orkestru neprocjenjivo iskustvo. Orkestar razvija timski duh, osjećaj za zvuk i sigurnost koja pomaže i u solističkim nastupima. „Nastupi pred publikom posebno su dragocjeni jer pozornica je privilegirano mjesto koje donosi čaroliju muziciranja“, dodaje Karačić.

Kroz podučavanje violine, Karačić nastoji razviti ljubav prema glazbi kod svojih učenika, a planovi mu uključuju daljnje širenje ove umjetnosti unutar glazbene škole. Za sve koji razmišljaju o sviranju violine poručuje: „Iz iskustva znam da nikome nije žao što je probao. Glazba je uvijek mjesto nade i ljepote.“

Napisala: Vida Sabađija, 5. b
Foto: privatna zbirka

Jurica Karačić s Vidom.

Karačić ističe da ne postoje laka rješenja ili čarobni štapići. Svaki učenik zahtijeva

Priča Željka Kosa, majstora svojeg zanata

Umjetnost izrade glazbenih instrumenata

U Gajevoj ulici u Pitomači svoj dom i radionicu ima gospodin Željko Kos, jedan od rijetkih majstora koji se bavi izradom tambura i drugih glazbenih instrumenata. Unatoč bolesti i godinama, gospodin Kos neumorno izrađuje unikatne instrumente koji mnoge oduševljavaju svojim izgledom.

Početak zanata

S tamburama se počeo baviti još davne 1954. godine. „Zanat sam izučio od oca. Prvo sam tri godine bio šegrt, zatim pomoćnik. Tek nakon toga mogao sam polagati majstorski ispit kako bih mogao samostalno izrađivati instrumente“, priča gospodin Kos s osmijehom dok pokazuje svoje rukotvorine. Njegova ljubav prema ovom zanatu očituje se u svakom kutku radionice, gdje se nalaze pažljivo složeni gotovi instrumenti.

Vrste instrumenata i proces izrade

Gospodin Kos izrađuje razne instrumente od drveta, među kojima su tamburica, brač, bugarija, violina i bas. „Za bisernicu mi treba najmanje vremena, mogu je napraviti za šesnaest sati, ali za bas, koji je najteže izraditi, treba mi barem šesnaest dana, po osam sati dnevno“, objašnjava on. Instrumente izrađuje od dvije vrste materijala: javora za kutiju i smreke za rezonantni zvuk. „Smreka je posebna. Bez nje instrument jednostavno ne zvuči kako treba.“ Materijal za instrumente gospodin Kos pronalazi u našim šumama. „Drvo mora biti prvoklasno“, naglašava. „Prije nego ga počnem koristiti, prolazi kroz proces prirodnog sušenja koji traje najmanje pet godina.“

Najveći izazovi u izradi

„Najveći izazov je napraviti instrument koji će odgovarati najboljim glazbenicima“, priznaje. Prisjeća se situacije kada je jednom njegov otac popravljao violinu poznatom glazbeniku iz Turnašice. Kad je završio popravak, glazbenik je rekao da to više nije njegova violina jer ne zvuči isto. „Onda smo tražili uzrok i otkrili da je problem bio u malom dijelu – konjiću. To vam je tako, neki dijelovi instrumenta ne mogu biti isti za svakoga.“

Ljubav prema tamburici od djetinjstva

Željko Kos prisjeća se svojih školskih dana. „Od petog razreda sudjelovao sam na svim školskim priredbama, a tamburaški zbor vodio je naš učitelj Vladimir Kožar.“ Ta rana veza s tamburicom oblikovala je njegov životni put.

Inovacija: tamburica s dva vrata

Jedan od njegovih glavnih ponosa je tamburica s dva vrata. Na ideju da je napravi došao je u trenutku kada je vidio kako neki glazbenici sviraju gitare s dva vrata. Tamburica s dva vrata još uvijek ima određene nedostatke koje je potrebno doraditi. Gospodin Željko Kos primjer je osobe koja je cijeli život posvetila umjetnosti izrade instrumenata, čuvajući tradiciju i unoseći inovacije. Njegova strast i predanost poslu potvrđuju da pravi majstor ne izrađuje samo instrumente, već i priče koje odzvanjaju u svakom tonu. „Najveća nagrada je čuti kako moj instrument oživi u rukama glazbenika“, ponosno zaključuje Kos.

Mila Tržić i Ema Makvić u društvu Željka Kosa.

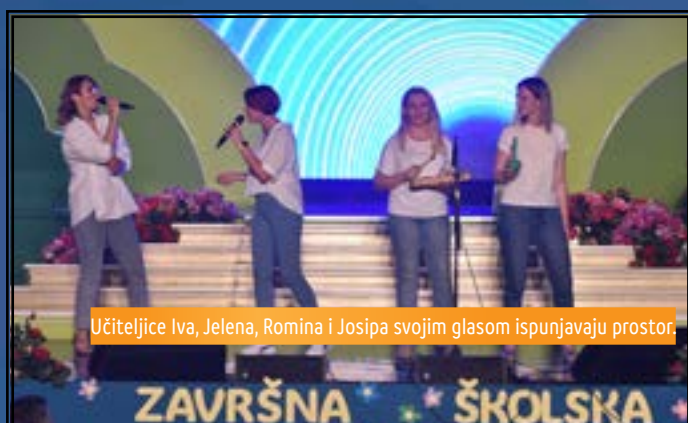
Možda tamburica s četiri vrata postane omiljeni glazbeni instrument naše Mile.

Nova glazbena priča naše škole

U našoj školi osnovan je školski bend pod nazivom Pero bend, sastavljen od učitelja i učiteljica. Svojom ljubavlju prema glazbi odlučili su pokazati kako glazba povezuje ljude bez obzira na dob.

Prvi nastup Pero benda održan je na završnoj školskoj priredbi u lipnju, gdje su izveli svoju prvu pjesmu Budi moja voda i oduševili publiku. Učionice su na trenutak zamijenili pozornicom, ispunivši školsku dvoranu

ritmom i gromoglasnim pljeskom. Njihov nastup publika je dočekala s oduševljenjem i mnoštvom pozitivnih komentara. Osim što su uljepšali završnu priredbu, članovi Pero benda inspirirali su učenike i kolege, pokazujući kako nikada nije kasno otkriti i podijeliti svoje talente. Bend planira nastaviti s nastupima i u budućnosti te već priprema nove pjesme za posebne školske događaje. Učenici naše škole žele im puno sreće i uspjeha u daljnjem radu!

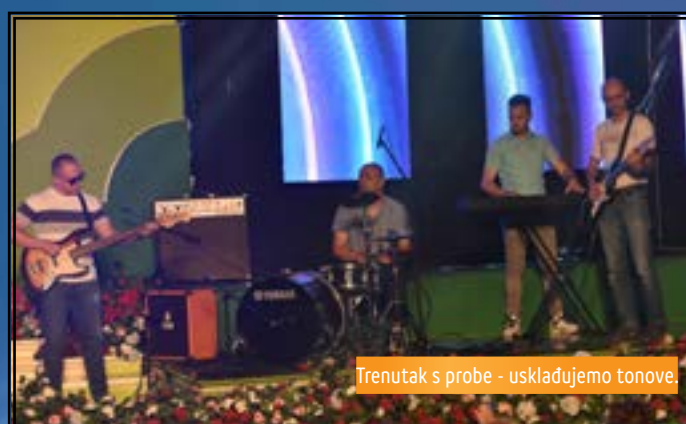
Učiteljice Iva, Jelena, Romina i Josipa svojim glasom ispunjavaju prostor.

Učitelji i učiteljice u punom sjaju na sceni.

Osmjehom i pljeskom pratimo ritam.

Trenutak s probe - usklađujemo tonove.

Članovi Pero benda u opuštenoj atmosferi pokazuju svoj glazbeni talent.

Razgovor s učenikom Janom Stilinovićem koji je ostvario dvostruki uspjeh na LiDraNu

Ako nešto uistinu volimo, potrebno je dati sve od sebe

Intervju vodila: Tea Tkalec, 7. e
Foto: Ana Held, učiteljica hrvatskog jezika

Jan Stilinović s učiteljicama Anom Held i Sanjom Koletić

U Vinkovcima se od 22. do 24. travnja odvijala državna Smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva LiDraNo 2024. Našu školu predstavljao je učenik osmog razreda Jan Stilinović, i to u kategoriji literarnog stvaralaštva te u kategoriji školskih listova. O svom velikom postignuću, govori nam Jan.

» **Kako si se osjećao kada si saznao da ćeš sudjelovati na državnoj smotri LiDraNo u dvije kategorije?**

Kada sam saznao da sam odabran

za sudjelovanje na državnom LiDraNu, bio sam preplavljen osjećajima ponosa i uzbuđenja. Biti prepoznat na takvoj razini puno mi je značilo jer je to potvrda mog truda i rada. Osjećao sam se ponosno što ću imati priliku predstaviti svoj rad i ideje pred stručnim žirijem i biti okružen s toliko talentiranih pojedinaca iz cijele zemlje, ali sam istovremeno osjećao i odgovornost da dam sve od sebe.

» **Možeš li nam reći nešto više o svom literarnom radu „Podravec bi kupil traktora ŠČ“? Što te inspiriralo u pisanju te priče?**

Učiteljica i ja smo se složili kako bi tema sastavka trebala biti suvremena pa smo tako došli do traktora ŠČ. U vrijeme pisanja, Let 3 je bio glavna atrakcija, a budući da sam prije ovog sastavka već napisao dva sastavka u kojima je glavni lik Podravec, kombiniranjem traktora ŠČ i Podravca nastao je i treći sastavak.

» **Svoj rad trebao si pročitati pred publikom. Jesi li imao**

tremu? Kako je publika reagirala?

Prije nego što sam izašao pred publiku, osjećao sam malu tremu. Ipak, znao sam da je trema zapravo znak da mi je stalo do toga kako će moj rad biti primljen pa sam je pokušao preokrenuti u motivaciju. Kad sam počeo čitati, trema je nestajala, a reakcije publike su mi dale dodatnu snagu. Vidio sam kako ljudi pažljivo slušaju, a nekoliko puta sam primijetio i uživanje u njihovim pogledima. Na kraju čitanja, pljesak i pozitivne reakcije publike bile su iznimno ohrabrujuće.

» **Kao glavni urednik školskog lista, s kojim si se izazovima suočio i kako si ih prevladao?**

Kao glavni urednik školskog lista, suočio sam se s nekoliko izazova koji su me naučili mnogo o timskom radu, organizaciji i komunikaciji. Jedan od najvećih izazova bio je prikupljanje i selekcija sadržaja. Kako sam prevladao ove izazove? Naučio sam biti fleksibilan, ali i odlučan kad je bilo potrebno donijeti važne zaključke.

» **Što misliš koji su ključni elementi dobrog školskog lista?**

Za dobar školski list postoji nekoliko

Susret kreativnosti, iskustva i inspiracije - članovi povjerenstva i talentirani mladi autori školskih listova.

ključnih elemenata koji su važni za njegov uspjeh. To su: raznolik i zanimljiv sadržaj, kreativnost, dobra organizacija i dizajn lista.

» **Kakvi su bili dojmovi prosudbenog povjerenstva na tvoj rad?**

Reakcije prosudbenog povjerenstva na moj rad bile su vrlo ohrabrujuće. Pohvalili su moj stil pisanja, kreativnost u odabiru teme, humor te lakoću pisanja na kajkavskom narječju.

» **Koje su ti povratne informacije prosudbenog povjerenstva bile najdragocjenije i zašto?**

Najdragocjenije povratne informacije prosudbenog povjerenstva bile su one koje su se odnosile na suvremenost i kreativnost teme. Također, izuzetno su mi koristile sugestije koje su mi dali za unapređenje.

» **Kakve su reakcije tvojih prijatelja i učitelja na tvoj uspjeh na LiDraNu?**

Reakcije mojih prijatelja i učitelja na moj uspjeh na LiDraNu bile su izuzetno motivirajuće. Prijatelji su mi čestitali i iskreno se radovali mom uspjehu što mi je puno značilo. Njihova podrška i pozitivni komentari dodatno su mi dali do znanja koliko im je stalo, a to me samo još više motiviralo da nastavim s pisanjem. Učitelji su također bili vrlo ponosni i pohvalili su moj trud i kreativnost.

» **Koje ti je najdraže iskustvo ili uspomena s državne smotre LiDraNo?**

Najdraže iskustvo s državne smotre LiDraNo bio je trenutak kada sam

imao priliku čitati svoj rad pred publikom. Bilo je to nevjerojatno uzbudljivo i pomalo zastrašujuće, ali osjećaj kada sam završio bio je neprocjenjiv. Osjećao sam se kao da sam dao dio sebe. Također, susret s drugim talentiranim mladim piscima bio je posebno inspirativan. Razgovori s njima o našim radovima, idejama i iskustvima

dodatno su me motivirali da nastavim pisati i razvijati svoje vještine. To iskustvo razmjene ideja ostalo mi je u posebnom sjećanju jer sam shvatio koliko je važno biti dio kreativne zajednice.

O stvaralaštvu i interesima

» **Kada si se prvi put zainteresirao za pisanje i uredništvo? Što te potaknulo da se baviš tim aktivnostima?**

Prvi put sam se zainteresirao za pisanje i uredništvo u osnovnoj školi, kada je moj rad bio spomenut u školskom listu. Osjećaj postignuća, kad sam vidio svoj rad objavljen, bio je nevjerojatan. Postoji li neki autor ili književno djelo koje te posebno inspirira? Drago Britvić me inspirira iz nekoliko razloga. Fascinira me njegova sposobnost da kroz svoje riječi prenese emocije i stvarnost svakodnevnog života. Također, Britvićeva ljubav prema jeziku i njegova sposobnost "igranja" riječima pokazuje koliko je važno biti kreativan i neustrašiv u izražavanju svojih ideja.

O planovima za budućnost

» **Što planiraš nakon završetka osnovne škole? Imaš li već neke ideje o srednjoj školi i daljnjem obrazovanju?**

Cilj mi je upisati Jezičnu gimnaziju i Srednju glazbenu školu u Virovitici. Znam da će biti naporno, ali radujem se novim obvezama, prijateljstvima i učiteljima. Nakon srednje škole, cilj mi je upisati Muzičku akademiju u Zagrebu.

» **Vidiš li se u budućnosti u nekoj kreativnoj ili literarnoj profesiji?**

Otkako sam krenuo u glazbenu školu, želim biti profesor klavira. Uz posao, želim održavati vlastite koncerte i skladati.

» **Postoji li neki projekt ili ideja koju bi želio ostvariti u budućnosti?**

Definitivno bih želio skladati neko opširno glazbeno djelo, npr. operu. Za skladanje opere potrebno je mnogo truda, učenja, kreativnosti, ali i strpljenja.

Osobni aspekti

» **Kako usklađuješ školu, hobije i druge aktivnosti? Imaš li neki savjet za svoje vršnjake?**

Uskladiti sve moje hobije i školu nije lako, ali maksimalno se trudim. Ako nešto uistinu volimo, potrebno je dati sve od sebe, koliko god teško bilo. Jednom kad napravite nešto za što vam je trebalo puno odricanja, truda i vremena, shvatit ćete da se sav trud isplatio i bit ćete ponosni na sebe.

» **Koji su tvoji savjeti za učenike koji žele sudjelovati na LiDraNu ili žele biti uključeni u školski list?**

Za sudjelovanje na LiDraNu potrebno je puno truda i kreativnosti, ali iznimno je važna i komunikacija s učiteljem. Isto vrijedi i za uređivanje školskog lista.

Jan s mentoricom predstavlja školski list Preradović.

Intervju s učenikom Jakovom Mađarom Čarolija nepoznatog prostranstva

Državno natjecanje iz astronomije održano je od 20. do 22. svibnja 2024. u Varaždinu gdje su se okupili talentirani učenici iz cijele Hrvatske. Među njima sudjelovao je i Jakov Mađar, učenik 6. razreda, koji je ostvario izvanredan uspjeh osvajanjem drugog mjesta. Natjecanje je bilo zahtjevno, a Jakov je pokazao iznimno znanje i strast prema astronomiji te je postigao veliki uspjeh za školu.

Jakov Mađar

» Kako si se osjećao kada si saznao da si osvojio drugo mjesto na državnom natjecanju iz astronomije?

Taj osjećaj ne mogu opisati riječima. Osjećao sam se iznenađeno, a slobodno mogu reći da sam bio i u pozitivnom šoku. Zaista nisam očekivao toliki uspjeh.

» Možeš li nam reći nešto više o svojoj pripremi za natjecanje? Koliko ti je vremena i truda bilo potrebno za postizanje ovog rezultata?

Trebalo je uložiti puno truda i vremena da bi se sve ostvarilo. Bili su to sati učenja imena zvijezda i zvijezda, planeta i galaksija te priprema oko istraživačkog rada koji je uključivao promatranje, mjerenje i računanje. Bez obzira na sve nespavane noći, moj se trud

isplatio.

» Koji su bili najzahtjevniji dijelovi natjecanja i kako si ih uspješno savladao?

Cijelo natjecanje je zahtjevno i teško mi je izdvojiti samo jedan dio, ali sa sigurnošću mogu reći da mi je pisani dio natjecanja bio teži od obrane istraživačkog rada.

» Koji su bili najzanimljiviji ili najupečatljiviji trenutci na natjecanju za tebe osobno?

Osobno mi je najzanimljivije bilo druženje s učiteljima i prijateljima koje sam upoznao. Upoznao sam mnogo novih i dragih prijatelja s kojima sam i danas u kontaktu. Mislim da je to i svrha cijelog natjecanja, upoznati nove prijatelje i zabaviti se. Svi smo mi zapravo već bili pobjednici.

» Kako si se nosio s pritiskom natjecanja i što ti je pomoglo da ostaneš smiren i fokusiran?

Bilo mi je teško. Mislio sam da će se dogoditi sve najgore, ali kada je natjecanje krenulo, zaboravio sam na tremu i strah. Tijekom cijelog natjecanja atmosfera je bila opuštena tako da mi je i to pomoglo da ne mislim na ono loše.

» Koji su tvoji planovi ili ciljevi vezani za astronomiju u budućnosti?

Astronomija mi je doslovno „pala iz svemira“. Prije nisam imao nikakve veze, a ni interese prema njoj. U budućnosti se za sada ne vidim kao netko tko će se profesionalno baviti astronomijom, ali siguran sam da će mi biti jedan od hobija u kojem ću uživati i prisjećati se predivnih uspomena s natjecanja.

Intervju vodila: Elena Dudašić, 7. e
Foto: Tomislav Dokuš, učitelj fizike

» Kako vidiš ulogu astronomije u današnjem svijetu i smatraš li da je važno poticati interes mladih za ovu znanost?

Astronomija je vrlo važna znanost. Da nije bilo astronomije, možda bismo još uvijek mislili da se cijeli svemir okreće oko nas. Astronomija nam je donijela i mnoge važne izume bez kojih bi svakidašnji život bio nezamisliv. Danas astronomija nije toliko zastupljena u školama. Rijetko koja škola uopće ima astronomiju kao izvannastavnu aktivnost. Odaziv mladih je također slab. U cijeloj našoj školi svega je par učenika koji se bave astronomijom. Važno je poticati mlade da se njome bave jer tek kada započnu to putovanje, otkrit će sve ljepote i tajne svemira. Ovime pozivam sve zainteresirane da se pridruže na putovanje kroz svemir. Možda ste baš vi budući astronauti ili Galileo Galilei.

» Kako su reagirali tvoji prijatelji, obitelj i učitelji na tvoj uspjeh na državnom natjecanju?

Svi su bili sretni i ponosni. Nakon što su rezultati postali službeni, mobitel mi se „zapalio“ od poziva i poruka. Zahvaljujem svima na lijepim čestitkama i riječima. Za ovaj uspjeh najviše je zaslužan moj mentor, učitelj fizike Tomislav Dokuš, kojem od srca zahvaljujem.

» Koje savjete bi dao drugim učenicima koji također žele postići uspjeh na natjecanjima iz astronomije?

Astronomija nije lagana. Za dobre rezultate morat ćete se pomučiti, no ništa se ne može mjeriti s osjećajem zadovoljstva nakon uspjeha.

MALCI GENIJALCI – Eva i Fran

Učenici iz PŠ Velika Črešnjevica postigli su sjajne rezultate na državnim natjecanjima. Fran Podoreški, učenik 3. razreda, osvojio je 3. mjesto u kategoriji pismeni dio mentalne aritmetike. Pokazao je brzinu i preciznost u računanju. Eva Rengel, učenica 1. razreda, briljirala je na natjecanju Dabar osvojivši prvo mjesto i pokazavši iznimno znanje i vještine u računalnom razmišljanju. Ovi uspjesi predstavljaju veliko priznanje za njihov trud i predanost kao i ponos njihovih učiteljica.

» Što vas je privuklo sudjelovanju na ovakvim natjecanjima?

Fran: Najdraži predmet mi je matematika, a mentalnom aritmetikom bavim se već dvije godine. Zato sam se odlučio sudjelovati na natjecanju.

Eva: Sudjelovanju na natjecanju Dabar privuklo me to što mi je učiteljica već prije pokazala zadatke od kojih su neki bili teži, a neki lakši i to me je potaknulo da sudjelujem. Rješavanje zadataka mi je bilo jako

zanimljivo.

» Kako ste se osjećali nakon postizanja izvrsnih rezultata na državnoj razini?

Fran: Bio sam jako sretan i začuđen što sam baš ja osvojio 3. mjesto.

Eva: Osjećala sam se jako sretno jer sam došla do odličnog rezultata.

» Možete li opisati kako je izgledalo natjecanje? Kakvi su bili zadaci?

Fran: Dio zadataka bio je pripremljen na papiru i pisalo se pismeno te su se računale sve računske radnje abakusom. Drugi dio ispita bio je mentalni način ispitivanja. Bili su mentalni zadaci, a to znači da se broj pokaže na 500 milisekundi. To izračunamo i upisujemo na tablicu s markerom.

Eva: Bio je jedan težak zadatak s kišobranima i uzorcima. Morali smo pogoditi koji je kišobran točan. To je bilo teško jer mi je bilo zahtjevno odabrati uzorak. Bio je i jedan jako lagan zadatak koji je imao

ponuđene kovanice, pismo i glavu. Morali smo odgonetnuti koji niz od ponuđenih je točan. Na natjecanju Dabar me uopće nije bilo strah, samo sam bila jako sretna jer sam konačno mogla rješavati zadatke.

Intervju vodila: Tea Tkalčec, 7. e

Foto: Nikolina Šimota, učiteljica razredne nastave

» Tko vam je najviše pomogao u pripremi za natjecanje?

Fran: Za natjecanje me pripremala učiteljica Kristina Kovač iz Međunarodne škole za intelektualni razvoj djece Malac Genijalac iz Koprivnice.

Eva: Učiteljica mi je dala dva primjera sličnih zadataka koje sam rješavala sama u školi. Dok sam zapela, učiteljica mi je pomogla.

» Koliko ste vremena dnevno proveli vježbajući za ova natjecanja?

Fran: Matematiku dnevno vježbam do pola sata. Vježbam je i u dane kada imam matematiku u školi ili idem u školu Malac Genijalac na sat vremena, a ponekad i duže.

Eva: Dosta sam se pripremala. Uživala sam vježbajući zadatke.

» Što biste željeli raditi u budućnosti? Hoće li vaš budući posao biti vezan uz matematiku i informatiku?

Fran: Kad odrastem želio bih biti učitelj matematike.

Eva: Nisam sigurna što želim raditi u budućnosti. Nisam sigurna hoće li se moj interes za matematiku i informatiku nastaviti.

» Koji biste savjet dali svojim vršnjacima koji žele biti uspješni u nekom području?

Fran: Ako želite biti uspješni u nekom području, morate dovoljno vježbati i biti uporni.

Eva: Važno je učiti i dodatno se posvetiti onome što volite.

Fran Podoreški i Eva Rengel sigurni u nove uspjehe.

Put do zvijezda vodi kroz knjige

U Srednjoj školi Čakovec 10. svibnja 2024. održano je državno natjecanje učenika i učenica osnovnih i srednjih škola u znanju i kreativnosti na temu „Čitam, mislim, razgovaram“, u sklopu Nacionalnog projekta za poticanje i promociju kulture čitanja „Čitanjem do zvijezda“.

Učenici osnovnih i srednjih škola trebali su pročitati zadane knjige na određenu temu. Našu školu u kategoriji kviza znanja uspješno su predstavile učenice osmih razreda: Bela Đakić, Jelena Martinčević i Tea Mihoković. Natjecanje je upotpunio književni susret s Bojanom Meandžijom, autoricom jedne od knjiga koje je trebalo pročitati za natjecanje. Kako je bilo na natjecanju otkriva nam naša knjižničarka Ksenija Grudić-Kukavica.

» Kako sudjelujete u organizaciji i pripremi za ovo natjecanje?

Od same odluke do odlaska na natjecanje nekoliko je koraka. Zainteresirani učenici prijave se kod knjižničarke, potom se dogovorimo o daljnjim susretima te knjigama koje se čitaju i načinima čitanja. Učenike upoznam i s fazama natjecanja koje se sastoji od tri razine: školsko, županijsko i državno. Natjecanje za osnovnu školu sastoji se od dva dijela: kviza znanja i prezentacije plakata. U kvizu znanja učenici odgovaraju na pitanja iz zadanih knjiga. Jedna knjiga je ujedno i tema cijelog natjecanja (primjerice, kriminalistički roman ili znanstvena fantastika). Ekipu na natjecanju čini troje natjecatelja od petog do osmog razreda.

» Kako su se učenice snašle na natjecanju?

Učenice su ozbiljno shvatile natjecanje i kvalitetno se pripremale za njega. Na

Jelena, Tea i Bela na državnom natjecanju s knjižničarkom Ksenijom.

županijskom natjecanju pokazale su izvrsno znanje te prošle na višu razinu natjecanja. Za državno natjecanje učenice su se ozbiljno pripremale i ostvarile lijep rezultat.

» Koje vještine i znanja učenici razvijaju sudjelovanjem u Čitanju do zvijezda?

Interes za knjigu pada pa bismo na ovaj način željeli potaknuti učenike na čitanje s razumijevanjem, istraživanje, otkrivanje i kreativno stvaranje. Učenje na takav način je najučinkovitije.

» Kako vidite ulogu knjižnice u popularizaciji čitanja i koliko natjecanje poput ovog doprinosi razvoju kulture čitanja među mladima?

Knjiga možda više nema status kao nekada, međutim, u svim razvijenim zemljama ona i dalje uživa najveći ugled u kulturi i njezina se vrijednost zahvaljujući naporima, angažmanu i trudu knjižničara još uvijek čuva. Zato ovakva natjecanja itekako promiču razvoj i kulturu čitanja kod mladih. Samo čitanje može mlade ljude osposobiti za razumijevanje civilizacijskog hoda koji podrazumijeva informiranost (potrebu za informacijama) te samostalnost u odlučivanju. Stoga je potrebno provoditi čim

više aktivnosti kojima će se promovirati važnost čitanja i to već od djetetove najranije dobi jer društvo treba biti svjesno da su razvijene čitateljske navike važan faktor koji govori o razvijenosti pojedine zemlje. Tek kada se to ostvari, možemo govoriti da živimo u „društvu znanja“.

» Koji je Vaš osobni stav o važnosti čitanja u digitalnom dobu i kako balansirati između tradicionalne knjige i digitalnih resursa u radu s učenicima?

Problem nečitanja lektire i nečitanja općenito evidentan je kako u školama tako i u društvu. Čitanje kao poželjnu aktivnost treba usvajati od najranije dobi. Školske knjižnice idealno su mjesto za rad s učenicima kroz programe i projekte poticanja čitanja. Ako svaki dan zapišemo neku novu riječ i naučimo je, već smo bogatiji. Zapisujte svaku novu riječ koju čujete, obavezno nosite sa sobom rokovnik, bilježnicu, blok, bilo što da možete zapisati misli i nove riječi. Druga prednost knjige je čitanje naglas čime osvještavamo kako govorimo te kako se obraćamo drugim ljudima. Treća prednost je ta da smo čitanjem bogatiji jer mašta bolje radi i kreativniji smo. Četvrta prednost zove se antistres terapija. Čitanje opušta, čitanje opušta... zaboravljamo na svakodnevnicu i lakše se nosimo sa svakim novim izazovom. Peta prednost je čitanje s djecom ili djeci. Njima razvijate ljubav prema knjigama, čitanju, potičete ih da maštaju, da budu kreativni - što im crtani filmovi ne dozvoljavaju na takav način. I ono što je najbitnije, povezujete se s djecom. Zato ugasi ekran, otvori knjigu!

Državna natjecanja u sportu

Snaga i timski duh naših učenika

Učenici naše škole sudjelovali su na državnim prvenstvima u stolnom tenisu i atletici gdje su s ponosom predstavljali svoju školu i ostvarili zapažene rezultate.

Napisala: Elena Dudašić, 7. e

Foto: Mario Rengel i Danijel Bijuk, učitelji tjelesne i zdravstvene kulture

Brzim pokretima i preciznim udarcima pokazali smo sportski duh.

Stolni tenis u Poreču

Državno prvenstvo u stolnom tenisu osnovnih škola održalo se u Poreču od 28. veljače do 1. ožujka 2024. Naša škola nastupila je u obje selekcije, za dječake i djevojčice. Stolni tenis zahtijeva brze reflekse, preciznost i dobru strategiju, a to ima učenik 8. d razreda Petar Čajkulić.

„Bilo je uzbudljivo igrati protiv najboljih timova u državi. Ovo je bilo jedno lijepo iskustvo iz kojeg se puno

toga može naučiti”, istaknuo je Petar. Na pitanje kako se pripremao za natjecanje, odgovorio je: „Najveću zaslugu ima učitelj tjelesne i zdravstvene kulture Mario Rengel koji je ekipu, uključujući i mene, pripremao za to. Možda jesmo osvojili deveto mjesto, ali nema veze. Svaki neuspjeh je uspjeh, a bit će još prilika za dokazati se.”

Petar je odličan učenik koji se nije dokazao samo u stolnom tenisu, već i u futsalu te na raznim školskim natjecanjima.

Atletika u Puli

Državno prvenstvo školskih sportskih društava u atletici održano je 11. travnja 2024. u Puli. Naše su učenice sudjelovale u raznim disciplinama, od trčanja i skokova do bacanja kugle. Natjecanje je bilo uzbudljivo, što je istaknula i učenica Nina Sučić: „Dan prije natjecanja osjećala sam se nervozno, ali u isto sam vrijeme bila i uzbuđena jer sam se dosta pripremala. Ovo mi je natjecanje jedno od najljepših iskustava i zasigurno će mi ostati u jako lijepom sjećanju.”

Učenice je tijekom natjecanja bodrio njihov učitelj Danijel Bijuk koji je zadovoljan angažmanom i rezultatima. „Ponosan sam na naše učenice. Pokazale su sportsku izvrsnost, ali i važnost timske podrške”, istaknuo je učitelj Bijuk.

Ova sudjelovanja u Poreču i Puli nisu samo sportski uspjesi već i neprocjenjivo iskustvo za naše učenike koje će ih motivirati za buduće izazove. Čestitke našim sportašima!

Učitelj Danijel Bijuk ponosi se svojom ekipom.

Županijska natjecanja

Proslava Dana škole

SJEĆANJE NA PROŠLOST,
INSPIRACIJA ZA BUDUĆNOSTNapisala: Tea Počerek, 7. d
Foto: Foto BegovićSVEČANA PRIREDBA KROZ
„PETROV VREMEPLOV“

Dan škole obilježili smo 18. ožujka 2024. na poseban način – svečano u Centru za kulturu „Drago Britvić“, uz obilježavanje 206. rođendana našeg velikana Petra Preradovića. Tema proslave bila je „Petrov vremeplov“ koji je kroz kreativne prikaze ispričao priču o našoj školi i njenim postignućima od osnutka do današnjih dana. Vremeplovom smo se vratili u vrijeme kada je škola osnovana i u ključne trenutke koji su oblikovali generacije učenika i učitelja. Za ovu prigodu napravljena je zajednička fotografija i video uradak svih učenika i učitelja. Fotografija je prikazana tijekom priredbe kao dio videa u kojem je ispričana priča o povijesti naše škole.

Program je otvorio školski zbor pod vodstvom učitelja Davora Jendrašića. Izveli su pjesmu „Pusti svoje mlado srce“. U vremeplov je uskočio i naš ravnatelj Igor Maresić te se nazočnima obratio

Voditeljice programa - Barbara, Gabriela, Zara i Maria.

prigodnim riječima naglašavajući važnost rada, zajedništva i uspjeha. Podsjetio je sve prisutne kako

Scenski prikaz učenika na temu Petra Preradovića.

je važno čuvati našu povijest i tradiciju, ali i biti otvoren prema novim idejama i promjenama koje dolaze. Scenskim prikazom „Škola nekad i danas“ predstavili su nam se učenici šestoga razreda Lovro Smolčić i Josip Badanjek, pod vodstvom učiteljice Martine

Smolčić. U plesnom vremeplovu zaplesali smo rock and roll, zajedno s učenicima plesne skupine 1. a razreda koje

je uvežbala učiteljica Jasminka Šestan. Dramska skupina, pod vodstvom učiteljice Romine Lukačić, riješila je nesporazum u komunikaciji scenskim prikazom „Preradović ili Predragović?“. Svoju kreativnost pokazali su nam učenici 2. c razreda, pod vodstvom učiteljice Jelene Begović. Izveli su modernu plesnu koreografiju „Waka Waka“. Na kraju nam se još jednom pridružio školski zbor te nam izvedbom pjesme „Uhvati ritam“ prenio poruku da sve u životu dođe u pravo vrijeme, a zvijezda vodilja je - ljubav! Kroz program su nas vodile učenice 5. a razreda: Barbara Živko, Gabriela Mikec, Maria Novogradec i Zara Kovač.

Ovaj Dan škole bio je više od obične proslave, bio je podsjetnik na sve vrijednosti koje nosimo i na sve ljude koji su kroz godine gradili školu. Uz inspiraciju koju nam pruža Petar Preradović, s radošću kročimo prema budućnosti.

ČUVAR SJEĆANJA – ŠKOLSKA
VREMENSKA KAPSULA

U vremenu koje nepovratno leti i juri, ostaju uspomene koje stvaramo svi mi, učenici i učitelji naše škole. Tom prigodom stvorili smo nešto posebno što će biti sačuvano za buduće generacije - vremensku kapsulu.

Učiteljica Romina s malom glumačkom skupinom.

U njoj smo pohranili materijale koji predstavljaju naše trenutno vrijeme. Učenici su zajedno sa svojim učiteljima i učiteljicama stavljali pisma, fotografije, crteže, razne bilješke... Što se sve u njoj nalazi, saznat ćete povodom Dana škole za točno 10 godina kada ćemo ponovno otvoriti našu vremensku kapsulu. Ona je pohranjena na sigurno mjesto u našoj školi i čeka svoj dan otvaranja kada će zasigurno donijeti smijeh, iznenađenja, ali i osjećaj povezanosti između prošlih i budućih generacija. Petrov vremeplov putuje dalje - i mi s njim!

Program povodom Majčina dana u rodnoj kući Petra Preradovića

Napisali: Roko Tkalčec, 5. e i Marta Osmanović, 5. e
Foto: Srećko Mijatović, voditelj Interpretacijskog centra Kuća Petra Preradovića

Učiteljica Iva Brusač i učenici obilježili su Majčin dan u rodnoj kući Petra Preradovića.

DJECA ZA MAJKE

Majčin dan, jedan od najposebnijih dana u godini, obilježen je na jedinstven način u rodnoj kući pjesnika Petra Preradovića

zahvalnost majkama za njihovu svakodnevnu brigu i podršku. Razrednica 7. a razreda, učiteljica Iva Brusač, dirnula je prisutne svojim riječima: „Ovaj program je rezultat zajedničkog rada i

iskrene osjećaje. Dan žena je tek jedan dan u godini i stoga smo se pripremali te slagali kockice kroz cijelu godinu potvrđujući kako je

Luka, Zara, Jakov, Ivan, Franka, Marko Vid izvide prigodni recital u čast majkama.

u Grabrovnici. Program pod nazivom „Djeca za majke“ okupio je majke učenika 5. a i 7. a razreda pružajući im priliku da uživaju u nastupu svoje djece. U predivnom ambijentu rodne kuće velikog pjesnika, učenici su izveli raznovrsni program sastavljen od recitacija, glazbenih točaka i prigodnih govora posvećenih majčinskoj ljubavi i poštivosti. S puno truda i kreativnosti, djeca su iskazala

želje da majkama pokažemo koliko su nam važne. Svaka pjesma i svaka riječ danas dolazi iz dječjih srca jer želimo izraziti zahvalnost i ljubav prema našim

majkama.“ Slično je istaknula i razrednica 5. a razreda, učiteljica Ruža Dorogi, naglašavajući važnost ovakvih trenutaka: „Misao vodilja u pripremi programa i obilježavanja Dana žena bila je podariti radost našim mamama, dovesti ih u prostor izvan školske učionice, upoznati ih s likom i djelom pjesnika čije ime nosi naša škola te istovremeno prenijeti tople i lijepe poruke koje u sebi nose snažne i

mama svakodnevno prisutna u životu svoga djeteta.“

Nakon programa druženje je nastavljeno obilaskom rodne kuće Petra Preradovića pod stručnim vodstvom Srećka Mijatovića, a završeno je uz čaj i domaće lepinje koje su pripremile članice Udruge žena Gušcarice.

Ova manifestacija, osim što je proslavila majčinstvo, dodatno je povezala učenike, roditelje i učitelje, podsjetivši sve prisutne na važnost obiteljskih vrijednosti i međusobnog poštovanja.

Svoje plesne vještine pokazale su nam Heidi, Gabriela i Maria.

U rodnoj kući Petra Preradovića 22. ožujka 2024. godine održani su 55. susreti literarnih družina „Preradovićev rođendan“. Susreti se već dugi niz godina održavaju u spomen na Petra Preradovića, jednog od najznačajnijih pjesnika hrvatske književnosti.

55 GODINA TRADICIJE

Ovaj događaj svake godine donosi duh stvaralaštva i zajedništva okupljajući učenike iz različitih škola kako bi podijelili svoje literarne radove i odali počast velikom pjesniku. Naši učenici i učiteljice Hrvatskoga jezika pripremili su prigodan program u sklopu kojeg su nastupili: Lorena Miljanović, Jan Stilinović, David Rešetar, zbor OŠ Petra Preradovića Pitomača i KUD „Petar Preradović“ Grabrovnica. Program su vodile Inja Jambrišak i Lara Škvarić. Literarnim izrazom program

su obogatili učenici osnovnih škola iz Kalinovca, Molvi, Kloštra Podravskog, Đurđevca, Sesveta, Gornjeg Bazja i Zagreba.

Susreti pružaju priliku učenicima da pokažu svoj talent i razvijaju ljubav prema književnosti te da stvore nova poznanstva. Susreti su i inspiracija mladima koji njeguju ljubav prema poeziji i prozi baš kao što je to činio Petar Preradović.

Nastup školskog zbora.

Mladi literati.

Sve učiteljice hrvatskog jezika na okupu.

Nastup Jana Stilinovića.

Završna školska priredba osmaša

JEDNO PUTOVANJE ZAVRŠAVA, DRUGO POČINJE

Završnom školskom priredbom 19. lipnja 2024. obilježili smo kraj školske godine i pozdravili naše osmaše koji okreću novu stranicu u svom obrazovanju. Želimo im puno sreće u srednjoškolskim avanturama.

Okupljeni roditelji, učitelji i učenici uživali su u programu prepunom nastupa, glazbe i veselja. Vrhunac večeri bio je nastup osmaša koji su izveli scenski prikaz pod nazivom „Snovi i stvarnost“. Kroz humoristične, ali poučen scene, prikazali su svoje dvojbe i razmišljanja o budućem školovanju. Publika je uživala u njihovom nastupu što je i potvrdila velikim pljeskom. Osim nastupa učenika, ove godine po prvi put nastupio je „Pero bend“ sastavljen od učitelja i učiteljica. Za kraj školske godine svim učenicima poklonili su svoj premijerni nastup pjesmom „Budi moja voda“. Na kraju priredbe proglašeni su najbolji učenici koji su kroz cijelu školsku godinu pokazali marljivost, odgovornost i znanje. Ponosni smo na njih i njihova postignuća.

NAJUČENICI ŠKOLE

Napisala: Patricija Matosović, Z.d, Foto: Foto Begović

8. b, Tea Jakupec

U budućnosti se vidim kako radim u nekom laboratoriju ili ljekarni. Na taj bih način spojila svoju ljubav prema kemiji i želju da pomognem ljudima.

8. a, Jan Stilinović

U budućnosti želim biti pijanist i skladatelj. Volim sve što ima veze s glazbom, ali najviše uživam stvarajući i izvodeći je.

8. c, Karlo Radinčić

U budućnosti želim raditi nešto u čemu mogu stalno napredovati. Razmišljam o različitim mogućnostima, ali najvažnije mi je da posao bude dinamičan i da donosi izazove koji će me inspirirati.

8. a, Maks Magat

Želim raditi nešto što će me ispunjavati i omogućiti mi da stalno učim i razvijam se. Najvažnije mi je pronaći posao koji će mi pružiti izazove i priliku da doprinosim nečemu važnom.

8. e, Jelena Martinčević

U budućnosti se vidim kao poslovna žena koja vodi neki svoj biznis, kao u Americi. Snalažljiva sam, kreativna i jako volim zapovijedati.

8. d, Luka Tkalec

U budućnosti ću biti 3D animator u sektoru video igara. Volim biti kreativan i imati slobodu izražavanja.

Intervju s Belom Đakić, najučenicom škole u školskoj godini 2023./24.

PREDANOST, RAD, DISCIPLINA I VOLJA KLJUČNI SU ZA POSTIZANJE USPJEHA

Bela Đakić je sve razrede završila s odličnim uspjehom i uzornim vladanjem. Redovito je sudjelovala na županijskim i državnim natjecanjima iz znanja i sporta, a kroz osnovnoškolsko obrazovanje bila je članica raznih izvannastavnih aktivnosti. Bela nas je predstavljala na manifestaciji „Zbogom, školo, do jeseni“ koja je ove godine održana u Slatini.

» **Što za tebe znači biti najučenic škole ta kako si se osjećala kada si saznala da si upravo ti izabrana?**

Biti proglašena najučenicom škole velika je stvar, mnogo mi znači i ukazuje mi kako se trud i rad isplate. Kada sam saznala da sam ja najučenica škole, osjećala sam se jako sretno i ponosno te sam zaplakala od sreće.

» **Kako misliš da su tvoji uspjesi doprinijeli tvom izboru za najučenicu?**

Smatram da su moji uspjesi doprinijeli mom izboru za najučenicu škole tako što su oni

pokazatelji mog truda, rada i predanosti.

» **Na koje si svoje postignuće posebno ponosna i zašto?**

Ne mogu izdvojiti neko postignuće na koje sam posebno ponosna jer sam ponosna na svako svoje postignuće i zahvalna sam za svako novo iskustvo.

» **Koje kvalitete i vrijednosti smatraš ključnima za postizanje ovakvog priznanja?**

Smatram da su predanost, rad, disciplina i volja ključni za postizanje ovakvog uspjeha.

» **Može li tvoj uspjeh inspirirati druge učenike?**

Ja se nadam da će moj uspjeh inspirirati i ostale učenike te im pokazati da ništa nije nemoguće.

» **Koji ti je najdraži predmet u školi i zašto?**

Svi su mi predmeti dragi, ali kad bih baš morala izdvojiti neki, za mene bi to bili Hrvatski jezik i Geografija. Hrvatski jezik i Geografija su mi jako zanimljivi predmeti i sviđa mi se što kroz te predmete bolje upoznajemo svijet, druge, povijest, a i same sebe.

» **Kako opisuješ svoje iskustvo u ovoj školi i što će ti najviše nedostajati?**

Svoje iskustvo u osnovnoj školi bih opisala kao nezaboravno iskustvo puno zabave, učenja i nezaboravnih iskustava. Najviše će mi

nedostajati moja razrednica Ana Tolušić.

» **Koji je tvoj najveći izazov s kojim si se suočila i kako si ga prevladala?**

Najveći izazov s kojim sam se suočila bili su loši odnosi u razredu. Prevladala sam ga s puno strpljenja i nade da ćemo svi kao razred postati složni.

» **Kako bi opisala svoj odnos s prijateljima i učiteljima u školi?**

Smatram da imam prekrasan odnos sa svim svojim učiteljima i prijateljima.

» **Kako provodiš slobodno vrijeme? Postoji li neki hobi ili interes koji te posebno zanima?**

Slobodno vrijeme provodim trenirajući i družeći se s obitelji. Ne postoji neki hobi koji me posebno zanima.

» **Kakvi su tvoji planovi za daljnje obrazovanje? Čime se želiš baviti u budućnosti?**

Upisat ću Gimnaziju Petra Preradovića u Virovitici ili u Zagrebu, a nakon gimnazije bih voljela studirati psihologiju. Još ne znam što bih voljela biti kad odrastem, ali saznat ću s vremenom.

» **Što bi voljela da učenici i učitelji pamte o tebi kao najučenic škole?**

Voljela bih da me pamte kao vrlo sretnu, nasmijanu i optimističnu osobu koja je uvijek spremna pomoći.

Bela Đakić, najučenica škole.

Ispraćaj u mirovinu

UČITELJICA KOJU ĆE PAMTITI GENERACIJE

U zasluženu mirovinu ispratili smo učiteljicu razredne nastave Anu Kolar. Svoj radni

vijek provela je poučavajući djecu te mnoge generacije usmjerila na pravi put.

Što ste htjeli postati kao dijete?

Kao dijete htjela sam postati učiteljica.

Voljela sam se igrati škole s prijateljima. Naravno da sam u toj igri uvijek bila učiteljica. Vjerojatno se sve u životu događa s razlogom.

» Koji Vam je bio najdraži predmet u školi?

U školi mi je najdraži predmet bio Hrvatski jezik, a onda Glazbena i Likovna kultura.

» Koje su Vam najdraže uspomene iz učionice?

Najdraže uspomene su trenutci kada vidim da je postignut pomak, napredak kod učenika, naročito u prvom razredu, npr. u čitanju i pisanju diktata. Sretna sam kada se učenici trude dobiti dobre ocjene jer

tada vidim da je i njima stalo.

» Koji Vam je omiljeni dio učiteljskog posla?

Od svega mi je najdraži bio direktan rad s učenicima u učionici. Voljela sam kada dobijem od njih povratnu informaciju nakon obrađenog gradiva, kada shvatim koliko su usvojili gradivo te koliko s

interesom prate nastavu. Jako mi je bila važna disciplina, ponašanje učenika na satu. Uvijek sam bila uporna i dosljedna, tako da sam ponosna na svoje učenike.

» Vaš najdraži školski izlet?

Prošle školske godine išla sam sa svojim razredom u Križnicu, u posjet Centru za posjetitelje gdje je prezentirana biološki raznolika te vrijedna i očuvana priroda naše županije. Vozili smo se električnim vlakom od Drave do Centra. Posjetili smo i Noskovačku Dubravu - informativno edukativni centar „Dravska priča“. Prostor centra

je tematski uređen u interakciji s dodatnim video i audio sadržajima. Ta dva izleta bila su predivna.

» Koji biste knjigu preporučili?

Preporučila bih knjigu Mate Lovraka „Vlak u snijegu“. Knjiga je poučna i govori o slozi i poštenju djece.

» Imate li planove za mirovinu?

Kako provodim vrijeme u mirovini? Polako se privikavam na manje stresno razdoblje, vrijeme bez radnih obaveza, mirnije doba svojega života. Sve ovisi o mome zdravlju i koliko ću toga moći napraviti. Najprije planiram više pažnje posvetiti zdravlju i sebi jer za to baš i nisam imala puno vremena. Sve drugo mi je bilo važnije. Idem na tečaj slikanja jer volim slikati na platnu uljanim bojama. Definitivno ću se više odmarati i opušitati uz obitelj.

» I za kraj, može nekoliko savjeta za nas učenike?

Budite vrijedni, odgovorni, redoviti u učenju i pristojni. Uvijek budite spremni pomoći prijatelju te imajte empatiju jedni prema drugima. Poštujte učitelje i svoje roditelje te jednog dana ostvarite sve svoje snove.

Učiteljica Ana Kolar s ravnateljem Igorom Maresićem.

S OSMIJEHOM U ŠKOLU

Uzbuđenje i veselje ispunili su hol škole prvog dana nove školske godine kada su prvašići zakoračili u svoj novi svijet učenja i prijateljstva. Za njih je organiziran svečani program kojim su ih učenici viših razreda, učiteljice i djelatnici škole srdačno dočekali. Program je započeo toplim riječima dobrodošlice ravnatelja škole koji je pozdravio buduće male školarce i njihove roditelje poželjevši im uspješan početak školskog putovanja. Nakon

toga su stariji učenici izveli nekoliko pjesmica i recitacija. U središtu pozornosti bile su učiteljice koje su na kraju programa prozvale svoje nove učenike te im uputile riječi ohrabrenja i dobrodošlice. Prvašići su zatim otišli u svoje učionice gdje je započela njihova osmogodišnja pustolovina. Dragi prvašići, na početku ste jednog predivnog putovanja kroz svijet učenja. Veselite se svakom novom danu.

Napisala: Nicol Ivaković, 5. d, Foto: Foto Begović

Napeto iščekujemo odlazak u učionice

Učitelji u akciji: timski duh, vesla i nezaboravna avantura na Mrežnici

Oslobodimo se ekrana, povežimo se stvarno

Kako bismo živjeli kvalitetnije, važno je prepoznati trenutke kada trebamo predahnuti od digitalnog svijeta. Upravo nas na to podsjeća „Dan BezVeze“, koji promiče umjerenost u korištenju tehnologije i vraćanje ravnoteže u svakodnevni život. Na taj poseban dan pozvani smo odložiti mobilne uređaje i usmjeriti pažnju na ono što nas okružuje: ljude, prirodu i trenutke u stvarnom svijetu. Učenici PŠ Otrovanec obilježili su „Dan BezVeze“ raznim zanimljivim aktivnostima.

Kroz njih su naučili kako je umjerenost ključna, pa tako i u korištenju tehnologije. Razmišljali su o tome kada pametni telefoni služe da nam olakšaju život, a kada ih koristimo prekomjerno, pretvarajući se u ovisnike. Tehnologija nas neće upozoriti rečenicama poput: „Prestani! Pretjerao si! Pročitaj knjigu! Prošetaj! Vježbaj! Izađi u prirodu!“ Zato je važno da sami prepoznamo granice. „Dan BezVeze“ nikako nije bezveze – upravo suprotno, on je i poučan i zabavan. Umjesto beskonačnog scrollanja, taj dan možemo provesti u društvu voljenih, uživati u prirodi ili se posvetiti hobijima koji nas ispunjavaju.

OTROVANEC

Učenici obilježavaju dan bez tehnologije te uživaju u igri i razgovoru.

Učenje kroz prirodu i tradiciju

Učenici PŠ Starogradački Marof posjetili su OPG Petrić, obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo koje se bavi prirodnim uzgojem povrća. Gospođa Stela Petrić srdačno ih je dočekala i upoznala s radom gospodarstva koje njeguje tradiciju ekološke poljoprivrede. Zahvaljujući tome, OPG Petrić osigurava zdravu i kvalitetnu hranu lokalnoj zajednici. Umjesto invazivnih kemikalija i pesticida, OPG Petrić koristi inovativne metode poput bioloških organizama za zaštitu usjeva. Učenici su imali priliku prošetati plastenicima i vrtovima te sami ubrati svježu blitvu i korabu. Tijekom posjeta učenici su stekli svijest o važnosti zdrave prehrane i ekološke proizvodnje. Naučili su koliko je važno poštivati prirodu i brinuti o okolišu.

Nikolina voli jesti zdravo.

Berba svježeg povrća u plasteniku.

Posjet Knjižnici i čitaonici u Pitomači

Tijekom školske godine, učenici PŠ Otrovanec i PŠ Ivana Rengela iz Sedlarice nekoliko su puta posjetili Knjižnicu i čitaonicu u Pitomači. Knjižničarka Irena Gavrančić pripremila im je zanimljive teme i približila način rada knjižnice. Učenici su saznali kako se posuđuju knjige, upoznali se s bogatom knjižničnom građom te sudjelovali u nizu aktivnosti organiziranih u

sklopu eTwinning projekta „Uz čitanje riječi rastu 4“. Povodom Međunarodnog dana čitanja na glas, učenici su čitali zanimljive ljubavne naslove, razmišljajući o važnosti čitanja od najranije dobi. Samo 15 minuta glasnog čitanja dnevno doprinosi cjelokupnom razvoju djeteta! Nadahnuti pročitanim, izradili su srca s porukama o tome što za njih predstavlja ljubav, kojima su ukasili pano knjižnice. Knjižničarka Irena nagradila ih je knjigama „Poučne priče“ i „Priče iz šume – Velika pustolovina“. Jedna knjiga ostala je u njihovoj školi, dok je druga otputovala u

OŠ Jordanovac u Zagrebu. Osim toga, učenici su sudjelovali u „Noći s Andersenom“, gdje su interpretativno čitali ulomke iz svojih omiljenih Andersenovih bajki, posuđenih u Bibliobusu ispred škole. Inspiraciju su pretočili u crteže Andersenovih likova, a uz to su ispijali čaj i uživali u raznim aktivnostima posvećenima čitanju. Svim tim aktivnostima učenici su ne samo uživali u čaroliji knjiga već su i širili ljubav prema čitanju, potičući širu zajednicu na razvijanje kulture čitanja.

SEDLARICA

Okruženi knjigama istražujemo nove teme i produbljujemo svoje znanje.

Dani medijske pismenosti

U sklopu Dana medijske pismenosti, učenici PŠ Starogradački Marof sudjelovali su na radionici „Mediji i emocije“. Tijekom radionice istraživali su kako mediji utječu na naše emocije i koliku ulogu emocije imaju u svijetu medija. Kroz niz zanimljivih zadataka, učenici su kreativno prikazivali emocije pokretom, učili i ponavljali osnovne pojmove o medijima te otkrivali gdje se i kako emocije pojavljuju u različitim medijskim sadržajima. Na kraju radionice, svaki je učenik odglumio emocije po vlastitom izboru i snimio vlastiti medijski sadržaj, što je izazvalo veliko oduševljenje.

STAROGRAĐAČKI MAROF

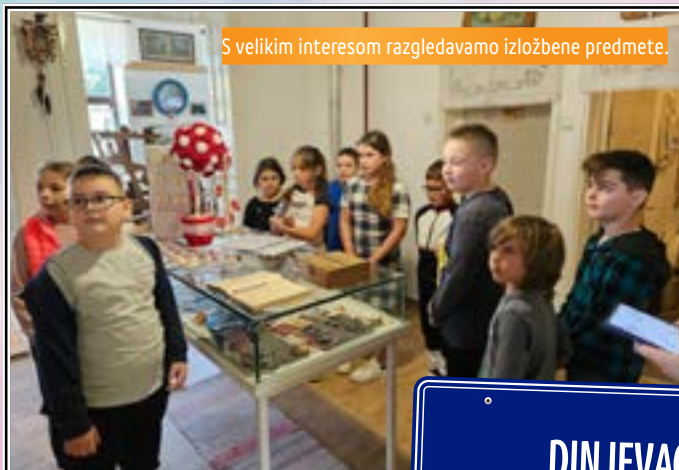
Aktivno sudjelujemo u radionici povodom Dana medijske pismenosti.

Posebno su zaključili da je glazba ključan element u medijima jer upravo ona izaziva najviše emocija. Uz mnoštvo zabave, učenici su kroz radionicu razvijali medijsku pismenost i multipismenost, prepoznajući načine na koje mediji utječu na naše osjećaje i percepciju.

U posjeti „Bakinoj priči“

Učenici Područnih škola Starogradački Marof i Dinjevac posjetili su Etno zbirku „Bakina priča“ u Kladarama, gdje su se upoznali s načinom života i rada naših predaka. Kroz zanimljivo vodstvo gospođe Elvire Kodžaga, učenici su uživali u razgledavanju zbirke, a posebno ih je oduševila baka Ivka, koja im je pokazala kako se nekad izrađivalo platno na tkalačkom stanu.

Ovo je iskustvo bilo prava prilika da učenici osjete duh tradicije i saznaju kako su živjeli i radili naši stari. Nakon posjeta Etno zbirci, učenici su se uputili u Vatrogasni dom u Kladarama, gdje su ih dočekali zapovjednik Zdravko Fras i vatrogasac Ante Putnik. Uz zanimljivo i edukativno predavanje, učenici su imali priliku vidjeti vatrogasnu opremu koju posjeduje DVD Kladare te su saznali kako izgleda život vatrogasca i koliko je važan njihov posao u zaštiti zajednice.

S velikim interesom razgledavamo izložbene predmete.

Učimo o životu i radu naših predaka.

DINJEVAC

Posjetili smo Vatrogasni dom u Kladarama.

Zajedničkom fotografijom obilježili smo ovaj poseban dan.

Komunikacija putem pošte

U Interpretacijskom centru Kuća Petra Preradovića održan je deveti sastanak Književnog kluba u povodu Svjetskog dana pošte. Susretu su prisustvovali učenici Područnih škola Starogradački Marof i Dinjevac, koji su kroz zanimljive aktivnosti istraživali svijet pisama i poštanskih usluga. Susret je započeo veselim uvodom kroz igru „Pokvareni telefon“, koja je razveselila učenike i pripremila ih za daljnji rad. Nakon igre, učenici su saznali kako se u prošlosti slala pošta, što je uključivalo pisanje pisama, korištenje markica i dug put poruke do primatelja. Također su naučili kako se pošta šalje danas te što je sve potrebno da bi jedno pismo stiglo na svoju adresu. Kreativni dio aktivnosti bio je podijeljen prema uzrastu. Prvašići su se okušali u dizajniranju vlastitih markica, pokazujući svoju

maštovitost i umjetnički talent. Učenici trećih i četvrtih razreda pisali su pisma, prisjećajući se koliko je važno izražavati misli i osjećaje riječima na papiru.

U rodnoj kući Petra Preradovića učili smo o važnosti pisane riječi i povijesti pošte.

Otkrivanje Drave kroz objektiv kamere

Učenici Područnih škola Starogradački Marof i Grabrovnica imali su priliku sudjelovati u snimanju dokumentarnog filma o životu u Križnici, jednom od najljepših prirodnih dragulja uz rijeku Dravu. Tijekom snimanja istraživali su bogat biljni i životinjski svijet ovog područja te produbili svijest o važnosti očuvanja prirodnih staništa. Poseban naglasak u filmu stavljen je na prikaz rezultata projekta izgradnje brane na rukavcu

Stara Drava. Učenici su saznali kako takvi projekti pomažu očuvanju bioraznolikosti, regulaciji vodotoka i stvaranju boljih uvjeta za život mnogih vrsta, od riba i ptica do drugih životinja koje naseljavaju ovo područje. Ovo nezaboravno iskustvo omogućilo im je da izbliza sagledaju povezanost ljudi i prirode te shvate koliko je važno odgovorno upravljati prirodnim resursima. Uz rad na filmu, učenici su uživali u prirodnim ljepotama Križnice, učeći o harmoniji života uz rijeku Dravu. Snimanje je završeno dojmljivim kadrovima očuvane prirode, a učenici su s ponosom sudjelovali u ovoj priči koja slavi ljepotu i važnost rijeke Drave.

GRABROVNICA

Spremni za snimanje dokumentarnog filma.

Učimo o važnosti očuvanja prirodnih staništa.

Kroz kameru istražujemo bogat biljni i životinjski svijet Križnice.

Zdrave ruke – zdravo tijelo

Helena Lacina Peterfi, mag. med. techn., djelatnica Opće bolnice Virovitica i mama naše učenice Maje, održala je zanimljivo i edukativno predavanje o važnosti higijene ruku. Kroz predavanje, učenici su shvatili koliko je svakodnevna briga o higijeni ključna za očuvanje zdravlja. Majina mama, koristeći primjere i demonstracije, pokazala je kako pravilno prati ruke te objasnila zašto je važno koristiti sapun i toplu vodu.

Učenici su saznali kako se mnoge bolesti šire prljavim rukama, ali i kako samo nekoliko trenutaka posvećenih pranju ruku može spriječiti ozbiljne zdravstvene probleme. Najzabavniji dio predavanja bio je praktični eksperiment. Uz pomoć UV lampe, učenici su vidjeli koliko nevidljivih bakterija ostaje na rukama ako ih ne operemo temeljito. Ova demonstracija ih je

iznenadila, ali i potaknula da više pažnje posvete higijeni u svakodnevnom životu. Predavanje je bilo poučno i zabavno, a učenici su ponijeli kući korisne lekcije o očuvanju zdravlja kroz jednostavne, ali važne higijenske navike.

Naučili smo kako pravilno prati ruke i spriječiti širenje bolesti.

Proljeće i Uskrs u rukama naših učenika

U PŠ Stari Gradac vladalo je pravo veselo i kreativno ozračje povodom uskrasnih blagdana. Učenici su se radosno uključili u radionicu u kojoj su izrađivali prigodne ukrase, koristeći reciklirane materijale.

STARI GRADAC

S veseljem smo sudjelovali na uskrsoj radionici.

Mali poduzetnici

Učenici 4. razreda PŠ Stari Gradac tijekom travnja radili su na uzbudljivom poduzetničkom projektu. Najprije su izradili poduzetnički plan, a potom odlučili da će proizvoditi sirup od bazge. Sljedeći korak bio je izrada plakata na temu bazge, pranje starih bočica za sok i priprema papirnatih kartica. Zatim su se pripremili za samu proizvodnju sirupa. U šumi, zajedno s roditeljima, nabrali su cvjetove bazge, a ekološki uzgojene limone ubrali su s obiteljskih stabala. Pomno su pratili svaki korak pripreme sirupa i na kraju vrijedno punili staklene bočice. Nakon uspješne proizvodnje, učenici su pripremili izložbeni stol, gdje su uz svoju prezentaciju i reklamnu poruku o ljekovitosti bazge privukli pažnju potrošača. Roditelji su nakon predstavljanja proizvoda mogli uzeti bočice sirupa i svojim donacijama nagraditi prvi poduzetnički korak učenika. Sakupljeni novac bit će utrošen na zajedničko druženje.

Poslovne vještine od malih nogu.

Pokazali su da uz malo mašte i truda mogu stvoriti nešto zaista lijepo i korisno. S posebnom pažnjom ukrašavali su forziciju ispred škole, čiji su žuti cvjetovi zablistali u šarenim uskrsnim motivima. Najzabavniji dio radionice bila je izrada poklončića s imenima, gdje su učenici mogli pokazati svoju kreativnost i preciznost. Svaki poklončić bio je jedinstven i poseban. Učenici su također oslikavali unikatne pisanice, koristeći razne tehnike bojenja i stvarali maštovita jaja na štapićima koja su krasila školske hodnike. Neke pisanice bile su čak i od gipsa, što je omogućilo još više ideja za oslikavanje i ukrašavanje. Osim toga, učenici su izrađivali šaljive uskrse čestitke, koje su unijele puno vedrine i humora u blagdanski duh. Svaka čestitka bila je posebna, ispunjena dječjom maštom i originalnošću. Najslađe iznenađenje bila je potraga za čokoladnim pisanicama koja se održala u razredu i školskom dvorištu. Potraga je bila puna smijeha, a svi su se složili da je to bio najzabavniji dio dana. Posebnu radost priredila je asistentica Tea, koja je učenike razveselila domaćim keksićima pripremljenim prema tajnom blagdanskim receptu.

MALA ČREŠNJEVICA

Snježne radosti

Dolazak snijega uvijek izaziva različite reakcije. Nekima je snijeg donio gužve na cesti, hladnoću i mrzovolju, dok je drugima donio igru, sreću i uživanje. Smijeh i bezbrižni trenuci na snijegu dokaz su da zima ipak ima svoje čari. Učenici 1. i 3. razreda PŠ Mala Črešnjevica iskoristili su zimske dane na najbolji mogući način. Umjesto da su vrijeme provodili u učionici, odlučili su se prepustiti snježnim radostima u školskom dvorištu. Snijeg ih je inspirirao da naprave velikog snjegovića koji je ukraasio okoliš njihove škole. Osim gradnje snjegovića, djeca su uživala u veseloj igri grudanja, koja je ispunila dvorište školskim smijehom. Iako su im ruke bile crvene od hladnoće, nitko nije mario jer toplina zajedništva i radosti ugrijala je njihova srca.

Zimska čarolija i osmjesi.

Putovanje kroz prošlost

Upoznajemo stara vremena kroz nekadašnje predmete.

Učenici 3. i 4. razreda PŠ Stari Gradac upustili su se u zanimljivo putovanje kroz stara vremena kako bi bolje upoznali prošlost svog mjesta. Kroz ovaj poučan projekt imali su priliku istražiti važne svjedoke prošlih vremena i oživjeti uspomene koje čuvaju njihovi djedovi i bake. S velikim zanimanjem sakupljali su stare predmete koje su pronašli u svojim kućama. Svaki predmet nosio je svoju jedinstvenu priču i imao posebno mjesto u životima prijašnjih generacija. Među prikupljenim predmetima bili su stari mlinovi, kuhinjski pribor, telefoni s brojčanicom i mnoge druge zanimljive stvari koje su nekoć bile neizostavni dio svakodnevnog

života. Učenici su marljivo radili na izradi plakata i brošura s temom prošlosti Starog Gradca, a izrađeni pano u školi postao je pravo malo kulturno blago. Kako bi sve bilo još zanimljivije, organiziran je i praktični dio projekta. Učenici su se okušali u mljevenju kave i papra koristeći stare ručne mlinove, a naučili su i kako se nekada koristio telefon s brojčanicom. I dok su stariji učenici istraživali predmete iz prošlosti, učenici 1. i 2. razreda također su aktivno sudjelovali u projektu. Kroz prezentacije svojih starijih prijatelja, naučili su mnogo o kulturnoj baštini svog mjesta i o važnosti čuvanja tradicije i uspomena.

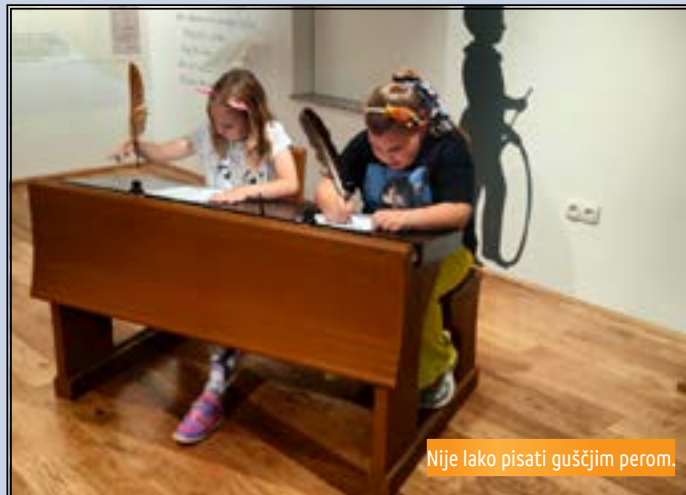
Perom kroz prošlost Petra Preradovića

Učenici PŠ Mala Črešnjevica posjetili su Interpretacijski centar Kuća Petra Preradovića u Grabrovnici. Tijekom posjeta imali su priliku saznati mnogo zanimljivih detalja o životu i djelu ovog velikog hrvatskog pjesnika. Kroz stručno vodstvo, naučili su o njegovom djetinjstvu, školovanju i književnom stvaralaštvu koje

je ostavilo neizbrisiv trag u hrvatskoj književnosti. Jedna od najzanimljivijih aktivnosti bila je pisanje perom i tintom na način kako se pisalo u Preradovićevo vrijeme. Djevojčice su s oduševljenjem isprobavale ovu starinsku tehniku pisanja, a mnogi su priznali da im nije bilo lako savladati pravilno držanje pera. Dječaci su pak s posebnom znatiželjom isprobavali odjeću kakvu je nosio Petar Preradović. Oduševljeno su pozirali u starinskim uniformama iz 19. stoljeća, zamišljajući kako je izgledao život tadašnjih časnika.

Ispred rodne kuće Petra Preradovića.

Nije lako pisati guščjim perom.

Upoznajemo djetinjstvo i školovanje našeg pjesnika.

Borna kao Petar Preradović.

GRABROVNICA

Crtice s područja prikupile: Elvira Tudić, 5. d, Dora Smiljanić, 5. d, Nicol Ivaković, 5. d i Nikolina Dudašek, 5. d
Foto: učiteljice razredne nastave

Čokolada - užitak i zadovoljstvo

Učenici Područne škole Velika Črešnjevica sudjelovali su na zanimljivoj i kreativnoj radionici izrade čokolade koju je organizirala Srednja škola u Pitomači. Cilj radionice bio je popularizirati ugostiteljska zanimanja i približiti učenicima čaroliju kulinarstva kroz praktično i zabavno iskustvo. Pod vodstvom učenika i profesora ugostiteljskog smjera, učenici su imali priliku izrađivati vlastite čokoladne poslastice. Kroz cijeli proces izrade

naučili su kako odabrati i pripremiti sastojke, oblikovati čokoladu te je ukasiti prema vlastitoj mašti. Svaka čokolada postala je jedinstveno umjetničko djelo, a radionica je bila prava poslastica za sve ljubitelje slatkog. Osim što su naučili više o pripremi čokolade, učenici su dobili uvid u svijet ugostiteljstva i razmislili o mogućnostima koje ovo zanimanje nudi. Radionica je završila degustacijom njihovih slatkih kreacija, što je bio odličan način da se svi okušaju u okusima svojih vlastitih rukotvorina.

VELIKA ČREŠNJEVICA

Razvijamo kulinarske vještine.

Uživamo u slatkim trenucima.

Tradicionalne igre i timski duh

Topao i sunčan dan učenici PŠ Kladare iskoristili su za veselo druženje i natjecanje u starim, pomalo zaboravljenim igrama. Time su obilježili Hrvatski olimpijski dan, čiji je cilj promicanje sporta, zdravog načina života i timskog duha, ali i podsjećanje na tradiciju igara koje su nekada bile omiljene među djecom. Školsko dvorište pretvorilo se u sportsko igralište gdje su se učenici okušali u skakanju u vreći, povlačenju užeta, nošenju oraha u žlici, skakanju u dalj i mnogim drugim igrama koje su izazvale puno smijeha i oduševljenja. Svaka igra zahtijevala je spretnost, snagu i suradnju, a učenici su međusobno bodrili jedni druge. U organizaciji i provedbi ovih aktivnosti pomogli su Sportska zajednica Općine Pitomača i Udruga Čuvarice kulturne baštine iz Kladara. Na kraju su svi učenici dobili medalje za sudjelovanje – jer nije važno pobijediti, već sudjelovati i uživati u zajedničkoj igri i veselju!

KLADARE

U duhu olimpizma.

Obilježili smo

12. veljače – 100. dan škole

14. ožujka – Dan matematike i broja Pi

10. listopada – Dan mentalnog zdravlja

19. ožujka – Dan očeva

28. veljače – Dan ružičastih majica

7. veljače – Dan sigurnijeg interneta

17. listopada – Dani kruha

21. ožujka – Down sindrom

27. siječnja – Holokaust

13. veljače - Maškare

9. prosinca – Medni dan

20. ožujka – Svjetski i europski tjedan novca

14. veljače - Valentinovo

Anketa „Pogled četvrtaša na peti razred“

Kako četvrtaši zamišljaju peti razred? Raduju li se novim izazovima i prilici da budu „veliki“ ili ih brine kako će se snaći s težim gradivom i velikim očekivanjima?

Anketu provela i fotografirala: Ana Bastalić, 8. e

Roko Tkalcic, PŠ Ivana Rengela Sedlarica

Bilo mi je jako lijepo. Najviše mi se svidio sat Povijesti i Geografije. Veselim se petom razredu jer ću imati još više novih prijatelja, ali i novih predmeta.

Nikolina Dudašek, PŠ Starogradački Marof

Bilo mi je jako lijepo u školi u Pitomači. Najbolje mi je bilo na satu Tjelesne i zdravstvene kulture jer smo imali puno aktivnosti. Veselim se petom razredu i svemu novome.

Nika Štucar, PŠ Ivana Rengela Sedlarica

Bilo mi je jako zanimljivo. Najviše mi se svidio sat Tjelesne i zdravstvene kulture i učitelj iz Tehničke kulture. Veselim se petom razredu jer ću imati nove prijatelje i učitelje.

Nataniel Špoljarić, PŠ Velika Črešnjevica

Odlazak u Pitomaču mi se jako svidio. Učitelji su bili pristupačni. Neki predmeti su mi se učinili teži, na primjer, Tehnička kultura i Povijest. Veselim se jako dolasku u peti razred zbog novih predmeta, novih učitelja i prijatelja. Malo se bojim kako ću razumjeti neke predmete i snaći se u novim nastavnim sadržajima.

Leon Čapo, PŠ Dinjavec

Jako mi se svidjelo u školi u Pitomači. Najzanimljivije mi je bilo kada smo pričali o povijesti Hrvatske. Veselim se petom razredu, a najviše se veselim Fizici!

Erik Tratnjak, PŠ Grabrovnica

Bilo mi je dobro u pitomačkoj školi, učitelji nisu strogi i jako su zabavni. Veselim se petom razredu, zato što ću ići u veću školu.

Matej Dudašek, PŠ Starogradački Marof

Jako mi se svidjelo u školi u Pitomači. Najviše mi se svidjela Geografija jer sam dosta naučio o svijetu. Veselim se petom razredu jer ću upoznati nove učitelje.

Jana Kolarić, 4. b

Bio je to za mene poseban dan. Postala sam petašica na jedan dan! Bila sam uzbuđena, ali nisam bila jedina. Zanimali su me novi predmeti. Bilo mi je zanimljivo i na Povijesti, i na Geografiji, i na Tehničkoj kulturi. Jako volim svoju učiteljicu, ali jedva čekam ići u peti razred.

Tara Sučić, 4. a

Lijepo smo proveli dan. Najviše mi se sviđa Geografija. Naučila sam kako je stvorena Zemlja te kako nastaju vulkani. Učitelj iz Tjelesne i zdravstvene kulture vrlo je drag, kao i učiteljica iz Povijesti.

Sviđa mi se povijest i prapovijest. Jedva čekam peti razred i nadam se da neće biti problema s ocjenama.

Dora Smiljanić, PŠ Stari Gradac

Najviše mi se svidjela Geografija zato što je bilo zanimljivo, a najviše se bojim Povijesti zato što mislim da je teška.

ANKETA

Integrirani dan u OŠ Petra Preradovića Pitomača

Vrijeme leti, bit ćemo peti

Kroz više aktivnosti tijekom prethodne školske godine, kao što su radionice učenika četvrtih razreda sa svojim učiteljicama te održavanje roditeljskog sastanka, naša je škola radila na olakšavanju i približavanju novog školskog doba za učenike.

U svibnju smo ugostili sve naše četvrtake u matičnoj školi kako bi upoznali prostor škole te sudjelovali na radionicama iz Povijesti, Geografije, Tehničke kulture te Tjelesne i zdravstvene kulture. Cilj projekta je priprema učenika i roditelja za prelazak u 5. razred, razvijanje pozitivnog stava učenika prema prijelazu u predmetnu nastavu te jačanje svijesti o važnosti prihvaćanja novih vršnjaka u razrednoj zajednici. Kroz cijeli njihov dan pratnju i podršku pružili su im učenici 7. razreda.

Elizabeta Galjar i ja (Niko Keserica) bili smo mentori učenicima 4. c

razreda i učenicima iz Područne škole Grabrovnica. Pomogli smo im pronaći učionice te sanitarne čvorove, pratili ih u školsku kuhinju i bili im podrška u radu. Učenici su bili simpatični jer su bili začuđeni, a pomalo i zabrinuti. Objasnio sam im da se ne trebaju bojati jer učitelji nisu strogi, već su jako dragi i spremni pomoći.

Prvo smo obišli školsku dvoranu u kojoj nas je dočekaao učitelj Mario Rengel. Učenici su igrali razne igre te naučili pravila ponašanja na satu. Nakon toga smo povelili učenike do školske kuhinje gdje su ih dočekala topla jela. Drugi školski sat učiteljica Valerija Jakupec-Zvonar

pokazala je učenicima učionicu Povijesti gdje su odigrali mali kviz znanja. Nakon Povijesti, učiteljica Ivana Mijok upoznala je učenike s predmetom Geografija. Učenici su dobili male karte svijeta, a zadatak je bio obojati kontinente i oceane. Učitelj Anton-Michael Dafčik pokazao im je učionicu Tehničke kulture i objasnio pravila kojih se učenici trebaju pridržavati na satu. Na klupama ih je dočekaao nastavni listić na kojem je bilo potrebno razvrstati prirodne i umjetne materijale. Svi su odradili zadatak, što se učitelju svidjelo. Na kraju je uslijedilo zajedničko fotografiranje.

Upoznali smo se s novim nastavnim predmetima: Povijest i Geografija.

Bili smo i u školskoj kuhinji.

Ovako ćemo vježbati u petom razredu.

Veselo iščekujemo polazak u peti razred.

INTERVJU S KNJIŽEVNICOM IVANOM ADLEŠIĆ PERVAN

Danas ima puno knjiga i svako dijete može pronaći ono što ga zanima

U sklopu manifestacije „Preradovićev rođendan“ naša knjižničarka Ksenija Grudić Kukavica održala je zanimljiv intervju s književnikom Ivanom Adlešić Pervan. Kroz razgovor saznali smo kako je izgledalo djetinjstvo i odrastanje književnice. Također, autorica je podijelila zanimljive pojedinosti o nastanku svojih romana, temama koje istražuje te likovima koje oblikuje s posebnom pažnjom. Ovaj susret inspirirao je mnoge učenike i potaknuo ih na čitanje pružajući im uvid u svijet književnosti.

» **Neki dan čitala sam anketu u kojoj se pojavilo pitanje: Možete li opisati jedan svoj lijepi događaj ili omiljeno sjećanje iz djetinjstva?**

Reći ću da sam imala jako sretno djetinjstvo, ono bez mobitela. Ono kad namažete kruh mašću, stavite malo paprike i boravite vani po cijele dane. Ono djetinjstvo kad roditelji ne znaju tko je otišao kod koga i svi su se zvali Ivan i Ivana. Bilo je to veselo i sretno djetinjstvo u jednom slavonskom gradu Đakovu.

» **Jeste li voljeli čitati i koja Vam je najdraža knjiga?**

Svi pretpostavljaju da ću reći: „Da, obožavala sam čitati!“, ali to baš i nije tako. Čitala sam, ali ne uvijek s oduševljenjem. Danas razgovaram s

učenicima zašto je čitanje problem. Mislim da nije toliko problem u čitanju, već u lektiri. Vjerujem da je to zbog toga što se ona ocjenjuje pa se učenici osjećaju ograničenima. Voljela sam i još uvijek volim životinje pa mi je najdraža knjiga bila Divlji konj, Božidara Prosenjaka. U srednjoj školi više sam voljela buntovne knjige, a u starijoj dobi ljubavne knjige. Teme mi se mijenjaju kroz godine. Učenicima nastojim prenijeti nekakav svoj motiv kako bih ih potakla na čitanje.

» **Da se možete susreti s nekim likom iz knjige, koji bi to lik bio?**

Najviše bih voljela upoznati Willya Wonku koji bi me proveo kroz tvornicu čokolade, a zatim Adriana Mola. On mi je bio najzanimljiviji lik i to mi je bila jedna od najzanimljivijih lektira. Danas je on smiješan, jer djeca više nemaju takve jednostavne probleme. Nama je to tad bilo nešto posebno zanimljivo.

» **Kako ste došli na ideju da počnete pisati?**

Uvijek govorim učenicima kako sam obožavala ići u školu, ali mi ne vjeruju jer misle da to svaki nastavnik mora reći. No, ja sam zaista voljela školu i svoj razred. Kada sam došla na fakultet, svima sam dosađivala s pričama o svojem razredu i o svemu što smo radili. Tada su mi kolege rekle: „Najbolje da ti napišeš nekakav roman o tom svom razredu pa ćemo mi čitati.“ I tako je to krenulo. Stvorio se nekakav lik i nekakva priča koju sam napisala i pospremila u ladicu. Priča je čekala u ladici sve dok nije došla u prave ruke koje su prepoznale da je to nešto vrijedno. Bio je to moj prvi roman koji je nastao sasvim slučajno, a zove se „Stepenice do neba“. Drugi roman „Učim letjeti, a nemam krila“ bio je smišljeni roman, napisan kao

nastavak. Naslov je nastao prema pjesmi „Learning to fly“. Lik u djelu, koji se zove Ivan, pokušava letjeti, ali neprestano pada i uči iz svojih grešaka. Pokazuje buntovno razdoblje života. Kada sam počela ići po književnim susretima, shvatila sam da sam ostala u devedesetim godinama. Nekako želim čitateljima približiti to vrijeme i vrstu glazbe koja se nekada slušala.

» **Koliko Vam je rad s učenicima pomogao u stvaranju lika Ivana?**

Puno je pomogao zato što lik mora biti autentičan. On mora imati mane, ali mora biti i dobar, no ne previše dobar kako ne bi ispalo kao da ga je pisala neka odrasla osoba. Tako da Ivan nije savršen dječak niti odličan učenik, ali je ipak dobar i može poslati nekakvu pouku.

» **Kada ste odlučili pisati roman za mlade?**

Ovo je sasvim slučajno ispalo i to mi se sad jako sviđa.

» **Sad svi govore o „krizi čitanja“, o tome da mladi „više“ na ekranima i društvenim mrežama. Što mislite, vole li mladi čitati i što ih može privući čitanju?**

Mladi će najprije reći da ne vole čitati. Mislim da se samo radi o popularnosti jer si popularan ako ne voliš čitati. Ali ne mislim da je to stvarno tako. Vole oni čitati pa zbog toga ne bih rekla da se tu radi o nekakvoj krizi. Mislim da je njihovo odbijanje čitanja više usmjereno prema lektiri, iako ne znam zašto jer su ova sadašnja lektirna djela odlična. Nisam ni ja voljela „Malog princa“ i „Priče iz davnine“. Bilo mi je to nešto strašno jer nisam ništa razumjela. Zato me nije privlačilo. No, u srednjoj školi počela sam razumjeti takva djela i shvatila sam da su odlična.

Danas ima puno knjiga i svako dijete može pronaći ono što ga zanima.

» **Jeste li aktivni na društvenim mrežama?**

Ne. Moj roman nastao je puno prije nego što je izdan jer sam namjerno htjela izbjeći društvene mreže koje su već tada postojale. Htjela sam da roman ne opisuje isključivo moje djetinjstvo, nego suvremenije vrijeme, ali bez društvenih mreža. No, urednica mi nije dala zeleno svjetlo pa sam se morala prilagoditi. Kći mi govori da je moja društvena mreža zastarjela. Imam Facebook, ali ga ne koristim baš često. Ne znam, nekako me ne privlače društvene mreže iako svaki dan koristim mobitel.

» **Koje biste knjige preporučili mladima?**

Najviše volim dnevnike. Meni su dnevnik odlični. Volim strane, ženske i muške dnevnike. Nažalost, dečki baš ne pišu dnevnik, nego većinom djevojke. Stoga sam namjerno htjela uzeti jedan muški lik i pokazati da oni mogu biti osjećajni i da je to sasvim u redu. Ne moraju nužno reći da nikada ne plaču i da su oni uvijek jaki. Zanimljivo je što je taj lik dobio kaznu za pisanje jer je bio malo neugodan prema svome profesoru iz Hrvatskog jezika. Njegov dnevnik nije nastao njegovom voljom, već više kao kazna koja mu se kasnije svidjela. Imao je problema s pisanjem kao i ja sama. Ja nisam imala priliku sresti svog profesora iz Hrvatskog jezika, a baš me zanima što bi on rekao kad bi vidio da sam

napisala nešto što ima više od stranice i pol. Moj problem bio je nedostatak inspiracije. Školske zadaće su mi bile jako teške za pisanje, zato govorim djeci da se pisanje može vježbati.

Draga djeco, uvijek čitajte, pišite, vježbajte pisanje, pišite dnevnik i sve što može ostati u trajnoj vrijednosti.

Radionica učenika petih razreda

Mjesec hrvatske knjige u znaku Ivane Brlić-Mažuranić

Ivana Brlić-Mažuranić ostavila je neizbrisiv trag u hrvatskoj kulturi. Njezine bajke, poput „Čudnovate zgode šegrta Hlapića“ i „Priče iz davnine“ i danas su nezaobilazna štiva koja povezuju generacije.

U ovogodišnjem Mjesecu hrvatske knjige, istaknuta je vrijednost pripovijedanja i kazivanja, posebice književnih vrsta koje pripadaju usmenoj tradiciji, poput bajki i legendi. U današnjem ubrzanom svijetu, prožetom tehnologijama koje često zasjenjuju čaroliju riječi, važno je ponovno naglasiti neizmjernu važnost pričanja priča, posebno djeci.

Ove godine obilježava se 150. obljetnica rođenja Ivane Brlić-Mažuranić, jedne od najvažnijih hrvatskih književnica i nezaobilazne figure hrvatske književnosti i kulture. Njezine bajke prožete simbolikom, magičnim elementima i univerzalnim moralnim vrijednostima, već generacijama obogaćuju dječju maštu i razvijaju ljubav prema književnosti. U čast ove velike spisateljice, koja je svojim djelima inspirirala brojne generacije, knjižničarka je učenicima

petih razreda pripovijedala bajku „Sunce djever i Neva Nevičica“. Ova čudesna bajka, osim što oslikava bogatstvo hrvatske tradicije, nudi i

Stvaramo maštovite priče pomoću oblutaka sa sličicama.

snažnu poruku o vrijednosti dobrote i pravednosti. Nakon što su učenici pažljivo poslušali bajku, uključili su se u kreativnu aktivnost: svatko je odabrao jedan oblutak na kojem je zalijepljena sličica te zamišljao novu scenu iz priče. Svoje su maštovite ideje i dojmove pretočili u razgovor, obogaćujući doživljaj bajke.

Ljudi su, od davnina, pripovjedačka

bića. Nema ništa što nam brže i lakše zaokupi pažnju od priče. Priče postoje otkad postoji ljudski govor, a vjerojatno i mnogo prije toga. One su način na koji razumijemo sebe i svijet oko nas. Poput priča, i svoja životna iskustva promatramo kroz slijed događaja: od početka, preko sredine do kraja. Priče nam služe za lakše razumijevanje, učenje i zapamćivanje. Djeca ih vrlo rado prihvaćaju i vole jer svatko dijete, slušajući priču, doživljava je na svoj jedinstven način i „uzima“ iz nje upravo ono što mu je potrebno.

Mjesec hrvatske knjige tako nas podsjeća da priče, bajke i legende nisu samo dio prošlosti – one su most koji povezuju tradiciju i suvremenost te nam pomažu da kroz riječi iznova otkrivamo sebe i svijet.

Petaši u školskoj knjižnici sudjeluju u radionici posvećenoj Ivani Brlić-Mažuranić.

Od Apenina do Anadolije – devet dana morskih avantura

Plavetnilo mora i miris soli već su na početku obećavali nezaboravno putovanje. U kolovozu 2024. godine krenuli smo na nevjerojatnu morską avanturu koja će nas povezati s poviješću, kulturom i prirodnim ljepotama koje spajaju Europu i Aziju.

Raskošna unutrašnjost broda.

Naše putovanje započelo je vožnjom automobilom preko Slovenije prema talijanskoj luci, odakle je isplovio naš brod – ogromni kruzer, pravi “ploveći grad” na moru. Moja obitelj: tata, mama, brat, baka, ujna, ujak i sestrična, bili smo tek mali dio posade broda, u kojem je bilo više od tisuću putnika. U brod smo se ukrkali u Trstu. Nismo imali puno vremena za istraživanje grada jer je ukrcaj trajao cijeli dan, ali smo uživali u pogledu na Trst s palube broda – bio je to najbolji način da osjetimo veličinu tog grada. Plovidba Jadranskim morem odvela nas je do Grčke, gdje smo prvi put iskrkali noge na obalu – u Katakolonu, malom grčkom gradiću na obali Jonskog mora. Dok je planina Olimp bila turistička destinacija mnogih putnika, mi smo odlučili uživati u kupanju u kristalno čistom moru, gledajući Olimp s plaže.

Nakon još jednog dana plovidbe stigli smo do luke Pirej, blizu Atene.

Uvijek smo sanjali o Ateni, ali visoke temperature tog dana spriječile su nas da istražimo glavni grad Grčke. Umjesto toga, odlučili smo se opustiti u Pireju, lučkom gradu sličnom našem Splitu, s uskim ulicama, šarenim trgovinama i živahnim ulicama uz more. Iako nisam mogao dočekati dolazak u Istanbul, svjestan njegove povijesti i ogromne veličine, Pirej mi je donio mirnu atmosferu koja nas je podjednako očarala.

Nakon još nekoliko dana plovidbe, napokon smo stigli u Istanbul, grad koji spaja dva kontinenta – Europu i Aziju. U Istanbulu smo proveli cijeli dan, posjećujući najpoznatije znamenitosti. Najviše mi je ostala u sjećanju Velika tržnica, na kojoj sam kupio nekoliko zanimljivih poklona.

Pogled na mali grčki gradić Katakolon.

Također, doživio sam i veselu anegdotu u jednoj slastičarnici, gdje su nam na dugačkom štapu neprestano izmicali sladoled, što nas je nasmijalo do suza. Otkrio sam i kako je Istanbul podijeljen na europski i azijski dio, a noću smo plovili Bosporom, kanalom koji razdvaja dva kontinenta.

Nakon Istanbula, put nas je vodio natrag prema Italiji. Na otoku Krfu, poznatom po svojoj staroj utvrdi, osjetio sam pravu čaroliju Mediterana. Iako je Krf bio pun

turista, mene je najviše zabavljalo cjenkanje na tržnicama, gdje sam uspješno spustio cijenu nekoliko suvenira. Sa šetnice utvrde pružao se nezaboravan pogled na povijesni grad, koji je bio zaista impresivan. Daljnje odredište bila je Italija, točnije grad Bari, sličan našim priobalnim gradovima na Jadranu. Šetajući ulicama, na svakom koraku naišli smo na prodavače koji su pripremali domaće tjestenine i delicije, stvarajući mirise i okuse kojih se ne bih mogao zasititi.

Na kraju, nakon devet dana istraživanja, avantura i uživanja, vratili smo se u luku Trst. Putovanje je došlo kraju, a meni je bilo žao što je završilo. Na brodu smo uživali u svim mogućim zabavama, od plesova do igara i, naravno, u hrani. Naša kabina bila je smještena na pramcu broda, što je značilo da smo imali spektakularan pogled na gradove, brodove na Jadranskom moru i zalaske sunca.

Tako je završila naša devetodnevna morska avantura – nezaboravno putovanje koje će mi zauvijek ostati u sjećanju.

David s ocem uživa u svojem prvom krstarenju.

Otkrijte Pariz kroz moje oči

Moja sestra Ivana i ja odlučile smo ljetne praznike provesti u Parizu – gradu svjetla i ljubavi. Pet dana provedenih u francuskoj prijestolnici ispunile su nas dojmovima koje želim podijeliti.

Prvi dan: Dolazak i otkrivanje Pariza

Ranom zorom krenule smo prema zračnoj luci Franjo Tuđman u Zagrebu. Nakon rutinske kontrole prtljage, ubrzo smo se našle u avionu, a uzbuđenje je raslo svakim metrom visine. Bila je to moja prva vožnja avionom pa je strah bio prisutan. Slijetanje na parišku zračnu luku Charles de Gaulle bilo je pravo olakšanje. Sestra je rekla kako naša pustolovina napokon započinje te da su naša prva destinacija prekrasni vrtovi Trocadéra odakle se pruža jedan od najljepših pogleda na Eiffelov toranj. Šetnja kroz park bila je pravo osvježanje, a zatim smo posjetile Aquarium de Paris, smješten u istom vrtu. Akvarij skriva 38 različitih vrsta morskih pasa te mnoštvo egzotičnih riba i

beskralježnjaka koji žive po cijelom svijetu. Oduševljene posjetom akvarija, dan smo završile krstarenjem rijekom Seinom promatrajući slavne pariške znamenitosti - Eiffelov toranj, Louvre, katedralu Notre-Dame, Orsay - sva mjesta po kojima je Pariz poznat.

Drugi dan: Povratak u djetinjstvo u Disneylandu

Dan smo započele obilnim doručkom u hotelu. Izbor je bio impresivan: vafli, palačinke, kroasani, namazi, salate, sokovi...

Nakon što smo napunile trbuhe, krenule smo prema najsretnijem mjestu na svijetu - Disneylandu. Došle smo prije otvaranja, a gužva je već bila ogromna. Jedva smo dočekale vrijeme našeg ulaska. Prošetale smo glavnom ulicom i nakon toga krenule na atrakcije. Moja najdraža vožnja bila je It's a Small World gdje smo plovile kroz različite kontinente koje nam je predstavljao Disney uz veselu glazbu. Također, uživala sam i u Autopiji gdje sam prvi put vozila auto. Koliko je bilo zabavno, toliko je bilo i stresno. Također, posjetile smo Trnoružičin dvorac gdje smo lutale kroz bajkovite hodnike i vidjele zmaja u pećini. Prvo je spavao, a nakon toga se probudio i, moram vam priznati, baš nas uplašio.

Treći dan: Umjetnost i povijest Pariza

Sljedeće jutro započele

smo istraživanjem pariških kulturnih blaga. Prva postaja bio je legendarni Louvre. Ušle smo kroz glavni ulaz koji je u obliku staklene piramide. Već na ulazu ugledale smo kipove Romula, Rema i vučice. Sjetila sam se sata Povijesti kada sam učila o njima. Naravno, najviše smo se zadržale pred Mona Lisom. Jeste li znali da je Mona Lisa zapravo Lisa Gherardini i da slika nikada nije službeno završena? Slavna slika nalazi se iza pleksiglasa kako bi bila zaštićena od oštećenja. Prošetale smo i kroz dvorane prepune ostavštine iz Egipta: razne sfinge, kipovi faraona i Anubisa, sarkofazi... Uživale smo istražujući svaki kutak, a iz muzeja smo izašle tek nakon dva sata, iako bismo ostale i duže. Put nas je dalje vodio do katedrale Notre-Dame. U katedralu se još uvijek ne može ući jer je oštećena u požaru. Dan smo završile posjetom Muzeju evolucije gdje smo uživale gledajući ogromne kosture dinosaura, egzotičnih morskih stvorenja i životinja s kopna – od slonova do žirafa.

Četvrti dan: Versailles, Slavoluk pobjede i noćni Eiffelov toranj

Dan smo započele posjetom veličanstvenoj palači Versailles, najpoznatijem francuskom dvorcu iz 17. stoljeća. Poseban dojam ostavila je Dvorana ogledala, mjesto gdje je potpisan Versajski ugovor koji je okončao Prvi svjetski rat. Nakon Versaillesa uputile smo se prema Slavoluku pobjede. Večer smo rezervirale za nezaboravan uspon na Eiffelov toranj. Obišle smo prvi, drugi i konačno treći kat na visini od 276 metara. Pogled je bio

odličan, osjećaš se kao da ti je cijeli Pariz na dlanu. Odjednom je toranj zasjao tisućama lampica – prizor koji nas je ostavio bez daha. Iako je pogled s visine impresivan, Eiffelov toranj najljepše izgleda upravo s tla kada svijetli u noćnoj atmosferi Pariza.

Peti dan: Šarm Montmartrea i povratak kući

Posljednji dan avanture provele smo istražujući kvart Montmartre. Popele smo se do prekrasne bazilike Sacre-Coeur ili Bazilike Srca Isusova. S njezinih stepenica vidi se cijeli Pariz. Ipak, lagana magla tog jutra djelomično je zaklanjala vidik. Još smo otišle i do Zida ljubavi na kojem piše volim te na više od tristo jezika, uključujući i

naš. Naše putovanje završile smo šetnjom kroz posljednje pariške ulice upijajući atmosferu grada. Na povratku prema zračnoj luci osjećale smo laganu tugu jer napuštamo Pariz, ali i sreću zbog svih doživljaja koje nosimo sa sobom.

“Pariz – Grad ljubavi i inspiracije pjesnika.”

Jedna upečatljiva statua.

Dvije sestre, Dorothea i Ivana, na nezaboravnom putovanju.

Čaroban dan u Disneylandu.

Poziramo ispred Eiffelovog tornja.

Ispred čuvenog muzeja Louvre u kojem se nalazi Mona Lisa.

Maturalno putovanje sedmih razreda

Maturalac uvijek spaja na najljepše načine

Svaki sedmaš sanja i jedva čeka taj slavni maturalac. Maturalac je nama sedmašima jedan veliki korak. To je naše prvo samostalno putovanje bez roditelja. Putovanje puno druženja i zabave, naš zajednički bijeg u nove pustolovine...

Biograd na Moru, stižemo!

Uzbuđenje od samog početka

Početkom ljetnih praznika počela sam odbrojavati dane. Ljeto je, kao i uvijek, brzo prošlo, a ja sam počela pakirati svoje stvari za dugo iščekivano putovanje. „Konačno! Sutra će konačno doći taj dan!“ pomislila sam. Po nekoliko puta provjeravala sam putnu torbu. Jesam li sve uzela? Jesam li nešto zaboravila? Te noći nisam mogla spavati. Spavala sam svega tri sata zbog uzbuđenja, pretpostavljam. Sekundu prije odlaska, mama me čvrsto zagrlila kao nikada do sada. Vidjela sam suzu u njenim očima. Kada smo se smjestili u autobus (imali smo autobus na kat pa nam je to bila atrakcija), mislili smo da ćemo uspjeti uloviti još malo sna, ali to nije bilo moguće. Zabavljali smo se uz glazbu.

U svijetu genija

Upoznali smo izume Nikole Tesle.

Prvo stajalište bilo nam je Memorijalni muzej Nikola Tesla koji se nalazi u Smiljanu. Razgledali smo rodnu kuću Nikole Tesle te

nakon toga pogledali kratak film o njegovu životu. Tesla je jedan od najznačajnijih znanstvenika i izumitelja svih vremena. Njegova radoznalost i genijalnost bile su očite već u mladosti. Doprinio je

Posjetili smo zadarski Pozdrav Suncu.

znanosti i tehnologiji razvojem izmjenične struje, bežičnog prijenosa energije, radija i mnogih drugih inovacija koje su promijenile svijet.

Stigli smo!

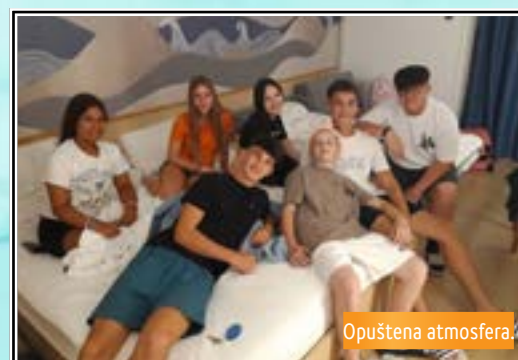
Nakon dugog i uzbudljivog putovanja, napokon smo stigli do Hotela Bolero koji se nalazi u Biogradu na Moru. Umorni, ali uzbuđeni, izašli smo iz autobusa i upijali prve dojmove o mjestu koje će biti naš dom sljedećih nekoliko dana. Na recepciji nas je dočekalo ljubazno osoblje, a mi smo s nestrpljenjem čekali ključeve svojih soba. Ušli smo u sobe, raspakirali se te krenuli na ručak. Hrana je bila izvrsna. Nakon ručka slijedilo je kupanje u moru. Upoznali smo se s animatorom Krešom koji nam je objasnio pravila ponašanja. Sklopili smo dogovor da ćemo biti dobri. Svi smo jedva čekali da skočimo u more. Kupali

smo se i brčkali sve do večeri, a onda je počelo spremanje za disko. Kada je disko-večer krenula, nitko nije plesao i pjevao. Morala

sam preuzeti stvari u svoje ruke. Govorila sam animatoricama koje pjesme da puštaju te sam nagovorila prijateljice da plešu sa mnom. Nakon nekoliko trenutaka i drugi su nam se pridružili. Među njima i učiteljice. Uspjela sam se dočepati mikrofona te sam glasno pjevala. Bila je to luda zabava!

Kad maturalac postane bolovanje s toplim čajem

Nažalost, maturalac se ubrzo pretvorio u „neplanirani odmor“, a glavnu riječ vodio je „naš želudac“. Pravi pakao za sve nas, osobito za naše učiteljice. Temperatura i povraćanje zahvatilo je moju cimericu, a onda i ostatak naše ekipe. Samo nekolicina uspjela je izbjeći ovo „predivno“ iskustvo. Naše razrednice postale su liječnice i poduzimale su sve kako bismo što

Opuštena atmosfera

brže ozdravili. Na tome smo im svi zahvalni jer su nam, koliko je to bilo moguće, zamijenile naše mame.

Ipak nas ništa ne može zaustaviti

Viroza nas je usporila, ali nas nije zaustavila. Sljedećeg dana posjetili smo Sokolarski klub nedaleko od Šibenika. Timaritelj nam je pokazao puno ptica među kojima su nam

najzanimljivije bile sova ušara i američki sokol. Taj klub je spasio i izliječio mnoge ptice među kojima su i one. Nakon Sokolarskog kluba išli smo u Nacionalni park Krka. Bilo je jako lijepo, ali iscrpljujuće. Nakon

Šetnja uz slapove rijeke Krke.

nekoliko sati hodanja, krenuli smo u razgled Šibenika. Posjetili smo i otok Pašman te iskusili vožnju trajektom. Na kraju smo kupanje u moru zamijenili kupanjem na bazenu. Naši animatori Krešo i Ana vodili su natjecanje u plivanju i ronjenju. Nakon tog natjecanja, animatorica Ana pokazala nam je plesačke akrobacije koje smo izvodili u bazenu. Bilo je jako zabavno, osobito našim nožnim mišićima.

Zadnja večer ili kad se sve uspomene spoje

Svjesni da se naše putovanje bliži kraju, zaputili smo se u centar Biograda kako bismo zadnje sate proveli zajedno. Razrednice su nam tom prilikom dale slobodno vrijeme. Jeli smo sladoled, kupovali suvenire, družili se... Tu smo večer spakirali kovčege, a naše druženje nastavilo se sve do ponoći. Upijali smo vrijeme koliko god smo mogli jer smo željeli stvoriti lijepe uspomene koje nikada nećemo zaboraviti. Bili smo pomalo i tužni jer nam je tih pet dana prebrzo prošlo. No, sreće nije nedostajalo jer smo se vraćali kućama i svojim obiteljima. Zaspali smo s lijepim mislima o svim trenutcima koje ćemo pamti, s mislima na prijateljstva i prve ljubavi.

Oduševljeno promatramo ptice grabljivice u Sokolarskom klubu i učimo o njihovoj važnosti i zaštiti.

Pravo osvježanje nakon dana ispunjenog aktivnostima.

Poruka razrednica

Dragi učenici!

Ponosne smo na vaše ponašanje, međusobno poštovanje i zajedništvo koje ste pokazali tijekom cijelog putovanja te na toplu atmosferu koju ste unijeli u svaku našu zajedničku aktivnost. Pokazali ste da ste prava ekipa podržavajući jedni druge u svakom trenutku.

Ovo maturalno putovanje će vam sigurno ostati u srcu kao jedna od najljepših uspomena iz osnovne škole.

Vaše razrednice: Iva, Josipa, Martina, Božica, Ivana

Adrenalinska avantura za sve generacije

Učenici šestih razreda na terenskoj nastavi 22. svibnja 2024. godine posjetili su dvorac Trakošćan, Varaždin i Accredo centar u Zasadbregu pokraj Čakovca. Bila je to doza adrenalina i avanture u prirodi.

Napisala i fotografirala: Dorothea Majetić, 7. d

Bio je to nezaboravan izlet u tri predivne destinacije koje spajaju povijest, prirodu i avanturu. Naša prva postaja bila je Accredo, adrenalinski park u Zasadbregu. Jedva smo čekali testirati svoje granice hrabrosti i timskog rada. Podjelom u 12 timova po 7 članova započelo je naše natjecanje. Neke od igara bile su:

GELBAL - igra slična paintballu. Dobiješ pušku i naočale koje ne smiješ skinuti sve dok ne izađeš iz terena igre. Cilj je osvojiti zastavu protivničkog tima. Ako si pogođen, moraš izaći iz terena. Najviše možeš dobiti 15 bodova u jednoj rundi, a ako osvojiš zastavu, tvoj tim dobiva 8 bodova.

F1 RACING - igra u kojoj se natječeš u vožnji formuli na pedale. Prilikom vožnje moraš paziti da ne skreneš u travnjak ili da se ne zabiješ u drugog vozača.

SNIPER PUCANJE - ova igra ima repliku snajpera. Tim je morao pogoditi svoju (zadanu) boju. Tko bi prvi pogodio svoju boju, taj tim bi

dobio bod.

LJUDSKI STOLNI NOGOMET

- igra slična stolnom nogometu, ali u ljudskoj veličini. U stolnom nogometu postoje figurice nogometaša, a ovdje smo mi te figurice.

KRIŽIĆ-KRUŽIĆ - igra u kojoj moraš brzo trčati ili hodati kako bi mogao staviti element na predviđeno mjesto.

Smijeh i uzbuđenje pratili su nas na svakom koraku, a svaka igra naučila nas je da bez međusobnog povjerenja i suradnje ne možemo postići dobre rezultate.

Naša sljedeća postaja bila je bajkoviti dvorac Trakošćan. Dvorac je okružen šumom pa izgleda kao

da je izvučen iz priče. Imali smo priliku istražiti unutrašnjost dvorca i razgledati zbirke starog oružja, namještaja i portreta što nas je vratilo u vrijeme vitezova i plemića. Najviše mašte pobudila su nam tajna vrata kojih ima na nekoliko mjesta u dvorcu.

Naša treća, ujedno i zadnja postaja, bio je Varaždin, grad bogate kulturne baštine. Šetnja povijesnim ulicama starog grada okruženog baroknim zgradama, pružila nam je uvid u bogatu prošlost ovog kraja. Saznali smo kako je grad Varaždin prije bio glavni i najveći grad Hrvatske, ali je sve to propalo zbog ljudske neopreznosti koja je izazvala požar. Vidjeli smo kip Grgura Ninskog, Anđelinjak (mjesto gdje spavaju anđeli) i Trg kralja Tomislava gdje se održao koncert Baby Lasagne. Nakon zanimljivog dana, uputili smo se svojim kućama. Putem nas je u autobusu pratila pjesma. Vratili smo se puni dojmova, novih znanja i nezaboravnih uspomena.

Planina koja oduzima dah

Sjeverni Velebit jedan je od najočuvanijih dijelova hrvatske prirode. Sa svojim planinskim vrhovima, bogatom florom i faunom te netaknutim krajolicima, ovaj nacionalni park nudi posjetiteljima jedinstven doživljaj prirode. Učenici 5. c i 5. d razreda 29. svibnja 2024. godine posjetili su Nacionalni park Sjeverni Velebit.

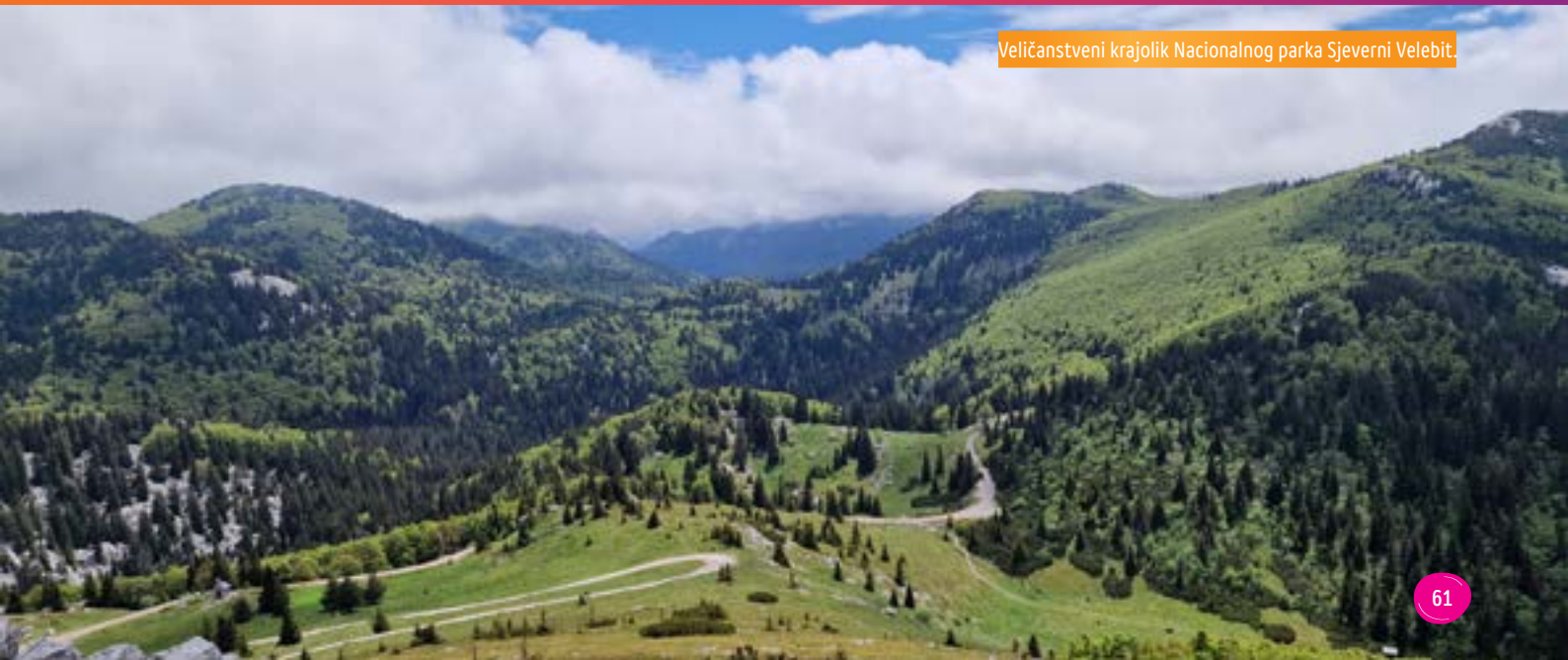

Posjetili smo Majerovo vrilo gdje smo uživali u prirodnim ljepotama i saznali više o njegovom značaju.

U ranim jutarnjim satima započelo je naše putovanje. Nakon kratkog odmora u Karlovcu, u Krasnom smo posjetili Kuću Velebita čiji se postav proteže na četiri etaže i obuhvaća nekoliko tematskih cjelina koje se međusobno isprepliću i prožimaju. Tu smo saznali puno o životu stanovnika Velebita u prošlosti, kako su živjeli i što su radili. Upoznali smo bogatstvo Velebita, njegovu raznolikost te kulturnu i prirodnu vrijednost. Zatim smo vožnjom makadamskom cestom stigli u NP Sjeverni Velebit, a potom smo pješačili 15-ak minuta do samog vrha Zavižana. Pješačenje do

Zavižana bila je atraktivna šetnja uz prekrasne pejzaže vrhova Velebita i jadranske otoke. Vidjeli smo i našu poznatu meteorološku stanicu te čuli zanimljive priče o ekstremnim uvjetima življenja na Velebitu. Nakon ručka krenuli smo u Ličko Lešće gdje se nalazi Majerovo vrilo na rijeci Gacki – Sinac. Oduševili su nas lijepi izvori rijeke Gacke. Na vrilu smo degustirali kruh proizveden u mlinu kojeg pokreće rijeka Gacka.

Zato što smo bili jako dobri, na samom povratku kući "prigrizli" smo i u McDonald'su. S izleta smo se vratili puni pozitivnih dojmova, očarani ljepotom prirode.

Veličanstveni krajolik Nacionalnog parka Sjeverni Velebit.

Tragovima Bašćanske ploče i hrvatske povijesti

Napisao i fotografirao: Erik Tratnjak, 5. e

Početkom lipnja učenici iz Grabrovnice, Dinjevca, Starog Gradca i Turnašice bili su na terenskoj nastavi na otoku Krku. Posjetili su Jurandvor i Bašku te uživali u suncu i moru.

Krenuli smo jako rano. Svi smo bili još pospani pa smo veći dio puta prespavali. Kad smo stigli u Bašku na otoku Krku, prvo smo posjetili Akvarij Baška. Tamo smo vidjeli mnoštvo jadranskih riba te zbirku školjaka i puževa koji žive u Jadranskom moru. Bilo je jako zanimljivo izbliza vidjeti morske životinje. Zatim smo krenuli u Jurandvor gdje smo posjetili crkvu sv. Lucije koja je poznata po tome što je ondje 1851. godine pronađena Bašćanska ploča. Ona je najvažniji spomenik hrvatske kulture i pismenosti pisan glagoljicom. Nakon

razgledavanja crkve, ogladnjeli smo pa smo išli na ručak. Za to vrijeme turistički vodič nam je pokazao i ispričao neke važne zanimljivosti o Baškoj. Nakon ručka konačno smo mogli malo smočiti noge u moru. More je još bilo hladno, ali vrijeme je bilo sunčano i toplo pa smo uživali na plaži. Baška nas je očarala svojom poviješću i prirodnim ljepotama. Posjet Bašćanskoj ploči koja čuva tragove hrvatske pismenosti bio je nezaboravan doživljaj.

Istražujemo prirodne i kulturne znamenitosti Baške.

Šetnjom uz obalu proveli smo dan ispunjen učenjem i druženjem.

ADVENT (ure)

Učenici sedmih razreda 11. prosinca 2024. posjetili su grad Zagreb i uživali u jednom od najpoznatijih božićnih događaja u regiji – zagrebačkom Adventu. Cilj izleta bio je upoznati učenike s tradicijom i kulturom božićnih blagdana te im pružiti priliku za zajedničko druženje i uživanje u svečanom ozračju glavnog grada.

Uzbuđenje je započelo već u jutarnjim satima jer svi smo jedva čekali da naša avantura krene.

Putovanje nije bilo dosadno. Vrijeme smo kratili pričanjem i promatranjem krajolika. U Zagreb smo došli nešto poslije deset sati. U Dječjem kazalištu Dubrava gledali smo predstavu „Male ljudetine“, a nakon toga posjetili smo Tehnički muzej Nikola Tesla. Svidio mi se planetarij, rudnik i otkrića našeg slavnog izumitelja. Od muzeja smo prošetali do pivnice Medvedgrad gdje smo ručali. Nakon toga otišli smo na Trg bana Josipa Jelačića gdje smo se fotografirali i krenuli u avanturu razgledavanja poznatog Adventa u Zagrebu. To je

jedan od najčarobnijih i najomiljenijih događaja koji se održava u glavnom gradu Hrvatske. Od kraja studenog do početka siječnja grad se pretvara u božićnu bajku. Parkovi, ulice i trгови sjaje tisućama svjetiljki, a radost i oduševljenje vidim na licima prolaznika. Sve je pomalo nestvarno i očaravajuće.

Zajedničkim okupljanjem i razmjenom dojmova, svi smo se složili da je ovaj izlet bio nezaboravno iskustvo koje nas je dodatno povežalo. Uz osmjehe na licima vratili smo se kućama u večernjim satima iščekujući buduću zajednički izlet i nove avanture.

Okruženi okićenim ulicama Zagreba.

Učiteljice u blagdanskom raspoloženju.

Naši sedmaši uživaju u blagdanskom ugođaju zagrebačkog Adventa.

Interview with Josipa Reit and Jelena Habijanić, Teachers Who Guided Our Students to Success at the Hippo Competition

From Dreams to the World Stage

This year, the students of our school achieved remarkable results in the Hippo competition, showcasing their dedication and talent on an international stage. In this interview, teachers Josipa Reit and Jelena Habijanić share insights about what the Hippo competition is, the challenges they faced, and the strategies they used to prepare students for this unique experience.

» **Can you explain what the Hippo competition is and why it is important for students?**

Hippo is an international English competition that helps students develop language skills, confidence, and cultural awareness. It's a unique opportunity to learn, make global friendships, and showcase hard work on an international stage.

» **How did you prepare for this competition?**

The preparations were a marathon of knowledge, creativity, and motivation. We focused on skills such as reading, listening, and writing. We simulated competitions, analyzed tests, and always emphasized the importance of believing in oneself. The key was a mix of serious work and fun workshops—because learning is most effective when combined with smiles and a great atmosphere!

» **What were the main challenges you faced during preparations for the Hippo competition?**

Time was our biggest challenge due to school obligations, but students remained committed, even preparing at home. While the early rounds went smoothly, securing funds for advanced levels was difficult. Support from our principal

smiles were unforgettable. It was a proud moment, proving that with effort and dreams, the sky is the limit.

» **How has your experience participating in this competition influenced your teaching practice and approach to learning foreign languages?**

Hippo gave us a fresh perspective. We realized the importance of adapting to each student and connecting the language to their interests and dreams. Hippo inspired us to learn and grow alongside our students because they are our true motivation.

» **What**

feedback did you receive from students after participating in the Hippo competition?

They were thrilled! They experienced new cultures, made friends, and saw the value of their efforts. They are already talking about the next competition and how they'll be even better. Hippo inspired them to continue learning foreign languages, not just for the knowledge but for the incredible experiences awaiting them.

» **How do you see the future of the Hippo competition in our school, and what would you like to improve or change in preparing students for the next competition?**

Jelena and Josipa, English language teachers.

helped us overcome these hurdles.

» **How did you motivate the students to actively participate in the competition?**

Motivation came easily—students love challenges like Hippo. We inspired them with stories of travel, cultural exploration, making friendships and personal growth. They couldn't wait to dive into the adventure called Hippo.

» **How did you react when our students achieved success at the Hippo competition?**

We were overjoyed! It felt like winning the Olympics—not just for them, but for the whole school. Their hard work paid off, and their

The future looks bright. We plan to improve preparations with more

support continues, allowing students to focus on their dreams, not finances.

“Motivation came easily - students love challenges like Hippo.”

workshops and secure funding for students to participate stress-free. We're grateful to support from institutions and hope financial

» What was your personal experience participating in the Hippo competition, and what would you say to other teachers considering getting involved in such competitions?

Hippo is one of the most beautiful experiences of our careers. Watching students grow, face challenges, and achieve success is priceless. We encourage other teachers to get involved. These experiences enrich both students and teachers, reminding us why we love our jobs and how every effort invested in children is truly worth it.

My Hippo Adventure

Written by: Eva Bedeković-Šabanagić, 7. a
Photo by: Jelena Habijanić, English teacher

I first started participating in the Hippo Olympiad in 4th grade, and I never expected to make it to the World Finals. Of course, I hoped I would get there one day, but definitely not so soon.

In January 2024, my teacher asked if I wanted to participate again this year. I said yes, but honestly, I wasn't completely sure. Fast forward about two months—it was one day before the first round of the competition, and I was still debating whether or not I should go. I practiced a bit, and on the morning of the competition, I decided to give it a shot.

About two weeks later, we got the results back—I scored 100%! I was so happy. Then came the second round. The first test was pretty simple, but the second one was a bit harder, and I wasn't very confident about my answers. I was super stressed waiting for the results and checked them constantly, hoping I had scored high enough to advance to the third round. The results came in right before my English class (perfect timing, by the way). As class started, my teacher announced that I had passed the second round and was moving on to the third. Later, we realized that I had actually made it to the finals, which was crazy! I felt super proud and thrilled.

The World Finals were held in Assisi, Italy, from September 23rd to September 26th. On my first day there, I spent time unpacking and getting to know the other contestants. There was a parade showcasing all the countries participating, followed by a small show and dinner.

On the second day, I had all my tests. First, there was the writing exam, followed by the reading exam, and lastly, the Hippo test, which was the hardest. After a short break, I took the listening exam, then had about

two hours of free time. I used that time to explore Assisi and prepare for my speaking exam, which I had with Isabel from Malaysia. My favorite test was honestly the listening exam because it was the easiest, but I also loved the speaking and writing exams.

On the third day, I had no tests, so I explored Assisi, visited many churches, shopped, and soaked in the beauty of the city. That evening, the winners were announced at the theatre. The following day, we went home, which was a bit sad, but I brought back lots of souvenirs, photos, and unforgettable memories. Assisi was stunning, and I highly recommend visiting it.

A few days later, the results came back. I placed 7th in my category out of 20 contestants and 3rd among all contestants from Croatia. I scored 100% on the listening, writing, and reading exams, and 92% on the speaking exam. I'm super happy that I got the opportunity to participate in the World Finals of Hippo. I think my younger self would be proud—she always loved English and was really good at it, so I'm glad I did her justice. I can't wait to participate in Hippo again next year!

Eva Bedeković Šabanagić

Hippo Olympiad

Regional Qualifiers

Written by: Franka Makvić, 8. c
Photo by: Josipa Reit, English teacher

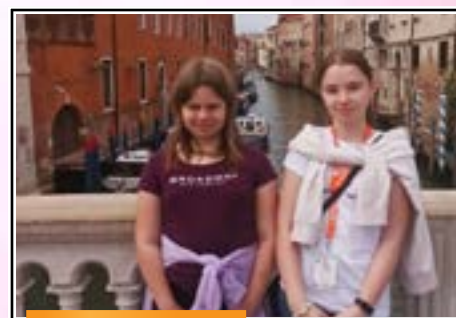
I have been competing in Hippo since the fourth grade. Even though I haven't passed the National Finals before, I kept going because I simply love the competition. After I got the news that I am going to participate in National Finals I was extremely happy since I only got to this point once before. I studied and studied, even wrote an essay to prepare myself. And this year I finally got an invitation for Regional Qualifiers in Italy (Lido di Jesolo). I remember when I found out I was jumping from excitement and sheer surprise. This time I studied even harder and looked at every available sample test. I really tried, although it was hard. I wasn't the only one from our school who was invited. Elvira Tudić from Velika Črešnjevica was invited, too. She is in grade 4. That was our little group, Elvira, our teacher Josipa Reit and I. Trip to Italy was not that nerve wracking as I thought it was going to be. When we actually arrived in Lido di Jesolo it still hasn't really hit me yet. It was raining heavily, and we were settled in three different hotels. After we got situated, we took a little stroll

around the beautiful city looking for somewhere to eat. We ended the day with a walk along the beach which was absolutely loaded with a ton of shells.

The second day was the day when we wrote the test. Elvira's category started at 11 AM, while mine started at 12 PM. We woke up bright and early and had breakfast in the hotel. I only realized at the competition that I was one of 900 people from Europe that made it this far. I can't lie, I felt pretty proud and happy. That was until I have seen the test. Still, it was an exciting and amazing experience. Even a nice Italian boy approached me after the test to ask about it. We both agreed it was extremely hard.

Right after the test we had lunch with the group from Virovitica (there were three students and two teachers who participated in Hippo competition) and headed straight to Venice. First, we had to take a bus, that was packed and after a boat that took us to Venice. It took us about 45 minutes to actually get to Venice itself. It was absolutely gorgeous there. We walked around for a bit and got ice cream. And to

wrap it all up, the proclamation of the top three in each category. I was incredibly proud that Croatia had a top three winner in almost every category. Thursday was the last day, we got breakfast, packed our things, and hit the road. We stopped at the outlet village Palmanova in Italy and got a few things. We arrived home at around 8 PM. It was a huge honor to be there, and I had so much fun. Biggest thanks to all the organizers that made this possible and congratulations to all the winners. I wish to be back next year!

Franka Makvić i Elvira Tudić

Students and Teachers of Virovitica-Podravina County

Aktivnosti povodom obilježavanja Dana planeta Zemlje

Planet protiv plastike

Svake godine, već tradicionalno, obilježavamo Dan planeta Zemlje s ciljem očuvanja okoliša i poticanjem akcija za zaštitu prirodnih resursa našeg planeta. Učenici 6. a i 6. b razrednog odjela na satima prirode obilježili su taj dan izradom edukativnih materijala i prenamjenom plastičnih boca u cvjetnjake.

Ovogodišnja tema Dana planeta Zemlje je Planet protiv plastike. Ova tema ističe potrebu širenja svijesti o štetnosti plastike, zdravstvenog rizika koji plastika nosi te potrebu za izbacivanjem plastike za jednokratnu upotrebu. Poseban je naglasak stavljen na mikroplastiku – nevidljivu prijetnju okolišu i zdravlju, tihom ubojici našeg ekosustava. U mikroplastiku se ubrajaju plastični dijelovi manji od pet milimetara, jedva vidljivi u moru. Hraneći se

planktonom, morski organizmi jedu i mikroplastiku te zbog toga dolazi do blokade njihovih probavnih sustava. Jedna od triju riba u sebi ima tragove mikroplastike koja hranidbenim lancem ulazi i u čovjeka.

Plastični otpad čini više od 30 % kućnog otpada. Važno je naglasiti da se recikliranjem plastike štedi energija te manje onečišćuje zrak.

PODSJETNIK!

U žute spremnik treba odložiti:

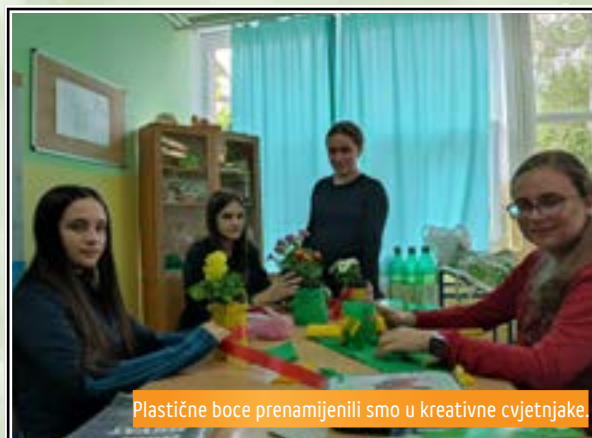
- folije, vrećice
- boce od jestivog ulja, mlijeka, destilirane vode, sredstava za čišćenje i pranje, kozmetiku
- tube i posude prehrambenih proizvoda
- pjenastu ambalažu, čepove, plastične tanjure, pribor za jelo.

U žute spremnike ne smijemo baciti:

- plastičnu ambalažu nagrizajućih tvari poput kiselina
- ambalažu motornih ulja i maziva
- vrećice sa sjajnom unutarnjom površinom
- plastične igračke na baterije.

Učimo o štetnom utjecaju plastičnog otpada na okoliš.

Plastične boce prenamijenili smo u kreativne cvjetnjake.

Saznajemo o opasnostima koje predstavlja mikroplastika.

Učimo kako smanjiti plastični otpad.

Proučili smo kako se mikroplastika ispušta u okoliš.

Posjet sustavu odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda aglomeracije Pitomača

Čista voda za čistu budućnost

Napisala: Elvira Tudić, 4. razred PŠ Velika Črešnjevica

Foto: Katarina Moslavac, učiteljica razredne nastave

Očuvanje pitke vode ključno je za opstanak života na Zemlji. Budući da su zalihe svježe vode ograničene, važno je odgovorno koristiti vodu, smanjiti njezino rasipanje te spriječiti zagađivanje vodenih izvora kemikalijama i otpadom.

Učenici PŠ Velika Črešnjevica posjetili su 30. travnja 2024. aglomeraciju Pitomača gdje su upoznali rad uređaja za odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda. Ondje su ih dočekali Antonio Vidović i Goran Jazbec koji su učenike proveli kroz pogon i pokazali im tehnologiju pročišćavanja otpadnih voda. Učenici su saznali kako se kroz cijevi

odvajaju otpad i mulj. Sve otpadne tvari skupljaju se u veliku posudu koju pokreće stroj. Ako se vode ne pročište kako treba, može doći do velikog onečišćenja o kojima ovisi zdravlje ljudi. Posebnim cijevima se pročišćena voda odvodi do rijeke Drave. U kanalu kojim teče pročišćena voda vidljive su zdrave alge.

Učenici su bili iznenađeni veličinom pogona, a sam pogled na uređaje, cijevi i sustav automatizacije nadzora nije ih ostavio ravnodušnim. Ovim posjetom učenici su dodatno osvijestili značaj pravilnog odvajanja otpada i važnost očuvanja pitke vode kao neprocjenjivog resursa za budućnost.

Istražujemo kako očuvati vodu.

Stručno predavanje potaknulo nas je na bolju štednju vode.

Kroz velike cijevi odvajaju se otpadne vode.

Na putu prema aglomeraciji Pitomača.

Osigurajmo i budućim generacijama zalihe pitke vode!

5 glavnih savjeta za štednju vode:

- Ograniči vrijeme tuširanja.
- Zatvori vodu tijekom pranja zuba.
- Zalijevaj biljke ujutro ili kasno poslijepodne kako bi se smanjilo isparavanje.
- Operi posuđe u perilici samo kada je puna.
- Provjeravaj slavine zbog kapanja vode. Ako uočiš kapanje, smjesta popravi slavinu.

Zašto zime više nisu iste?

Napisala: Elena Brdar, 7. d

Foto: Tatjana Lesić, učiteljica prirode i biologije

Naša Eko skupina, koju s ponosom čine učenici 5. e i 7. d razreda, već treću godinu zaredom sudjeluje na Božićnom sajmu u Grabrovnici. Na božićnoj radionici u Interpretacijskom centru Kuća Petra Preradovića udahnuili smo novo blagdansko ruho starim staklenim predmetima – čašama, staklenkama od kave i zimnice te bočicama za rakiju, nezaobilaznim detaljem u svakoj kući.

Učenici vrijedno izrađuju božićne ukrase od recikliranih materijala pokazujući kreativnost i ekološku osviještenost.

Pripremajući se za Božićni sajam i uživajući u blagdanskom duhu, zapitali smo se – hoće li ove godine biti bijelog Božića? Gdje su nestale sanjke, vreće sa slamom i topla zimska odjeća? Zašto snijeg postaje sve rjeđa pojava? Da bismo odgovorili na ta pitanja, prisjetimo se čudesnog procesa nastajanja snježnih pahulja.

Za stvaranje snijega potrebna je temperatura ispod 0°C. Vodena para u oblacima smrzava se direktno u sitne ledene kristale, tvoreći snježne pahulje –

jedinstvene kristale leda čarobne simetrije i oblika. Zanimljivo je da svaka pahulja, baš poput kapi kiše, u sebi nosi barem jedno zrnce prašine!

Međutim, snježnog pokrivača, kojem se svi radujemo, sve je manje zbog previsokih temperatura. Razdoblje od 2011. do 2020. bilo je najtoplije zabilježeno desetljeće, a uzrok tome leži u povećanju stakleničkih plinova poput ugljikova dioksida i metana. Istraživanja pokazuju da porast temperature za samo 1°C može smanjiti

količinu snježnog pokrivača u proljeće za čak 20%. Posljedice su ozbiljne - bez snijega u planinama, smanjuje se zaliha vode potrebne za poljoprivredu, što otežava uzgoj kultura bez navodnjavanja. Česte zimske kiše umjesto snijega povećavaju rizik od poplava, dok su suše i šumski požari sve učestaliji.

Bijeli Božić ovisi i o nama. Svojim djelovanjem možemo smanjiti negativan utjecaj na okoliš i pomoći očuvanju prirode.

Domovinski rat

Kada sam imala samo devet godina, živjeli smo u mirnom selu, okruženom zelenim livadama, dobrim ljudima i mnogo djece. Moji roditelji su uvijek bili zauzeti poslom oko stoke, a ja sam dane provodila trčeći po našim pašnjacima i igrajući se s prijateljima.

Jednog dana sve se promijenilo. Počeli su razgovori koje nisam razumjela. Mama i tata šaptali su nešto o ratu i opasnosti, a ja sam samo primijetila da su postali tjeskobni. Na televiziji su se pojavljivali ljudi u vojnim uniformama i govorili o stvarima koje su mi bile nejasne. Sjećam se jedne rečenice: „Moramo biti spremni.“

“Nisam znala što to znači, ali osjetila sam da se nešto loše događa. Jednog jutra, dok smo doručkovali, začula se sirena. Selo je bilo tiho, ali u daljini su se čuli udari, poput grmljavine. Srce mi je jako kucalo. Mama me čvrsto zgrabila za ruku i rekla: „Moramo ići, brzo!“

Drhtala je, a ja nikada prije nisam vidjela mamu tako uplašenu. Ispod stola smo spremili ono što nam je bilo najvažnije: moju omiljenu lutku, plišanog medvjedića, nekoliko maminih slika i malo hrane. Tata je bio s nama, ali izgledao je ozbiljno, kao da ni sam ne vjeruje da se sve ovo zaista događa.

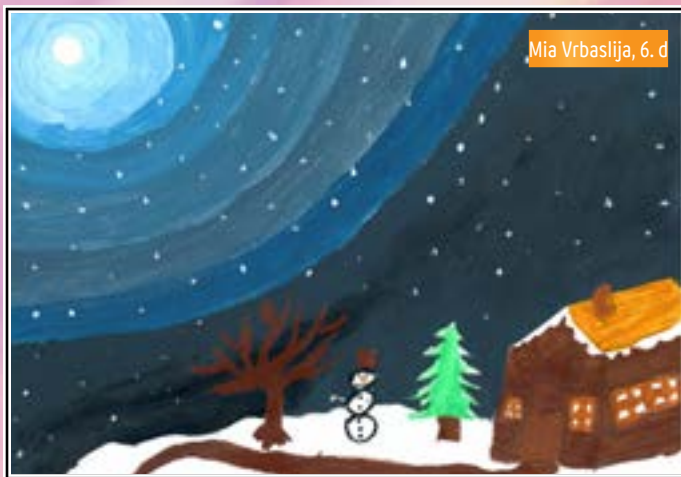
Rekao je da moramo otići kod bake jer je tamo sigurno. Hodali smo starim šumskim stazama, a svuda oko nas vladala je jeziva tišina. Kada smo stigli kod bake, shvatila sam da nešto nije u redu. Na zidu je visjela karta Hrvatske, a baka mi je tiho pričala o svojim mladenačkim danima. Dok su zvukovi rata dopirali iz daljine, baka je često palila svijeće za one koji nisu imali sreće. „Ponekad su ljudi u uniformama dijelili hranu, a ponekad su samo šutjeli i gledali u prazno“, rekla je.

Dani su prolazili – neki mirni, neki strašni. Molili smo zajedno svake nedjelje, u tišini i nadi da će rat završiti. Nitko nije znao kada će sve prestati. Ja sam samo znala da više ne mogu trčati po dvorištu i igrati se s prijateljima.

Rat je ušao u naše živote na način koji nisam razumjela, ali osjećala sam da nešto nije u redu. Iako sam bila samo dijete, naučila sam jednu važnu stvar – rat može odnijeti mnogo toga, ali ne i ljubav koju osjećamo prema obitelji, prijateljima i domovini.

Danas, kad sam odrasla, sjećam se tih strašnih dana i znam koliko su ljudi patili. No, kao djevojčica, imala sam samo jednu želju – da se mir vrati, da se ponovo smijemo, igramo i trčimo po livadama, kao što smo nekada.

Vida Mihaljević, 8. d

Mia Vrbaslija, 6. d

Knjiga nije predmet, ona je čarolija

Knjiga nije samo predmet ispunjen riječima, ona je čarolija koja nas vodi u svjetove koje ne možemo ni zamisliti.

Kada otvorimo knjigu, otvaramo vrata mašti i krećemo na putovanje kroz vrijeme, prostor i različite emocije. Svaka stranica je poput čarobnog portala koji nas poziva da istražimo nepoznato, upoznamo likove koji nam postaju prijatelji i doživimo avanture koje nadmašuju svakodnevicu. Knjige imaju posebnu moć – one nas uče, inspiriraju i otvaraju nam vrata novih ideja. Kroz priče možemo osjetiti radost, tugu, strah i ljubav. Čitajući, učimo razumjeti druge ljude jer se često poistovjećujemo s likovima i njihovim životnim pričama. Knjige su i izvor znanja; one nam pružaju informacije koje možemo primijeniti u stvarnom životu. Na kraju, knjige nas povezuju s drugima. Svaka priča može postati tema razgovora, most između kultura i generacija. U svijetu knjiga, svaka riječ ima svoju težinu, svaka priča svoj značaj, a svaka osoba može pronaći mjesto u toj beskrajnoj čaroliji.

Knjiga nije samo zbirka slova, ona je čarolija koja nam omogućuje da putujemo kroz vrijeme, prostor i vlastitu maštu.

Dea Galjar, 7. c

Julija Balažić, 2. r., PŠ Grabrovnica

Noć

Noć se spušta, tiha i blaga,
Mjesec svijetli, noć je srebrna i
draga.

Zvijezde plešu na nebeskom sjaju,
U tom miru, snovi se vraćaju.

Svaka svjetlost priča, tajne otkriva,
U noći beskrajnoj srce se skriva.
Mjesec nas vodi u svijet maštanja,
U tišini noći ljubav se rađa.

Laura Jovanović, 8. e

Jesen stiže

Jesen stiže, dunjo moja,
Tuga nosi miris zlatni.
Sanjam dan kad će sve stati,
Prolaznost je sve što pamtim.

Vjetar huči kroz grane stare,
Tiho lišće pada i grane goli.
Žuti se listovi na zemlji žare,
A zbog tišine srce boli.

Jesen dolazi i lišće opada,
A vjetar nosi miris grada.
Na granama plamen žut,
Boje zlatne prekrivaju nam put.

Ana Bastalić, 8. e

Bijela zima

Jesen odlazi,
snijeg dolazi.
Malena pahulja na ruku mi je pala,
još uvijek zamišljam da sam mala.
I da radim anđele u snijegu,
da se sanjkam na velikom brijegu.
I tako je došla bijela zima,
snjegovića svugdje ima...
I zato, sretan Božić svima!

Katia Kolenko, 4. r., PŠ
Dinjevac

Moj učitelj

Moj učitelj zove se Darko Siladić i predaje nam engleski jezik, moj najdraži predmet.

Ima crnu kosu i često nosi plavo-bijelu košulju, crne hlače i cipele. Na licu uvijek ima naočale pravokutnih okvira. Vrlo je šaljiv i zabavan, ali unatoč tome sve nam jasno i dobro objasni na satu. Ponekad, kada završimo s gradivom prije zvona, pusti nam crtić na pametnoj ploči. Svi ga volimo i svima nam je najdraži učitelj. Posebno nam je drag jer nam dopušta da pijemo vodu za vrijeme sata, a ponekad nas zove smiješnim imenima, što nas uvijek nasmije. Najbolje nam je na satu razrednika. Tada pregledavamo ocjene, a učitelj nam daje savjete kako da popravimo ono što ne valja. Baš i ne voli kad dobijemo loše ocjene, ali uvijek pronađe način da nam pomogne. Mislim da je ponosan na nas i da smo mu mi stvarno dragi.

I nama je on jako drag. Sretni smo što smo baš njega dobili za razrednika.

Elvira Tudić, 5. d

Jutro u Pitomači

Jutro u Pitomači počinje mirno, uz tihe zvukove prirode koji se stapaju s prvim zrakama sunca. Magla se polako povlači iznad Drave, a selo se budi. Sunčeve zrake obasjavaju krošnje drveća, dok kapljice rose na travi blistaju poput sitnih dijamanta. Ptice cvrkuću stvarajući nježnu melodiju koja ispunjava zrak, a poljoprivrednici se već pripremaju za rad na svojim poljima. Ljudi izlaze iz kuća, pozdravljaju jedni druge s osmijehom i razgovaraju o planovima za novi dan. Na glavnom trgu širi se primamljiv miris svježeg kruha iz pekare koji mami prolaznike i podsjeća ih na toplinu doma. Djeca veselo trčkaraju prema školi s torbama punim knjiga, a stariji stanovnici sjede na klupama ispred svojih kuća, uživajući u jednostavnim trenucima života.

U Pitomači se tradicija i priroda skladno stapaju, stvarajući svakog jutra novu priliku za rad, druženje i uživanje u ljepotama koje okružuju ovo mirno, ali živopisno mjesto.

Iva Bačar, 8. c

Moja glava

Moja glava nosi smeđu kosu i smeđe oči. Ona mi služi za razmišljanje, vid, sluh i miris. Kad sam se rodila, bila je jako mala, ali kako sam ja rasla, rasla je i moja glava. Učila je prve riječi, prve korake, a zatim je krenula u malu školu pa ubrzo i u veliku. Kad sam dobivala loše ocjene, nisam bila sigurna je li za to kriva moja glava ili moja lijenost. Kada bih dobila dobre ocjene, sigurno je zaslužna bila moja glava. Ponekad, kada sam tvrdoglava i neposlušna, i za to je, čini se, zaslužna moja glava. Ona me izvukla iz mnogih problema i

pomogla mi naučiti voziti bicikl. Ipak, zbog svoje glave često upadnem u nevolje, posebno kada se svađam sa svojim sestrama. Moja glava mi pomaže pamtiti lijepe trenutke i uspomene. Ona je uz mene cijeli moj život, i znam da će rasti i razvijati se zajedno sa mnom. Želim da kroz godine postane još pametnija, strpljivija i poslušnija. Razvijat ću je učenjem, čitanjem i istraživanjem novih stvari. U budućnosti vidim svoju glavu spremnu za nova znanja, mudriju i uvijek željnu rasta.

Anamarija Pitomačan, 4. c

Lea Miholančan, 5. c

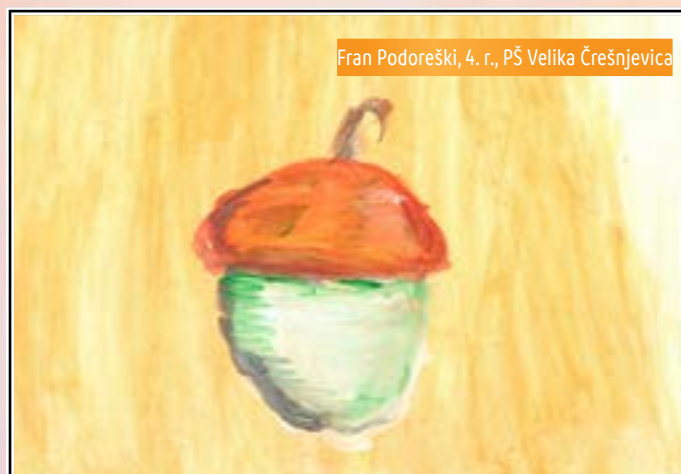
Gita Kožar, 8. c

Sunčica Hasanović, 4. r., PŠ Velika Črešnjevnica

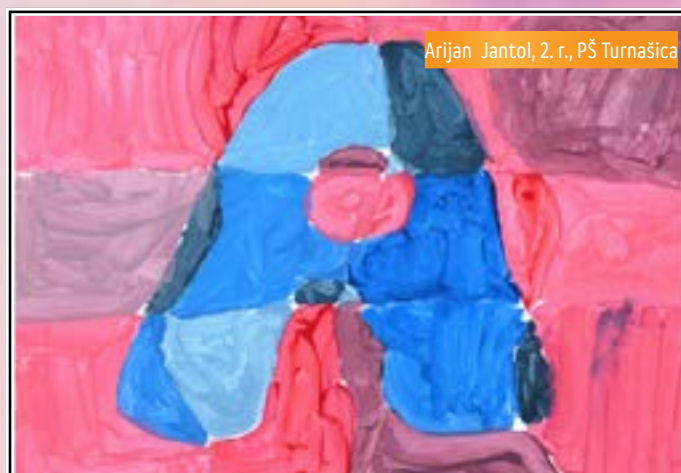
Dajan Hasanović, 1. r., PŠ Velika Črešnjevnica

Fran Podoreški, 4. r., PŠ Velika Črešnjevnica

Almin Sušić Čadonja, 4. r., PŠ Mala Črešnjevnica

Arijan Jantol, 2. r., PŠ Turnašica

Putovanje vlakom

Jedva čekam da sa svojim razredom krenem na izlet vlakom. Jako se veselim!

Naša škola ide na terensku nastavu u Zagreb. Posjetit ćemo Zoološki vrt i Muzej iluzija. U Zoološkom vrtu vidjet ćemo lavove, ptice, ribe i još mnogo zanimljivih životinja. Najviše se veselim lavu jer ga zovu kraljem životinja. U Muzeju iluzija doživjet ćemo puno neobičnih stvari. Jedna od njih je da ti glava izgleda kao da viri iz tanjura, a posebno zanimljiva je soba u kojoj netko izgleda veći na jednoj strani, a manji na drugoj. To je zato što je soba napravljena ukoso. Jedva čekam putovanje vlakom. Mislim da ću sjediti s Dorom iz trećeg razreda i vjerujem da ćemo se dobro zabaviti.

Bit će to nezaboravan dan! Ma, sigurna sam da će biti odlično!

Matea Šubić, 4. r., PŠ Kladare

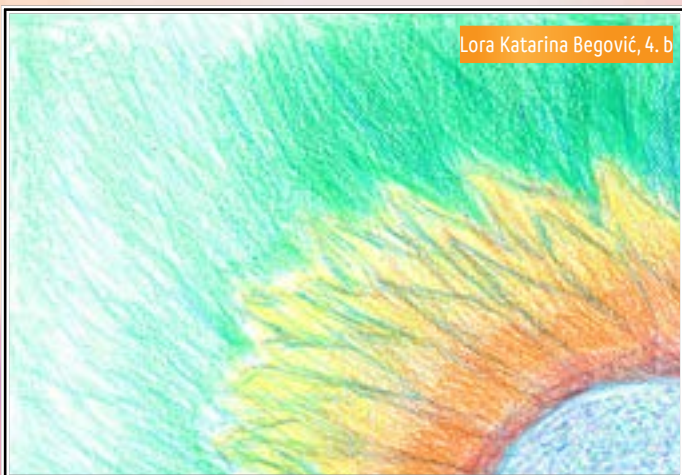
Nikol Presečan, 1. r., PŠ Dinjevac

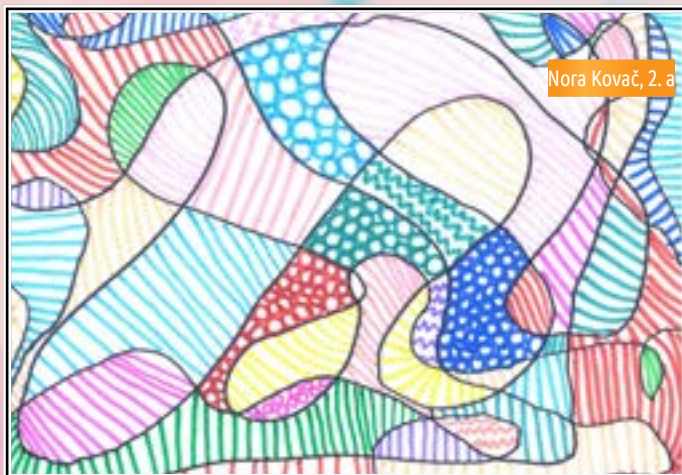
Lovro Počerek, 1. r., PŠ Grabrovnica

Mia Domović, 2. a

Lora Katarina Begović, 4. b

Nora Kovač, 2. a

Jan Tudić, 3. r., Eva Rengel, Mia Harar, 2. r., PŠ Velika Črešnjevnica

Maša Elena Hrvoić, 2. a

F	L	A	U	T	A	S	U	B	O	T	U	A
A	L	P	E	T	R	I	NJ	A	A	S	O	K
R	I	O	D	E	J	A	N	E	I	R	O	D
M	Z	K	M	M	R	A	V	A	T	R	A	Ć
A	A	A	E	A	S	T	R	A	H	O	H	U
U	L	L	N	A	S	A	C	I	N	R	E	P
L	I	I	I	I	S	T	O	L	E	N	A	L
I	C	P	L	G	E	Ć	E	J	I	V	C	A
P	A	S	A	M	A	T	I	R	A	NJ	I	V
A	D	A	M	I	E	V	A	A	O	T	U	A

VICEVI

Učiteljica pita Ivicu: „Ivice, koliko abeceda ima slova?“

Ivica odgovori: „Abeceda ima sedam slova.“

Učiteljica: „Točno!“

Mali Ivica pita tatu: „Znaš li koliko je duga pasta za zube?“

Tata odgovori: „Ne, sine, tko bi to mogao znati?“

Ivica: „Ja! Duga je tri puta oko stola i jednom oko fotelje!“

Pita učiteljica Maricu: „Marice, kako nastaje rosa?“

Marica odgovori: „Zemlja se brzo vrti pa se oznoji.“

Perica se hvali Ivici: „Ja sam bio pametno dijete. Prohodao sam s deset mjeseci.“

Ivica mu odgovori: „Ja sam bio još pametniji. Mene su nosili do četvrte godine.“

Zašto balerine plešu na prstima?

Balerine plešu na prstima kako ne bi probudile publiku.

ZAGONETKE

U dom unosim sunce,
ali ne popravljam vid,
a ipak kad me staviš,
možeš gledati kroz zid.

Ako je imaš, želiš je dijeliti.
Ako je podijeliš, više je nemaš.
Što je to?

Po leđima crne,
po trbuhu bijele,
u proljeće dođu,
u jesen se sele.

Velik sam kao kuća,
a malenog se miša bojim.
Nos mi je do poda,
čak i kada stojim.

RJEŠENJA:
prozor,
tajna,
lastavice,
slon

MOZGALICE

Marijin otac ima 5 kćeri: 1. Nana, 2. Nene, 3. Nini, 4. Nono. Kako se zove peta kćer?

Ako postoje četiri jabuke i uzmeš tri, koliko jabuka imaš?

Što pripada tebi, a drugi ga koriste?

Oblak je moja majka, a vjetar je moj otac. Moj sin je potok, a kćer plod zemlje. Što sam ja?

Ja sam početak kraja i završetak početka. Što sam ja?

Ima ga na početku ere, a s njim završava vrijeme. U početku je na sredini, a nema ga u kraju.

Rješenje: Marija, tri jabuke, tvoje ime, kiša, slovo k, slovo e

ŠKOLSKI BISERI

Učiteljica: Gdje se nalazi Izrael?

Učenik: U Jeruzalemu.

Učiteljica: Koliko dana ima tjedan?

Učenik: Sedam, plus vikend.

Učiteljica: Gdje je pronađena Bašćanska ploča?

Učenik: U bašći.

Učiteljica: Tko je napisao hrvatsku himnu?

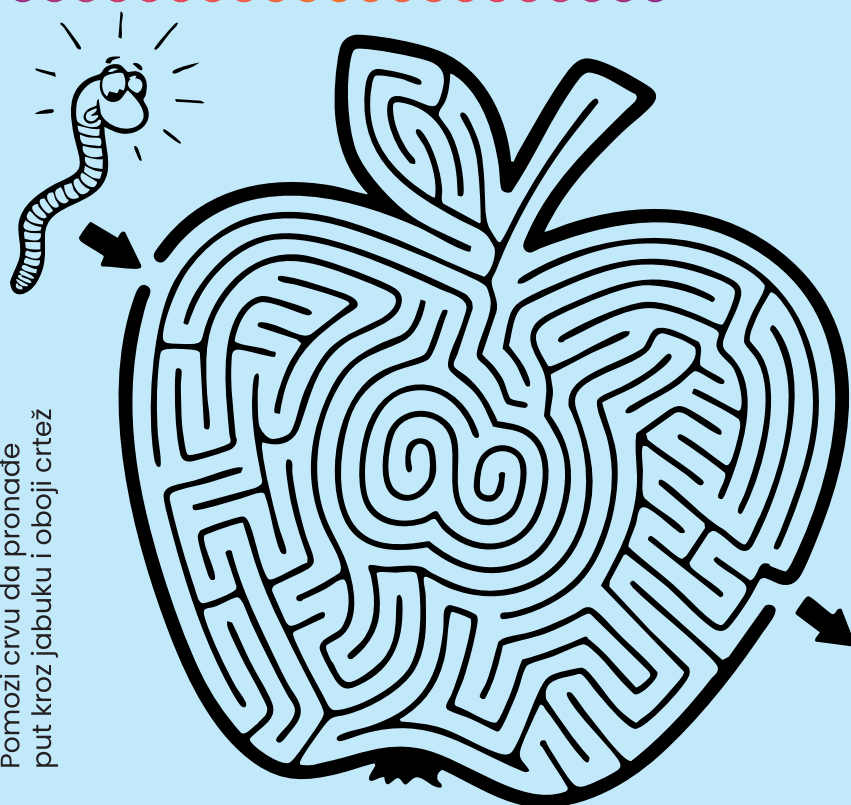
Učenica: Milanović, Zoran Milanović.

Učitelj: Tko je izumio struju?

Učenik: Auto Tesla.

Učiteljica: Kakvi su to cijeli brojevi?

Učenik: Oni koji nisu rastavljeni na komadiće.

Pomozi crvu da pronađe
put kroz jabuku i oboji crtež

Putnik kroz vreme

Strip je inspiriran uglazbljenom pjesmom o Petru Preradoviću. Stihovi: Jan Stilinović, 8. a; glazba i aranžman: Davor Jendrašić, učitelj GK; izvođač: Zbor OŠ Petra Preradovića Pitomača.